

voice ATHENS

KEVIN FEATHERSTONE

Ο καθηγητής του LSE
μιλάει στην Α.Υ.

Της Λένας Χουρμούζη

**ΕΠΑΘΕΣ ΕΓΚΕΦΑΛΙΚΟ;
ΠΛΗΡΩΝΕ!**

Της Μαριάννας Μαρμαρά

ΞΕΝΙΑ ΚΟΥΡΤΟΓΛΟΥ

**«Η ΚΑΛΥΤΕΡΗ ΕΥΚΑΙΡΙΑ
ΕΙΝΑΙ... ΤΩΡΑ»;**

Του Στέφανου Τσιτσόπουλου

ΑΦΙΕΡΩΜΑ

**ΝΕΑ ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑ
MEMORABILIA**

Της Δήμητρας Τριανταφύλλου

Αν ψάχνεις αφορμή να απολαύσεις μια υπέροχη **Guinness** και να γιορτάσεις με φίλους, ήρθε επιτέλους εκείνο το Σαββατοκύριακο του Μαρτίου...

HAPPY ST.PATRICK'S WEEKEND!

Όπως κι αν πάει η εβδομάδα, αυτό το Σαββατοκύριακο έχουμε λόγο να γιορτάσουμε! Φοράμε τα ψηλά πράσινα καπέλα μας και απολαμβάνουμε την πιο διάσημη μαύρη μπίρα στον κόσμο, την Guinness, γιορτάζοντας το St. Patrick's Day!

Η ημέρα του Αγίου Πατρικίου είναι η αγαπημένη γιορτή για εκατομμύρια ανθρώπους σε όλο τον κόσμο! Βγαίνουν στο δρόμο, φοράνε πράσινα και γιορτάζουν μαζί με φίλους και αγαπημένους, φυσικά κρατώντας περήφανα ένα ποτήρι Guinness. Με καρδιά την Ιρλανδία και το Δουβλίνο, σε εκατοντάδες πόλεις στον κόσμο το St. Patrick's Day είναι μια μεγάλη γιορτή αφιερωμένη στη φιλία! Αυ-

τή τη μέρα πάνω από 10,000,000 Pints Guinness καταναλώνονται σε όλο τον κόσμο!

Και φέτος η Guinness γιορτάζει και διοργανώνει πάνω από 200 εκδηλώσεις και πάρτι σε beer pubs και bars σε όλη την Ελλάδα, από τις 16 ως τις 18 Μαρτίου! Και αν δεν έχετε πράσινα και ψηλό καπέλο μην ανησυχείτε... Θα το βρείτε εκεί, στα Guinness parties!

Η Guinness είναι μια μπίρα μοναδική και δεν μοιάζει με καμία άλλη. Ξεχωρίζει από το μαύρο χρώμα της, το βελούδινο, κρεμώδη αφρό της και την απαλή, απόλυτα ισορροπημένη γεύση της. Τα 4 φυσικά συστατικά

της, νερό, κριθάρι, λυκίσκος, μαγιά, αναμιγνύονται σύμφωνα με τη μυστική συνταγή της Guinness δίνοντας ένα μοναδικό αποτέλεσμα!

Από το 1759 μέχρι και σήμερα, η Guinness παράγεται στο Δουβλίνο της Ιρλανδίας, στο διάσημο St. James Gate που ίδρυσε ο Arthur Guinness. Έχει μείνει πιστή στο όραμα του ιδρυτή της να παράγει μια ξεχωριστή, εξαιρετικής ποιότητας μπίρα κερδίζοντας νέους φίλους καθημερινά σε όλο τον κόσμο!

Μπείτε στη σελίδα της Guinness στο Facebook και ανακαλύψτε το πιο κοντινό σε εσάς event που θα πραγματοποιηθεί 16-18 Μαρτίου!

Απολαύστε υπεύθυνα

ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΜΑΜΑΣ:
Καθαρά Δευτέρα και η οικογένεια πηγαίνει εκδρομή. Μαμά, μπαμπάς και δύο αγοράκια. Κάποια στιγμή, στο Σούνιο, το αυτοκίνητο μένει από βλάβη και πέφτει πανικός στην οικογένεια – τι θα κάνουμε τώρα, πώς θα γυρίσουμε πίσω, πωπω τι πάθαμε,

πότε θα έρθει η οδική βοήθεια, γενικά γκρίνια, μιζέρια, νεύρα κ.λπ.
Κάποια στιγμή πετάγεται ο πεντάχρονος μικρός γιος και λέει:
«Γαμάτη περιπέτεια σήμερα, ε παιδιά;»

ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΤΗΣ ΙΔΙΑΣ ΜΑΜΑΣ 2:
Σε πάρτι με πιτσιρίκια όπου γίνεται της τρελής με φωνές, γέλια, κυνηγητά κ.λπ., ξαφνικά ο προηγούμενος πεντάχρονος, τρομερή φάτσα, που τρέχει σαν τρελός, φρενάρει απότομα μπροστά σε μία έκπληκτη - φρικαρισμένη μαμά και τεντώνοντας το δαχτυλάκι του της λέει με υφάκι:
«Πρώτα κλ@@εις και μετά χέ@εις».
(Κηφισιά, Σάββατο απόγευμα)

«Άκου να σου πω, Δήμητρά μου, εγώ δεν μπορώ να βοηθήσω, εγώ έχω τη μέση μου, εγώ έχω μαθήματα. Επίσης αυτός θα πάει να την παντρευτεί την κάργια, να πάει ο Βασίλης να την βοηθήξει... Τέλος πάντων, μη σε κουράζω τώρα, για πες μου... Πες μου καλέ, γιατί εχθές με πήρε ο ύπνος, ποιος πήρε την ασυλία στο Σαρβάβορ;»
(Φωνή σαν μονόπρακτο, μιλάει στο κινητό, μέσα στον ΗΣΑΠ, Πειραιάς -Κηφισιά, Πέμπτη μεσημέρι)

Μαμά και γιος γύρω στα 10, βγαίνουν από κινηματογράφο όπου παίζεται το «Black Panther»:
-Μαμά, με άριστα το 10, του βάζω 20!
(Village, Ρέντη, Σάββατο βράδυ)

«Τι 3-D γυαλιά. Προσβωπίας έπρεπε να μας δώσουν».
(Στο τέλος της συναυλίας των Kraftwerk, Τάε Κβον Ντο, Φάληρο, Σάββατο βράδυ)

ΓΙΑΝΝΗΣ ΝΕΝΕΣ
→ panikoval500@gmail.com

Η αγαπημένη στήλη Athens Voices στα ηχεία και τα ακουστικά σας. Οι φωνές της Αθήνας, όσα κρυφακούει ο Γιάννης Νένης στο δρόμο, στο Μετρό, στο γραφείο, σε γνωστά, πολυσύχναστα μέρη αλλά και απίθανα σημεία, κάθε μέρα στο Athens Voice Radio 102.5

ΦΤΙΑΞΕ ΜΟΥ ΤΗ ΜΕΡΑ

Πινακίδα στην Καισαριανή, αμετάφραστη

ΤΟ ΕΞΟΦΥΛΛΟ ΜΑΣ

Αυτή την εβδομάδα το σχεδιάζει ο **Βασίλης Αντωνάκος**. Γεννήθηκε στην Αθήνα. Παρακολούθησε μαθήματα στη σχολή Vakalo Art & Design και συνέχισε τις σπουδές του στη Σχολή Καλών Τεχνών της Αθήνας. Ωστόσο δηλώνει αυτοδίδακτος, έχοντας στο ενεργητικό του έναν μεγάλο όγκο έργων ζωγραφικής, γλυπτικής και σκηνογραφίας.

Info~DIET

Της ΣΤΑΥΡΟΥΛΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΚΗ

ΤΑ ΚΑΛΑ ΝΕΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Τις επόμενες μέρες αναμένεται να πέσει στην Ελλάδα δορυφόρος από το διάστημα.

MALCONI'S

Έχει το ωραιότερο ριζότο με τρούφα στην Πατριάρχου Ιωακείμ.
(Κολωνάκι)

ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Κυκλοφόρησε σε έναν τόμο η πολυβραβευμένη τριλογία του Νίκου Θέμελη «Η Αναζήτηση, η Ανατροπή, η Αναλαμπή». Βιβλία ιστορικά με συναρπαστική δράση, αριστοτεχνικά γραμμένα που διαβάζονται σαν παραμύθι.
(Εκδ. Μεταίχμο)

TWEET ΣΧΕΣΕΩΝ

«Αυτό το “από μακριά κι αγαπημένοι” στα πόσα χιλιόμετρα πιάνει;»

ΑΚΟΥΣΤΗΚΕ

-Γιατί κάνετε ληστεία στην τράπεζα, κατηγορούμενε;
-Αυτή άρχισε πρώτη.

ΚΟΚΚΙΝΟ ΧΑΛΙ ΟΣΚΑΡ 2018

Ο θρίαμβος του Κυτήρογλου.

Ο 5ος KRAFTWERK

Ο Σύλβιο Μπερλουσκόνι με μπότοξ και βαμμένο μαλλί.

ΑΡΑΧΩΒΑ

Δεν μπορώ να καταλάβω τι κάνουν στην Αράχωβα, όταν δίπλα υπάρχουν οι Δελφοί;

ΕΛΛΗΝΟΤΟΥΡΚΙΚΕΣ ΣΧΕΣΕΙΣ

Μαζεύετε κανένα μακαρονάκι καλού κακού.

ΤΟ ΜΙΡΑΚΟΛΟ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Αδυνάτισε η Κωνσταντίνα Σπυροπούλου.

ΜΑΡΟΝ ΓΚΛΑΣΣΕ

Ξέρει κανείς να μου πει πού μπορώ να βρω νόστιμα και φθηνά; Γιατί αυτά που βρίσκω κοστίζουν όσο μια γκαρσονιέρτσα στην Κυψέλη.

ΕΙΡΗΝΗ ΣΚΥΛΑΚΑΚΗ

Επιμέλεια: Γ. ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

Τα 3 πράγματα που σου αρέσουν περισσότερο στην πόλη: Τα νεοκλασικά, τα γκράφιτι και η Ακρόπολη, όταν φαίνεται πίσω από τα δρομάκια.

Τα 3 πράγματα που αν έλειπαν θα έκαναν την Αθήνα λίγο ομορφότερη... Η Ξενοφοβία, οι επιθετικοί οδηγοί και τα σκουπίδια στους δρόμους.

Η πρώτη δουλειά που έκανες στην Αθήνα... Ασκούμενη σε δικηγορικό γραφείο στην οδό Ιθάκης.

Πού αλλού θα ήθελες να ζήσεις στην Ελλάδα; Στην Υόδα. Κάτι θα ήξερε ο Leonard Cohen.

Σε ποιες πόλεις του εξωτερικού έχεις ζήσει; Ένα μειονέκτημα και ένα πλεονέκτημά τους σε σχέση με την Αθήνα; Στο Λονδίνο. Μεγάλο του πλεονέκτημα η αγάπη στο διαφορετικό και μειονέκτημα η τσιγκουνιά. Οι Αθηναίοι, παρότι χρεοκοπημένοι, είμαστε πολύ πιο γενναϊόδωροι.

Πού ζεις τώρα; Στο Λονδίνο, στο Maida Vale, σε ένα two bedroom flat που μοιράζομαι με συγάτοικο (πράγμα εξαιρετικά σύννηθες στην πόλη αυτή). Το Maida Vale το διάλεξα γιατί δίνει την αίσθηση γειτονιάς, με γείτονες που καλημερίζεις και πολλούς φίλους τριγύρω που με βοηθούν να νοσταλγώ λιγότερο και λειτουργούν σαν ένα δίκτυ ασφαλείας.

Ποιο είναι το γκρουπ που δικαιούται να γράψει το σάουνττρακ της Αθήνας; Τα Διάφανα Κρίνα.

Ποιο είναι το πρώτο πράγμα που θα έκανες αν ήσουν δήμαρχος για μια μέρα; Αν είχα μόνο μια μέρα, θα πήγαινα στο κέντρο αστέγων και θα βοηθούσα στα σουσίτια. Πράξη συμβολική για να αναδειχθεί η αξία της αλληλεγγύης προς συνανθρώπους μας που βρίσκονται σε δυσκολότερη θέση από εμάς.

Ποιο είναι το αγαπημένο σου εστιατόριο στην Αθήνα; Πολλά! Μου 'ρχεται στο νου «Η Σαμ τα έχει με λάθος αγόρι» στο Μεταξουργείο.

Αγαπημένο σου μπαρ; Η Αμπάριζα.

Το αγαπημένο σου καφέ; Το Πασαμπί.

Ο μεγαλύτερος αθηναϊκός φόβος σου; Να ξεχάσω πού έχω παρκάρει.

Πώς φαντάζεσαι την Αθήνα σε 50 χρόνια; Κέντρο του κόσμου – αρκεί να σταματήσουμε να τρωγόμαστε μεταξύ μας και να τα ρίχνουμε όλα στους άλλους.

Ποιος Αθηναίος θα γινόταν ο καλύτερος πρόεδρος/ πρωθυπουργός της χώρας; Ο πατέρας μου.

Αν η Αθήνα ήταν ένα πρόσωπο, ποιο θα ήταν αυτό; Αν ήταν ένα μόνο πρόσωπο, θα ήταν η μητέρα μου, γεμάτη αγάπη και μεταπτώσεις!

Η καλύτερη θέα στην Αθήνα; Η θέα από τον Λυκαβηττό, που βλέπεις μέχρι τη θάλασσα τα καράβια και έχεις μπροστά σου πιάτο την Ακρόπολη, το Παναθηναϊκό Στάδιο, τον λόφο του Αρδηττού, τον Εθνικό Κήπο, τη Βουλή, το Ζάππειο.

Η Ειρήνη Σκυλακάκη είναι τραγουδίστρια και συνθέτρια. Το πρόσφατο τρίτο προσωπικό της άλμπουμ είναι το «Matterless», ενώ το νέο της EP «Planet» που αποτελεί την πρώτη της βρετανική κυκλοφορία με τον παραγωγό Danton Supple (Morrissey, Coldplay) αναμένεται στις 16 Μαρτίου.

«BOOM BOOM TSCHAK, BOOM BOOM TSCHAK»

Μια νύχτα με τους **Kraftwerk**

●●● Το πρώτο ανοιξιάτικο βράδυ του φετινού χειμώνα κατηφορίσαμε κι εμείς το ποτάμι από φώτα της Συγγρού που πάει προς Φάληρο, παρέα με όλους τους sushoμανείς της Αθήνας που συνέρεαν στα παραλιακά sushάδικα και όλους τους υπόλοιπους που έτρεχαν να τιγκάρουν το Τάε Κβον Ντο για να δούνε ζωντανά και τρισδιάστατα τους Kraftwerk με τη χορηγία του Athens Voice Radio, φόρο τιμής στο ηλεκτρικό μας παρελθόν.

●●● Η Συγγρού είναι αισιόδοξη στο κατέβασμά της, ειδικά τη νύχτα. Κάθε δρόμος που οδηγεί σε θάλασσα είναι ανοιχτόκαρδος.

●●● Στο Τάε Κβον Ντο είδαμε όλη τη γενιά των 80s, τσεκάρουμε ονόματα και παρουσίες. Ο Σπήλιος, ο Μάκης, ο Φοβωρής, ο Πάντσος, εντάξει, είναι όλοι εδώ, η γη συνεχίζει να γυρίζει. Το καλό με αυτές τις συναυλίες – κάλεσμα είναι ότι συναντάς το δυναμικό της γενιάς σου, ψυχάζεις ότι είσαι ακόμα σώος και αβλαβής στο παρελθόν, ενώ, σαν ειρωνεία, ήρθες για τους Kraftwerk, αυτό που θεωρούσες ήχο του μέλλοντος.

●●● Τώρα που είσαι στο μέλλον, έπρεπε να βρεις τρόπο να στερεώσεις τα 3-D γυαλιά της τρισδιάστατης συναυλίας, επάνω από τα γυαλιά για τον αστιγματισμό σου. Να βρεις κάπου να καθίσεις. Κάπου να ακουμπάς. Κάπου να χορέψεις. Κάτι να πεις. Κάποιον να αγαπάς.

●●● Τόσες πολλές ανάγκες, όχι και τόσο ρομποτικό.

●●● Το άλλο καλό με τις συναυλίες είναι ότι, γενικά, είναι ερωτικές. Βρίσκεις εκεί συμπιεσμένη έξαψη, κορμιά ανάμεσα από

άλλα κορμιά, φάτσες από αυτές που σου αρέσουν και σε συνδέει μαζί τους κάτι κοινό: αυτή η μουσική, εκείνη η χρονιά, αυτό το κομμάτι, εκείνο το κάψιμο. Είναι σαν να έχετε κοινές αναμνήσεις, ή σαν να πρόκειται να τους ξαναβλέψεις όλους αυτούς τους ερωτιδείς για πάντα, στο μέλλον, να στριμώνεσαι μαζί τους μέσα στα ίδια τραγούδια μέχρι να σβήσει ο ήλιος. Είναι κάπως σαν τη Συγγρού – δρόμος με φώτα και μουσική που οδηγεί στη θάλασσα.

●●● Η σχέση των Kraftwerk με το μέλλον είναι ότι τότε, μέσα στη δεκαετία του '70, μέσα στο Kling Klang στούντιό τους στο Ντίσελντορφ, πήραν αυτό που ονομάζαμε «ηλεκτρονικό ροκ», ηλεκτρονικό γιατί έπαιζε με τα συνθεσάιζερς, ηλεκτρονικό γιατί είχε μία διαστημική αιώρηση, οι ταχύτητές του ήταν βαριές και ο ήχος του στεντόρειος σαν τη φωνή από το υπερπέραν, ήχος που ζωγράφιζε κάτι ambient τοπία τευτονικής αισθητικής... και έκαναν την τέλεια κίνηση: του πρόσθεσαν beat. Κατασκεύασαν ένα νέο drum kit με μεταλλικές πλακέτες, έβαλαν ρυθμό και σχημάτισαν την electro-pop, περνώντας την κατευθείαν στην επόμενη γενιά, εκείνους που έβρισκαν το kraut rock βαρύ σαν βιομηχανικό όνειρο.

●●● Μαζί με το beat μπήκε στο παιχνίδι και η ιδέα της μηχανής – ήταν ακριβώς η εποχή που αρχίζαμε να σκεφτόμαστε τα ρομπότ σαν μία διασκεδαστική πιθανότητα και οι ηλεκτρικές συσκευές άρχιζαν να γίνονται μικρότερες, πιο εύχρηστες, πιο διασκεδαστικές, πιο pop. Ο νέος-μουσικός-μηχάνημα που ευαγγελίστηκαν οι Kraftwerk απέκτησε τη μορφή του

animatron. Έγινε ένα μηχανικό gadget που δεν λέει ποτέ όχι και δεν σταματάει να λουπάει το ρυθμό του μέχρι να του πατήσεις το off (και πάλι, ίσως, δεν σταματήσει). Έγινε ο μηχανικός άγγελος που τραγουδάει σαν να μιλάει, μία απλή μελωδική γραμμή με αλλοιωμένο, μεταλλικό ηχώχρωμα. Δύο ή τρεις λέξεις που επαναλαμβάνονται επάνω στον υπνωτικό, ακαταμάχητο ρυθμό σαν τις λευκές διακεκομμένες γραμμές που παρακολουθείς μαγεμένος να τις καταπίνει το αυτοκίνητο στους καινούργιους, ατέλειωτους εθνικούς highways, ταξιδεύοντας προς το μέλλον. Fun Fun Fun in the Autobahn. Και ξανά.

●●● Παντού, στον κόσμο, οι μηχανές ακόμα και σήμερα μιλούν (ή μάλλον, τραγουδούν) σαν τους Kraftwerk: Οι ηχογραφημένες φωνές στα ασανσέρ επάνω στο lounge μουσικό χαλί τους. Οι αυτόματοι τηλεφωνητές. Η φωνητική μετάφραση στο Google translate. Η επίμονη, εξυπηρετική Siri. Τα vocoder. Οι μετασχηματιστές φωνής. Ο σωλήνας τραχειοστομίας. Το error message. Οι πιλότοι. Οι αστροναύτες. Οι εξωγήινοι. Παγωμένες συνθετικές φωνές που μπορεί να σου λένε, επίμονα και άψυχα, τα πάντα: από αλγόριθμους μέχρι λόγια αγάπης.

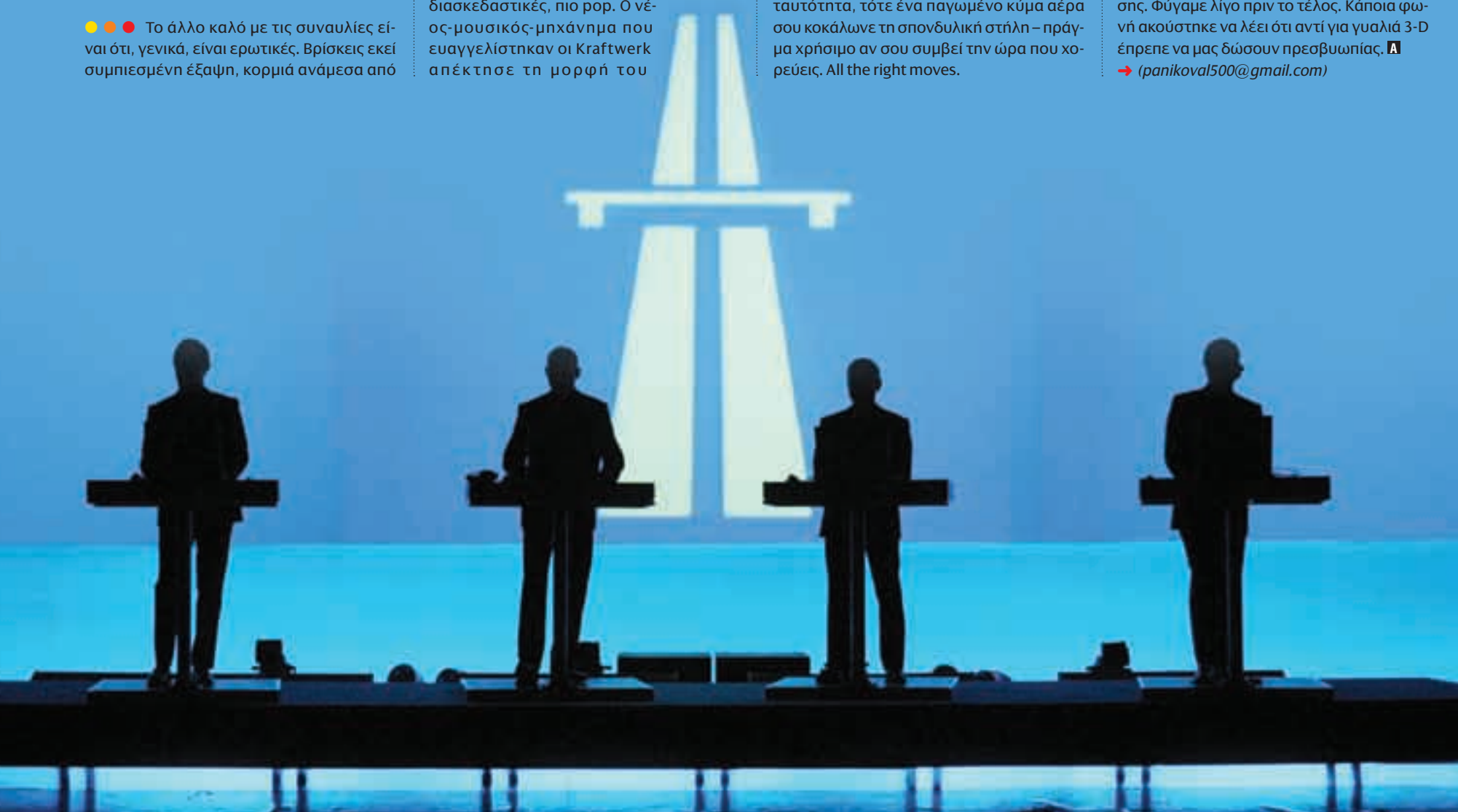
●●● Η «στρατιωτική», ρομποτική πειθαρχία του ήχου των Kraftwerk μαζί με το ακαταμάχητο beat της μηχανής που οδηγεί στην ακούσια σωματική κίνηση, έδωσε την politix of dance πλευρά του γκρουπ την οποία, αν τη συνδύαζες με τη γερμανική τους ταυτότητα, τότε ένα παγωμένο κύμα αέρα σου κοκάλωνε τη σπονδυλική στήλη – πράγμα χρήσιμο αν σου συμβεί την ώρα που χορεύεις. All the right moves.

●●● Από μουσεία, γκαλερί, αεροδρόμια, εστιατόρια και κλαμπ, οι Kraftwerk βρέθηκαν στο μεταλλικό Τάε Κβον Ντο δίνοντας ένα σόου με μία εξαιρετική σύνδεση της μουσικής τους με τη visual art πλευρά της συνθετικής pop. Ψηφιακές γραμματοσειρές και τεράστια glitch στην οθόνη, ντανταϊστικές νύξεις, εξαιρετικά γεωμετρικά σχέδια μαζί με ψηφιακά λάθη, εικόνες προεφηβικών γραφιστικών αναμνήσεων. Κολλημένοι στην οθόνη με τρισδιάστατα εφέ που, πάντως, έχουν ήδη ξεπεραστεί από το παρόν. Εικόνες ρομποτικής αθωότητας, ακόμα και ελαφρώς kitch (ο ιπτάμενος δίσκος που πετάει επάνω από την Ακρόπολη και προσγειώνεται έξω από το Τάε Κβον Ντο). Και οι τέσσερις τους, ακίνητα ρομπότ μπροστά στις κιτ κονσόλες τους να παίζουν τη λούπα «Boom boom tschak, boom boom tschak» και μελωδίες σαν από παλιά video game. Οι δονήσεις τους μυρμήγκιαζαν στους κροτάφους μας, το deep beat ήταν τόσο χαμηλό όσο να μην παραμορφώνει και οι λέξεις τους να ακούγονται απίθανα διαυγείς, με συριστικά σίγμα, στριφογυριστά ολοκάθαρα ρο, ένα ηλεκτρονικό σκανάρισμα επάνω από κάθε εικόνα, νόημα, σκέψη, ήχο.

●●● Η φανς προσπαθούσαν να χορέψουν αλλά η αλήθεια είναι ότι πρώτον η αρένα ήταν ασφυκτικά γεμάτη και, δεύτερον, με τους Kraftwerk δεν θέλεις ακριβώς να χορέψεις. Θέλεις να κάνεις ποδήλατο.

●●● Ήταν μία βραδιά απίθανης αρχιτεκτονικής, εσωτερικής διακόσμησης, γραφικών τεχνών, συναισθηματικής αποφόρτισης. Φύγαμε λίγο πριν το τέλος. Κάποια φωνή ακούστηκε να λέει ότι αντί για γυαλιά 3-D έπρεπε να μας δώσουν πρεσβυωπία. **A**

→ (panikoval500@gmail.com)

SWATCH STORES: ΑΘΗΝΑ: ΠΛΑΚΑ, 210 3310548 | ΣΥΝΤΑΓΜΑ, 210 3313833 | ΚΟΛΩΝΑΚΙ, 210 7239708 | ΟΜΟΝΟΙΑ, 210 3213328
 ΜΑΡΟΥΣΙ: THE MALL, 210 6197472 | ΓΛΥΦΑΔΑ, 210 8983045 | ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ, 210 5789720 | ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: 2310 284988
 ΜΥΚΟΝΟΣ: 22890 28598 | SWATCH KIOSKS: ΕΛ.ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ, ALL USERS AREA, 210 3530302 & INTRA-SHENGEN AREA, 210 3532606

swatch
 SWISS MADE

BACK 2 THE FUTURE

ΣΤΕΙΛΤΕ ΚΑΙ ΤΗ ΔΙΚΗ ΣΑΣ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ

Μπορείτε να μας στείλετε και τις δύο φωτογραφίες σας (παλιά και νέα), είτε ψηφιακά (ανάλυση 300 dpi, διαστάσεις 22x32, στη διεύθυνση info@athensvoice.gr με την ένδειξη "Back 2 the future") είτε τυπωμένες, στη διεύθυνση της ATHENS VOICE (Χαριλάου Τρικούπη 22, Αθήνα 10679). Είναι απαραίτητο να γράφετε τα στοιχεία σας και τις λεπτομέρειες των φωτογραφιών (χρονολογία, τοποθεσία, πρόσωπα).

Τα αδέλφια Γιώργος, Μαρία και Βάσω, Πειραιάς 1982

Ο Γιώργος Μαζωνάκης με τις αδελφές του Μαρία και Βάσω, Νέα Βούλα, 2018

4 ΣΤΕΚΙΑ ΦΙΛΙΚΑ ΠΡΟΣ ΤΙΣ ΓΥΝΑΙΚΕΣ

Πολλά μπαρ είναι «φιλικά προς τις γυναίκες», απλώς τα τέσσερα που ακολουθούν είναι λίγο φιλικότερα από τα άλλα...

Πέρασα έξω από ένα «παραδοσιακό καφενείο-καφέ» που μάλιστα είχε βάλει σαν δεύτερη σκέψη κάτω από την πινακίδα του την λέξη «μπαρ»: ήταν γεμάτο άντρες, που πίνανε και καπνίζανε και την αγαπή βρίζανε – ή την ομάδα τους. Δεν ήθελα να μπω σε αυτό το καφέ-ίσως-και-μπαρ, δεν μου φάνηκε *φιλικό προς γυναίκες*, όχι επειδή δεν είχε ένα κουρτινάκι ή ένα λαμπατεράκι ή ένα καδράκι στους τοίχους αλλά επειδή, ακόμα και σήμερα, που έχει πλακώσει πρόοδος και επιπλέον είμαι 800 ετών, νιώθω αμνηχανία σε τόσο αντρουά χώρους. Η αμνηχανία γίνεται ενόχληση και στο τέλος θυμός, του τύπου «κι εσύ κι ο γρύλος σου» – γιατί μερικά μέρη είναι κρύα, αφιλόξενα, με μια οθόνη να δείχνει μόνιμα ματς και κάποιον στο μπαρ να καπνίζει με μοχθηρό ύφος, και είναι γεμάτα με άντρες, όχι με γυναίκες. Οι γυναίκες, πηγαίνουμε αλλού. Σε μαγαζιά με χαμηλό φως, με ατμόσφαιρα, με λαμπατεράκια αν το φέρει η ανάγκη, με ωραία φλιτζάνια, με κουλουράκι να συνοδεύει τον καφέ, με κουλά κοκτέιλ στο μενού, με μικρά στρόγ-

γυλα τραπέζια που ευνοούν την κουβέντα, με αναπαυτικά καθίσματα. Πηγαίνουμε παντού, εννοείται, δεν ψάχνουμε μέρη «για γυναίκες μόνον», προς θεού. Απλώς ένα κουρτινάκι, όσο να 'ναι, το θέλουμε... και ευτυχώς η Αθήνα έχει πολλά τέτοια μέρη, λιγότερο ή περισσότερο εναλλακτικά. Το «*Match point*» το τρέχουν τρεις κυρίες, η Λένα, η Ρούλα και η Γιόλα. Είναι προσεγγμένο, περιποιημένο, με τα φωτάκια του, τα λαμπατεράκια του, τα χαριτωμένα φλιτζανάκια και δαντελωτά πιατάκια, τα μπολάκια ξηρών καρπών που γεμίζουν συνέχεια, την ωραία μπάρα, τις «οπιτικές γωνιές» του. Τα κορίτσια το φροντίζουν λες κι είναι σπίτι τους, ή έτσι αισθάνεσαι. Είναι άνετο, ζεστό και όμορφο, μάλιστα έχει μια «μέσα αίθουσα» για εκθέσεις. Η πελατεία είναι μιξ-γκριλ, γυναίκες-άντρες (είναι στέκι του *Τάκη Θεοδωρόπουλου*, μεταξύ άλλων, και κατά καιρούς βάζει μουσική η *Γαλήνη Τσεβά*) – αλλά βρίσκεις πάντα γυναικο-παρέες με χαρούμενη διάθεση, γυναίκες δύο-δύο που πίνουνε το ποτό τους, τρεις ή πέντε μαζί στο μεγάλο κεντρικό

τραπέζι, άλλες τόσες στην μπάρα.

Πιο εναλλακτική και πολύχρωμη είναι η «*Μυροβόλος*», στην υπέροχη πλατεία Αυδή, που λάμπει πραγματικά μόλις πάνει η άνοιξη και βγαίνουν τα τραπεζάκια έξω. Οκεί, ξέρω ότι είναι ρίσκι η πλατεία, σου κλέβουνε τα κινητά εκεί που χαζεύεις, αλλά δεν παύει να είναι από τις πιο ασυνήθιστες, παράξενες και ατμοσφαιρικές πλατείες του κόσμου. Η «*Μυροβόλος*» είναι τέλεια μέσα-έξω, έχει πάντα πολύ καλή μουσική, πολύ καλό φαγητό (για τα γούστα μου: πλούσιες σαλάτες, πεντανόστιμα ντιπ, ξεροψημένα σουβλάκια) και πολύ καλές τιμές, τρία στα τρία, εκτός που η πελατεία είναι υπέροχη από όλες τις απόψεις. Ανοίγει το μεσημέρι για καφέδες, μεζέδες, πιάτα κ.λπ., ως αργά το βράδυ με μουσικές που αλλάζουν ανάλογα με την εποχή. Οι γυναικο-παρέες εδώ είναι μόνιμες, γκέι και μη, γυναίκες από εικοσιπέντε ως ενενήντα χρονών, και αισθάνεσαι μια χαρά ως γυναίκα. Φαντάζομαι και ως άντρας, απλώς οι γυναίκες μας ενδιαφέρουν σήμερα, οπότε οι άντρες ας κάτσουν σπίτι ένα βράδυ να κάνουν μπέμπισιτινγκ, δεν παθαίνουν τίποτε...

Ανάλογο της «*Μυροβόλου*» είναι το μπιτάτο «*Beaver collectiva*», που μάλιστα, εκτός από τη γυναικεία πελατεία και τις γυναίκες-που-το-τρέχουν πολύ αγαπημένα, κάθε Πέμπτη έχει από μια γυναίκα dj – στις 8/3 είναι η Dj F_KAL η οποία παίζει Indie Tronica και brit pop, αγαπημένα αν είσαι 20-50 ετών, ξέρεις από βέσπα και σου αρέσει να χορεύεις ή να βλέπεις άλλες να χορεύουν. Το μαγαζί είναι ιδιαίτερο, φωτεινό, στρέιτ (όχι απαραίτητα ως προς την πελατεία), έξυπνο και ταυτόχρονα φιλικό, γίνεται στέκι σου αν είσαι κορίτσι-γυναίκα και βγαίνεις, αλλά κι αν είσαι γυναίκα-γκρανταμ που ψήνεσαι να πίνεις καφέδες με φίλες σου σε ωραίο, διαφορετικό από τα στάνταρ, περιβάλλον.

Φιλικό προς γυναίκες από άλλη άποψη όμως είναι το «*Τρανζίστορ*»: έχει γυναικο-παρέες, έχει και άνδρες στο μπαρ, είναι κόζι, πηγαίνεις με την κολλητή σου να πιείτε ένα-πέντε ποτά, και η κολλητή σου τσιμπάει καλούτσικο γκομενάκο, και είστε πολύ εξαιρετικές και οι δύο, σας έχει κεράσει το μαγαζί το κάτι-τις του, γενικά περνάς αξέχαστα και η κολλητή αξεχαστότερα. Όλα αυτά μπορεί να συμβούν σε οποιοδήποτε μπαρ της Αθήνας αλλά στο «*Τρανζίστορ*» παιδιά, σόρι, το έχω δει δύο φορές το έργο, άρα πηγαίνουν καλούτσικοι γκομενάκοι που είναι ΚΑΙ αξιοπρεπείς από πάνω, όπως ΚΑΙ νόστιμες κοπέλες/γυναίκες, προς τις οποίες είναι πολύ φιλικό το μαγαζί και μπράβο του.

Φυσικά και μπορείς να πας όπου θέλεις σήμερα, ως γυναίκα. Αλλά δεν θέλεις να πας όπου να 'ναι, πόσο μάλλον να φας και να πιεις ό,τι να 'ναι... **Α**

«*Match point*»,
Αινιάνος 1,
καθ. Πατησίων,
2108250898

«*Μυροβόλος*»,
Γιατράκου 12,
Πλατεία Αυδή,
2105228806

«*Beaver collectiva*»,
Μ. Βασιλείου 46 &
Ανδρονικών 10,
Κεραμικός,
2112103540

«*Transistor
bistrotheque*»,
Πρωτογένους 10,
Ψυρρή, 2103228658

TA TWEETS ΤΟΥ FORREST GUMP

Από τον ΝΙΚΟ ΖΑΧΑΡΙΑΔΗ

(Μέλος του συλλόγου για την εντατικότερη αφαίρεση των σκληρών σπόρων στις μαρμελάδες crumberry)

ΑΡΧΙΣΕ Η ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΗΣ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗΣ ΓΙΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ, ΕΛΛΗΝΟΤΟΥΡΚΙΚΑ ΚΑΙ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΟΚΡΑΤΙΑ

- Η κυβέρνηση ±λέει± δεν θέλει να αναδειχθεί σε μείζον διπλωματικό επεισόδιο το θέμα με τους δύο αξιωματικούς.
- Λογικό, αν μάλιστα δεν ασχοληθούν καθόλου θα σταματήσει να είναι τελείως θέμα.
- Εξάλλου είναι γνωστό ότι η πραγματικότητα εξαρτάται από τις επιθυμίες μας.
- Και όταν συμβαίνει το αντίθετο, διώχνουμε όποιον μας υπενθυμίζει την πραγματικότητα. Όπως και στην περίπτωση Λιαγκόβα.
- Το δίλημμα καθαρή έξοδος χωρίς επιτροπεία με υψηλό επιτόκιο ή συνέχεια της επιτήρησης με χαμηλό επιτόκιο είναι τελικά πολύ απλό.
- Αρκεί να αποφασίσουμε αν εμπιστευόμαστε να δανειζονται χρήματα που θα ξεπληρωθούν με φόρους (μας) στο μέλλον, οι άνθρωποι εκείνοι που θεωρούν πολιτικό τους είδωλο τον Κώστα Καραμανλή.
- Ή οι άνθρωποι που μόλις πιάσουν ένα πλεονασμάκι στα χέρια τους προτιμούν να το μοιράσουν ρουσφετολογικά για να ψωνίσουν ψηφαλάκια από το να επενδύσουν σε κάτι που θα φέρει θέσεις εργασίας και ανάπτυξη.
- Αξίωμα: Οι θεωρίες συνωμοσίας είναι το σημείο που καταφεύγει ο εγκέφαλος για λόγους άμυνας. Όταν δηλαδή προσπαθεί να αποφύγει να παραδεχθεί ότι κάναμε λάθος.
- Αποδεικνύεται περίτρανα στην περίπτωση των δύο ελλήνων αξιωματικών.

- -Καλά, γιατί τον άφησαν να οδηγεί ανάποδα για 175 χιλιόμετρα στην εθνική οδό;
-Διότι τους πήρε χρόνο για να βεβαιωθούν ότι ήταν απλώς ψυχοπαθής.
-Γιατί; Τι άλλο μπορεί να ήταν;
-Αντιεξουσιαστές. Που κάνουν κάποια παρέμβαση - δράση.
-Και αν δηλαδή ήταν αντιεξουσιαστές;
-Τότε δεν θα ήταν σωστό να τους ενοχλήσουν. Γιατί μπορεί να θύμωσε ο Τόσκας!
- Πάντως είναι προφανές: αν η νύφη του Τσίπρα, ο γιος του Παπαγγελόπουλου, ο σύντροφος της Ρένας Δούρου και οι υπόλοιποι συγγενείς στελεχών του ΣΥΡΙΖΑ είναι όντως ικανότατοι άνθρωποι που «πέφτουν θύματα ανθρωποφαγίας εξαιτίας του επιθέτου τους»...
...τότε πράγματι οι ΣΥΡΙΖαίοι είναι άνθρωποι που ερωτεύονται μόνο ικανούς ανθρώπους με κριτήρια ΑΣΕΠ.
- Καμία σχέση, δηλαδή, με τους Δεξιούς που ερωτεύονται με βάση άλλα κριτήρια. Και όταν διορίζουν συγγενείς τους υπηρετούν την οικογενειοκρατία.
- Οι Χριστιανούλγκανς του Πατέρα Κλεομένη ΑΠΑΙΤΟΥΝ να «πέσει» (όχι απλώς να «κατέβει») η παράσταση «Jesus Christ Superstar» και πετάνε μπογιές στα αυτοκίνητα των ηθοποιών (όταν δεν κατεβάζουν αγάλματα στο Παλαιό Φάληρο)...
- Οι Ταξιτζήδες προπηλακίζουν συνاهدέλφους τους και αρχίζουν κλωστοπατινάδες στο Σύνταγμα ΑΠΑΙΤΩΝΤΑΣ να απαγορευθεί το Uber...

- Οι Χρυσαιγίτες επιτίθενται σε αυτοδιαχειριζόμενο στέκι ΑΠΑΙΤΩΝΤΑΣ να φύγουν από τον Πειραιά όσοι δεν γουστάρουν και χτυπούν την αντίπαλη δικηγόρο στη δίκη τους...
- Οι Αντιεξουσιαστές σπάνε βιτρίνες και ΑΠΑΙΤΟΥΝ να ξαναγυρίσει ο Παγτζόγλου στον Κορυδαλλό.
- Και στα social media το βρισίδι είναι ο μόνος λόγος να τα παρακολουθείς.
- Ε, μετά, είναι φυσικό τα ριάλιτι να γίνονται όλο και πιο άγρια.
- Και οι κριτές να είναι ένα βήμα πριν πλακώσουν στις φάπες τους παίκτες.
- Πώς αλλιώς να ανταγωνιστούν την πραγματικότητα την οποία, υποτίθεται, αναπαριστούν;
- Πάντως ο Χρήστος Σπίρτζης είναι γνωστό πως είναι πάντα στεναχωρημένος.
- Μάλιστα την περίοδο που ψηφιζόταν η τροπολογία για τα επιδόματα ενοικίου σε υπουργούς, είχε φροντίσει να διευκρινίσει ότι η διαφορά τους με τους προηγούμενους είναι ότι οι δικοί του «πονάνε» ενώ οι άλλοι «έκοβαν συντάξεις γελώντας»...
- Άρα λογικό είναι μέσα στη μόνιμη στεναχώρια του να ανάψει και ένα τσιγάρο για παρηγοριά...
- Έπρεπε να του το βγάλει ξινό κράζοντάς τον δημόσια ο δήμαρχος Τρικκαίων;
- Τελικά, μήπως αρκούσε να πούμε στα τάγματα των ταξιτζήδων ότι οι έλληνες αξιωματικοί έχουν απαχθεί από τούρκους οδηγούς Uber;

Η (ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ) ΑΠΟΡΙΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ Νο 1

● Είναι τυχαίο ότι αυτοί που γίνονται κυρίως έξαλλοι με τους φανατικούς Σκοπιανούς που έκαigan τις ελληνικές σημαίες στο συλλαλητήριό τους είναι κατά κανόνα εκείνοι που πανηγύριζαν όταν στα δικά μας συλλαλητήρια καίγαμε σημαίες των Σκοπιανών;

Η (ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ) ΑΠΟΡΙΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ Νο 2

● Αφού τα φετινά Όσκαρ ήταν αφιερωμένα στην «ενδυνάμωση» των γυναικών και στις ίσες ευκαιρίες που πρέπει να απολαμβάνουν, γιατί οι γυναίκες star δεν αντιδρούσαν όταν κατά την προσέλευσή τους στο κόκκινο χαλί έβλεπαν τους άντρες να απαντούν σε σοβαρές ερωτήσεις ενώ εκείνες τις ρωτούσαν αποκλειστικά «ποιος σχεδίασε το φόρεμά τους»;

ΘΑ ΕΠΡΕΠΕ ΝΑ ΥΠΑΡΧΕΙ ΜΙΑ ΛΕΞΗ ΓΙΑ...

«Καθρεφτυλιές» Τα ιxνν από δαχτυλιές στους καθρέφτες των αυτοκινήτων, όταν ο ιδιοκτήτης τον κλείνει καλού-κακού γιατί έχει παρκάρει σε στενό δρόμο.

Η ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ της εβδομάδας

Κουτεντάκης

«Θέλεις να έχεις μια φθηνή χρηματοδότηση και να αναλάβεις μια σειρά αυστηρών πολιτικών δεσμεύσεων ή θέλεις να απελευθερωθείς από τις πολιτικές δεσμεύσεις και αυτό να κοστίζει σε μεγαλύτερες αποπληρωμές; Εγώ προσωπικά προτιμώ το δεύτερο, για λόγους αρχής».

Μετάφραση

«Προτιμώ να διορίζω όποιον θέλω, να αυξάνω τους μισθούς του δημοσίου και να ξεδεύω ελεύθερα για τους πελάτες μου, κι ας μου κοστίζει πιο ακριβά. Στο κάτω-κάτω εγώ θα το πληρώσω; Οι ιδιωτικοί υπάλληλοι θα το πληρώσουν. Είναι θέμα αρχής...»

Μας ψεκάζουν «Ιλουμινάτι»

Πριν από λίγο καιρό στεκόμουν μπροστά σε μία εμβληματική προσωπικότητα της τέχνης. Άνθρωπος με μόρφωση και έμπνευση. Μου έκανε μία ερώτηση. «Γνωρίζεις τη χημική σύσταση αυτών των γραμμών που αφήνουν πίσω τους τα αεροπλάνα;» Έγειρα το κεφάλι στο πλάι, σαν κουτάβι. Ένα δευτερόλεπτο δεν μου έφτανε για να αποφασίσω αν επρόκειτο περί αστείου ή μιας αληθινά σοβαρής ερώτησης. Προσπάθησα να πατήσω και στις δύο εκδοχές. Χασκογέλασα λέγοντας ότι δεν μπορώ να ξέρω τι άλλο πέρα από κηροζίνη μπορεί να φτιάχνει άσπρες γραμμές στον ουρανό. «Αυτό είναι το πρόβλημα. Κανένας δεν ξέρει. Και κανένας δεν μας λέει. Δεν μας απαντούν». Η συζήτηση συνέχισε να βαδίζει στις ρυτίδες των ποδιών. «Δεν σου λέω ότι μας ψεκάζουν σώνει και καλά, σου λέω ότι δεν απαντούν πειστικά για ποιο λόγο σχηματίζονται οι γραμμές στον ουρανό». Δεν επέτρεψα την έκπληξη να εξελιχθεί σε σοκ, ωστόσο το κράτησα ως σημείωση μέσα μου, ήταν κάτι που με εντυπωσίασε.

Πριν από λίγες μέρες στους Δελφούς τα κατάλαβα όλα. Παρουσιάστηκαν, συνοπτικά, τα αποτελέσματα μεγάλης έρευνας που έγινε από την MRB για λογαριασμό της «ΔιαΝΕΟσις». Θέμα της έρευνας είναι «Τι πιστεύουν οι Έλληνες». Που λέτε, το 30% των συμπατριωτών μας υποψιάζεται ότι κάτι περίεργο συμβαίνει στον ουρανό. Μάλλον εκτελούνται αεροψεκασμοί. Και το 85% πιστεύει ότι πάνω από τα σύννεφα, τα χημικά και τα αεροπλάνα, υπάρχει Θεούλης. Άλλωστε οι μισοί από μας εκκλησιάζονται τουλάχιστον μία φορά τον μήνα. Οκτώ στους δέκα είναι βέβαιοι για τη δράση μυστικών οργανώσεων στην Ελλάδα και τον κόσμο. Αν βγεις σε ένα μπαρ και πεις ότι ξέρεις για τους «Ιλουμινάτι» και την «Ομάδα Έψιλον», οι περισσότεροι θα σε πάρουν στα σοβαρά. Αν χρειαστεί, μπορεί και να σε ψηφίσουν. Επίσης αγαπάμε τη Ρωσία και θεωρούμε τον Πούτιν ιδανικό ηγέτη. Εννοείται ότι αυξάνονται οι οπαδοί της θανατικής ποινής. Πάνω από τους μισούς του δείγματος πιστεύουν ότι Έλληνας γεννιέσαι, δεν γίνεσαι. Υπό φυσιολογικές συνθήκες το διαβάξεις και χτυπάς το κεφάλι σου στον τοίχο. Εκτός κι αν μπορείς όλους αυτούς να τους κάνεις μπαλάκι και να τους πετάς στον τοίχο, στα πλακάκια, στο WC του πρωθυπουργικού γραφείου.

Αρκετοί από σας θα πουν ότι όλοι αυτοί δεν ζουν ανάμεσά μας. Λάθος. Είμαστε εμείς που ζούμε ανάμεσα σε αυτούς. Κάποιοι θα φωνάξουν ότι μας απειλεί η πλιθιότητα. Εντάξει, αλλά θυμηθείτε το παράδειγμα που σας έδωσα στην αρχή. Δεν είναι απαραίτητως πλιθιοί όσοι πιστεύουν πλιθία πράγματα. Από την έκρηξη των social media και μετά, η βλακεία μεταδίδεται περίπου όπως η γαστρεντερίτιδα — κάπου θα ακουμπήσεις και ο ιός θα βουτήξει μέσα σου. Αυτό όμως που κάνει τοξικό το μείγμα της συλλογικής μας συνείδησης είναι ο συνδυασμός της αποψίας με τη βαθιά συντήρηση. Παράδειγμα: Ένα μεγάλο κομμάτι του πληθυσμού πιστεύει ότι υπάρχουν μυστικές οργανώσεις που μας ψεκάζουν. Αυτοί οι άνθρωποι δεν έχουν σχηματίσει, απλώς, μία θεωρία πάνω στην οποία μπορούν να αποδώσουν τις περιπέτειές μας, έχουν χτίσει και το τέλειο πρόσχημα ώστε να απέχουν πλήρως από κάθε μεταρρυθμιστική συζήτηση. Άλλο παράδειγμα: Όταν πάνω από τους μισούς Έλληνες θεωρούν ιδανικό ηγέτη τον Πούτιν, τότε είναι λογικό να ανεχτούν πολιτικές συμπεριφορές που παραπέμπουν στον Πούτιν. Ακόμα και εκείνος που αντιλαμβάνεται ότι ο πρωθυπουργός παραβιάζει το Σύνταγμα και υπονομεύει το πολίτευμα παρεμβαίνοντας στη Δικαιοσύνη, στο τέλος συναινεί αποδεχόμενος ένα διακύβευμα που τοποθετείται αυθαίρετα και αόριστα στη σφαίρα της ηθικής — «να καθαρίσει ο τόπος».

Συνηθίζουμε να αποδίδουμε στους πολιτικούς τη μομφή για την υστέρηση του τόπου, για την αδυναμία προσαρμογής σε έναν κόσμο που αλλάζει, όσο κι αν εμείς επιμένουμε στην ακινησία. Έχω την αίσθηση ότι σε κάποιο βαθμό τους αδικούμε. Οι μεταρρυθμιστές δεν βρίσκουν εκεί κάτω την κρίσιμη μάζα για να συνδιαλλαγούν. Και οι λαϊκιστές θα σου πουν ότι υιοθετούν συμβατό κώδικα επικοινωνίας με τον λαό. Κάποτε ήταν πιο εύκολο για έναν πολιτικό να προχωρήσει, κλείνοντας τα αυτιά. Το έκανε ο Κωνσταντίνος Καραμανλής βάζοντας τη χώρα στην ΕΟΚ. Τώρα ένας πολιτικός είναι με το ένα μάτι στις δημοσκοπήσεις και το άλλο στα social. Και εντάξει, αν είσαι Τσίπρας, είσαι παιδί αυτής της κατάστασης. Το θέμα είναι τι κάνεις αν είσαι κανένας Μητσοτάκης. ●

→ kostas@giannakidis.com

vakxes.sgt.gr

ONASSIS
STEGH

Θέατρο

Άρης Μπινιάρης

Βάκχες

21.3–1.4.2018

Εισιτήρια από 7€

Το «περιστατικό» στον Έβρο και το «Βαθύ Κράτος» της Άγκυρας

ΤΟΥ ΝΙΚΟΥ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗ

Ο δημοσιογράφος από την Τουρκία που λογικά θα έπρεπε να απολαμβάνει τη σύνταξη του κάπου στο Βόσπορο, μάχιμος αλλά εξόριστος σε σκανδιναβική χώρα, ήταν ιδιαίτερα ανήσυχος. Βρισκόταν στην Πράγα την εβδομάδα που πέρασε και ήταν παρών όταν συνελήφθη από τους τσέχους «ράμπο» ο Σάλεχ Μουολίμ, ηγετικό στέλεχος των Κούρδων της Συρίας, εν μέσω «άτυπης συνάντησης» υψηλού επιπέδου «εμπιστευτικού χαρακτήρα».

Οι συναντήσεις αυτές γίνονται δύο φορές τον χρόνο, τον Φεβρουάριο και τον Αύγουστο, εδώ και 21 συναπτά έτη. Μέχρι πρόσφατα οι «συναντήσεις» γίνονταν στην Ελλάδα αλλά εδώ και δύο χρόνια πραγματοποιούνται στην Πράγα. Τη διοργάνωση εξ αρχής έχει αναλάβει ως «πρωτοβουλία» το Πανεπιστήμιο της Καλιφόρνιας και συγκεκριμένα η έδρα Μεσανατολικών Σπουδών. Ξεκίνησε ως πυρήνας - διαυλος ανταλλαγής μηνυμάτων μεταξύ Ισραηλινών και Παλαιστινίων και εξελίχθηκε σε μείζον Φόρουμ επαφών μεταξύ αντιμαχόμενων πλευρών. Στην Πράγα, την ώρα της σύλληψης, σε διαβαθμισμένο περιβάλλον ήταν παρόντες αμερικανοί στρατηγοί από το πεδίο της μάχης στη Συρία, η Μοσάντ, το ΠΚΚ, Κούρδοι της Συρίας, Τούρκοι, Ρώσοι και άλλοι πολλοί. Η «σύλληψη» εκτυλίχθηκε μπροστά τα μάτια των παρισταμένων υψηλόβαθμων αξιωματούχων κατόπιν παρέμβασης ανδρών της τουρκικής Interpol.

Αμέσως πήραν φωτιά τα κινητά. Σε 24 ώρες ο Σάλεχ Μουολίμ θα αφηνόταν ελεύθερος από τον εισαγγελέα. Οι Τούρκοι δεν κατάφεραν να επαναλάβουν την επιτυχία τους με την υπόθεση Οτζαλάν. Φανταστείτε το επίπεδο διαβάθμισης των προσκεκλημένων στη συνάντηση αυτή, από τη στιγμή που όλοι οι παρόντες που φορούσαν καρτελάκι απαντούσαν στους περιέργους στο λόμπι του ξενοδοχείου πως «συμμετέχουν σε ιατρικό συνέδριο». Όχι, δεν ήταν της «Novartis». Ο τούρκος δημοσιογράφος κοίταξε με νόημα την παρέα, τουρκοελληνικής σύνθεσης, που είχε συγκεντρωθεί σε κάποιο διαμέρισμα του Κέντρου. Είναι έμπειρος. Στα 18 του χρόνια εκπαιδευόταν στα στρατόπεδα των Παλαιστινίων στην κοιλάδα της Μπεκάα στο Λίβανο. «Εφαγε» με το κουτάλι τη χούντα του Εβρέν. Διαχειρίστηκε εφεξής πολλά σοβαρά ζητήματα ασφαλείας ως ανώτερο στέλεχος των τουρκικών Media. «Η ιστορία των δύο στρατιωτικών στον Έβρο δεν έχει να κάνει με το προεδρικό μέγαρο και το κύκλωμα Ερντογάν, αλλά με το Βαθύ Κράτος της Τουρκίας. Τους μηχανισμούς και όχι την τρέχουσα πολιτική διαχείριση. Κάτι άλλο κρύβεται από πίσω και όχι μία απλή κόντρα για του “8” που ζήτησαν πολιτικό άσυλο στην Ελλάδα, ούτε πρέπει να σχετίζεται με το επεισόδιο στα Ίμια προ ημερών». Είπε και ελάλησε. Ο νέος αρχηγός του τουρκικού ΓΕΕΘΑ Χουλουσί Ακάρ, τετράστερος στρατηγός, είναι Τσερκέζος. Έχει σημασία. Οι Τσερκέζοι α-

νήκαν πάντα στη στενή ομάδα υποτακτικών του Σουλτάνου, που επάνδρωναν τις μυστικές του υπηρεσίες επί αιμνήστου Οθωμανικής Αυτοκρατορίας. Ο «Τσερκέζος» θεωρείται απόλυτα έμπιστος του Ερντογάν και ανήκει στους πέντε ανθρώπους που κάνουν κουμάντο στην Άγκυρα αυτή τη στιγμή. Ο άλλος είναι ο αρχηγός της MIT, που είναι «χωμένος» σε όλα τα παιχνίδια εξουσίας, εκκαθαρίσεων και υπεξαίρεσεων του συστήματος Ερντογάν. Την τελευταία περίοδο και πριν ακόμη αρχίσει ο πόλεμος στο Αφρίν, ήδη από τις εκκαθαρίσεις στη νοτιοανατολική Τουρκία και τα «ξεκαθαρίσματα» με τους Γκιουλενιστές, η Τουρκία είχε υιοθετήσει μία επιθετική «undercover» τακτική επέμβασης των μυστικών - παραστρατιωτικών της μηχανισμών. Η εμπειρία αποκτήθηκε όταν στη νότιο Τουρκία σχηματίστηκε ο θύλακας του ICIS και διασφαλίστηκε ο «διάδρομος» προς τη Ράκκα της Συρίας. (Αυτός ο διάδρομος μέσω Αφρίν και Μαζλίκ δεν ελέγχεται πια και για τον λόγο αυτό η Τουρκία εισέβαλε στη Συρία.)

Η σύλληψη στον Έβρο

Από την πρώτη στιγμή οι δύο έλληνες στρατιωτικοί τέθηκαν στη διάθεση της Στρατοχωροφυλακής και όχι της στρατονομίας, που ανήκει στην τουρκική Μηχανοκίνητη Ταξιαρχία που εδρεύει στο Καραγάς (Καστανιές). Κρατήθηκαν στις φυλακές υψίστης ασφαλείας της Αδριανούπολης (τύπου «F») υπό πρωτόγνωρα μέτρα ασφαλείας. Δεν ακολουθήθηκαν οι «τυπικές» διαδικασίες. Κάτι «μύριζε» από την αρχή. Τη Δευτέρα που μας πέρασε η εφημερίδα «Sabah», το απόλυτο κυβερνητικό έντυπο, υιοθετούσε μία άλλη εκδοχή. «Πίσω από το συμβάν δεν κρύβεται πιθανώς η κατασκοπεία, αλλά η εντατική δραστηριότητα των ελλήνων συνοριοφυλά-

κών να σταματούν παράτυπους μετανάστες προερχόμενους από την Τουρκία ή ακόμη και να τους απωθούν πίσω (push back), τακτική παράνομη σύμφωνα με το ευρωπαϊκό και διεθνές δίκαιο. Οργανώσεις ανθρωπίνων δικαιωμάτων, όπως η Human Rights Watch και η Pro Asyl εδώ και καιρό δημοσιεύουν περιστατικά παράνομων, εν μέρει και φονικών ενεργειών push back της ελληνικής ακτοφυλακής. Ενδεικτικό είναι ένα συμβάν την τελευταία εβδομάδα με 29 πρόσφυγες, κυρίως αραβικής καταγωγής, που σώθηκαν μέσα σε συνθήκες πολικών θερμοκρασιών από τουρκικές μονάδες ασφαλείας σε νησίδα του Έβρου. Οι πρόσφυγες διηγήθηκαν ότι μετά την παράνομη διέλευση των συνόρων συνελήφθησαν από την ελληνική αστυνομία και στη συνέχεια μασκοφορεμένοι άνδρες τους ανάγκασαν να γυρίσουν πίσω και κολυμπώντας κατέληξαν σε νησίδα του Έβρου. Ένας εκ των προσφύγων, ο Λίβυος Μουσταφά Μπελκαζέμ ανέφερε ότι οι Έλληνες τους χτύπησαν, τους πήραν τα κινητά και τους άφησαν νηστικούς, οι άλλοι τρεις δεν κατάφεραν να φτάσουν στη νησίδα και «εξαφανίστηκαν». Πέρυσι η Ελλάδα απώθησε παράνομα πίσω στην Τουρκία γύρω στους 4.000 παράτυπους πρόσφυγες». Τι συνέβη λοιπόν ακριβώς την Πέμπτη που μας πέρασε στις Καστανιές. Ποιος κυνηγούσε ποιον και πώς «στράβωσε» η ιστορία; Ποιος την «έστησε» και ποιος την «είχε στην μένη»; Μήπως η ιστορία είχε περισσότερη σχέση με τον «undercover» πόλεμο μεταξύ υπηρεσιών; Ο τούρκος δημοσιογράφος, με ακόμη νωπές τις εικόνες από την Πράγα, κούνησε το κεφάλι του. Μόλις είχε συζητηθεί ένα άρθρο της Athens Voice με τίτλο «Παρακρατικοί μηχανισμοί επαναπροωθήσεων στο Έβρο». Ποιος λοιπόν συνεννοείται με ποιον εκεί πάνω στην παραμεθόριο; **Α**

Το πείραμα της αριστεράς απέτυχε, ζήτω η αριστερά

ΤΟΥ ΛΕΩΝΙΔΑ ΚΑΣΤΑΝΑ

Όταν οι πολιτικές αποτυγχάνουν κλίνουμε επ' αριστερά. Δοκιμασμένος και φυσικά αποτυχημένος τρόπος αντίδρασης αριστερών κομμάτων. Τώρα, βέβαια, όταν συγκυβερνάς με τον Καρμένο πώς να κλίνεις αριστερά; Βάζεις δίπλα του έναν Κουβέλη, παραδοσιακό αριστερό και δη της ανανέωσης για να τον σκιάζει με τη βαριά αριστερή κορμολογία του. Μέχρι να 'ρθουν οι εξελίξεις του Μακεδονικού και να αναγκαστεί να αποχωρήσει μόνος του. Μέχρι τότε θα 'χουν έρθει και οι εκλογές. Σε παράλληλα νέα, αποσύρεις τη Ράνια και το σύζυγο που τους έφερες από το Αμέρικο και η αριστεροσύνη τους αμφισβητείται, βάζεις τον παλιό, σχεδόν ισάξιο της Παπαρήγα, κομμουνιστή στο Οικονομίας και καλύπτεις με αριστερή νεολαία τα όποια κενά. Μέχρι και για την παιδεία θυμάσαι μια βουλευτή που είχε βρει ταξικά ελατήρια σε ένα τραγικό αυτοκινητιστικό δυστύχημα με θύματα παιδιά. Τράτζικ. Όμως, αφού υπάρχει κόσμος για να αγοράσει την αφήγησή σου, μάλλον κάνεις το σωστό. Για το κόμμα σου.

Οι ανασχηματισμοί ποτέ δεν επιφέρουν κάποιο, αξιο λόγου, αποτέλεσμα. Ειδικά όταν είναι εκλογικοί. Δηλώνουν όμως τον τρόπο που σκέφτονται οι κυβερνώντες προκειμένου να βελτιώσουν τη θέση τους. Προφανώς και η υπουργοποίηση Κουβέλη δεν θα στρέψει στο ΣΥΡΙΖΑ κάποιους κεντροαριστερούς. Όσοι εκ της ΔΗΜΑΡ ήταν να πάνε, έχουν

πάει εδώ και καιρό, αν έφυγαν ποτέ από το συριζαϊκό περιβάλλον. Ωστόσο μπορεί να ενταχθεί σε μια σειρά απέλπιδων προσπαθειών μιας κάποιας «επαναριστεροποίησης». Ο έντονος λαϊκισμός του παρελθόντος έχει αφήσει «δέκατα πυρετού» στη φιλάσθενη ελληνική κοινωνία. Οι νέοι και καθαροί εναντίον των παλιών και διεφθαρμένων. Οι νέοι εκπροσωπούνται σήμερα από την αριστερά που αναλαμβάνει να καθαρίσει στο όνομα κάθε «υγιούς τμήματος» του πολιτικού συστήματος, ακόμα και του πιο ακροδεξιού. ΠΑΣΟΚ και ΝΔ είναι τα κλασικά αστικά κόμματα που επειδή έκλεβαν μας κατέστρεψαν. Απλά πράγματα. Μανιχαϊστική λογική που έχει αφήκνη ιδιαιτέρα στα αδύναμα λαϊκά στρώματα και φυσικά σε όλες τις αριστερές ψυχές. Δεν χρήζει αποδείξεως, είναι αξίωμα. Με αυτή τη διαίρεση θα πάει ο Α. Τσίπρας στις εκλογές φιλοδοξώντας να σταθεροποιηθεί στο πολιτικό σκηνικό. Στο δρόμο αυτό ό,τι ενδείξεις ή στοιχεία ανακαλύψει για πολιτικούς αντιπάλους θα πιστώνονται στο λογαριασμό του. Γι' αυτό και καρτομεί τους επιδοτούμενους ενοικίου, παρόλο που δεν έκαναν κάτι παράνομο. Στην πορεία αυτή δεν αφήνει απέξω τη σοσιαλδημοκρατία. Γνωρίζει ότι εκεί έχει φίλους, αλλά δεν διστάζει να βγάλει στη σέντρα Βενιζέλο και Λοβέρδο δηλώνοντας, υπόρρητα, ότι όποιος είναι καθαρός ας τους παρατήσει και ας έρθει προς τα δω, όπως τόσο άλλοι. Το γεγονός ότι βρήκε μόνο τον Κουβέλη δεν σημαίνει ότι δεν υπήρχαν κι άλλοι. Αλλά δεν ήταν

πρόθυμοι να εκτεθούν μιας και η κυβέρνηση είναι σε αποδρομή. Ο ρεαλιστικός στόχος πολλών του χώρου είναι μια πιο νέα, πιο μεγάλη κεντροαριστερά που θα περιλαμβάνει και ικανό μέρος του πτηνμένου ΣΥΡΙΖΑ. Πάντοτε απέναντι στη νεοφιλελεύθερη δεξιά. Και πάντοτε στα πλαίσια της δίκαιης ανάπτυξης των κολλήτων. Γι' αυτό δεν διστάζουν να απαξιώνουν συστηματικά και δόθεν ανέμελα το ενιαίο(;) πολιτικό σχήμα που πρόσφατα συνέπτυξαν. Το λαϊκό ανάγνωσμα που κυκλοφόρησε πρόσφατα με τον Τσίπρα υπέρμαχο της καπιταλιστικής ανάπτυξης δεν επιβεβαιώνεται. Ο προηγούμενος των Οικονομικών επιτροπές έφτιαχνε και χάλαι μεχρι που έφυγε. Ο νέος είναι τόσο παλιός που είναι αμφίβολο αν μπορεί να ακολουθήσει το σήμερα. Αναμασά κάτι για δίκαιη ανάπτυξη προς όφελος της κοινωνίας και καθαρή έξοδο με επιτόκια δανεισμού 4,4%, (της Πορτογαλίας 1,9%, της Γερμανίας 0,6%) που σε απλά ελληνικά σημαίνει «βάλτε τα λεφτά σας στην Ελλάδα αλλά μην περιμένετε κέρδη». Ό,τι βγάξετε θα τα δίνετε στο κράτος για να μπορεί να συντηρεί την αναπαραγωγή του πελατειακού συστήματος, δηλαδή το οξυγόνο του. Από σήμερα και μέχρι τις εκλογές, η κυβέρνηση δεν έχει κανένα λόγο να τρέξει πράγματα που απαξίωσε στην πράξη για να διατηρήσει το αριστερό της image. Καθυστέρησε τους πλειστηριασμούς, τις ιδιωτικοποιήσεις, την άρση των διοικητικών και δικαστικών εμποδίων που κρατούν τον ανταγωνισμό σε χαμηλά επίπεδα. Γιατί να τα τρέξει τώρα που έχει ανάγκη ένα αριστερό προφίλ; Όταν πάρουμε απόφαση ότι είμαστε παγιδευμένοι στη στασιμοχρεοκοπία, όταν ξεσπάσει η θύελλα των υψηλών επιτοκίων δανεισμού και το χρέος θα καλπάζει, θα βρίσκεται στην αντιπολίτευση. Τα κόκκινα δάνεια και οι ληξιπρόθεσμες οφειλές θα έχουν αυγατίσει, αλλά αυτή θα

επαίρεται για την καθαρή έξοδο και θα απαιτεί τη δίκαιη ανάπτυξη από τους επόμενους. Στα ίδια πλαίσια και η ανοχή που δείχνει στο «φαινόμενο της βαριοπούλας». Ο τρόμος πάνω από την πόλη προφανώς και την εννοχλεί μιας και εννοχλεί τους πολίτες αλλά δεν είναι διατεθειμένη να επιβάλει στοιχειωδώς τον «νόμο και την τάξη». Η εικόνα των επιθετικών κατασταλτικών μηχανισμών του κράτους θα της κάνει ζημιά στο αριστερό ακροατήριο που έχει μάθει να συμβιώνει με τις πράξεις πολιτικής βίας για «καλό σκοπό». Το ότι μια άναρχη κοινωνική κατάσταση είναι αποτρεπτικός παράγοντας για επενδύσεις δεν την ενδιαφέρει. Γιατί δεν την ενδιαφέρει η καπιταλιστική ανάπτυξη. Κρατάει αριστερά αποθέματα για τη μεθεπόμενη μέρα, όταν οι πιθανές εκλογές με απλή αναλογική θα επιφέρουν νέα μεγάλη αναταραχή στα πολιτικά μας πράγματα. Η σημερινή κατάσταση αλλά και οι ορατές εξελίξεις σε βάθος ενός χρόνου δεν προμηνύουν επιστροφή στην ομαλότητα ή στη σταθεροποίηση της οικονομίας. Γιατί απουσιάζουν οι γενναίες πράξεις. Αντιθέτως υπόσχονται ακόμα περισσότερο διχασμό, κοινωνικές εντάσεις και ανισότητες, μαρασμό. Η στενή κομματική επιβίωση και οι προσωπικές στρατηγικές καθορίζουν τις εξελίξεις συνεπικουρούμενες από άγνοια και δομική αδυναμία ανάπτυξης της χώρας. Τρία χρόνια πήγαν χαμένα. Το πείραμα της αριστεράς απέτυχε. Ολοένα και μεγαλύτερα κοινωνικά στρώματα το αντιλαμβάνονται, ανήμπορα να κάνουν κάτι. Το κράτος είναι παντού, εκθρικό σε κάθε πρόοδο. Οι αναμενόμενες μειώσεις των συντάξεων και οι αυξήσεις των φορολογικών βαρών θα επιτείνουν τη φτωχοποίηση. Με ή χωρίς εποπτεία η χώρα μας θα είναι παρίας της Ευρώπης. Ας ελπίσουμε ότι η επερχόμενη κυβερνητική αλλαγή θα διορθώσει την πορεία. Ως τότε μπορούμε να αναδεύουμε το ζουμί στο οποίο βράζουμε. Φιλολογώντας. **Α**

Ο καθηγητής του LSE, που πήρε μέρος στο 3ο Οικονομικό Φόρουμ των Δελφών, μιλάει στην Α.Υ. για την ελληνική κρίση, τις προοπτικές εξόδου από αυτήν, αλλά και το Brexit

Της ΛΕΝΑΣ ΧΟΥΡΜΟΥΖΗ

Η λέξη «μεταρρύθμιση» και δη «διαρθρωτική» κάνει τον μέσο Έλληνα να ιδρώνει. Στα δέκα χρόνια της κρίσης η «μεταρρύθμιση» έχει καταγραφεί στη συνείδηση του κόσμου ως μια άλλη λέξη για περικοπές και νέα μέτρα. Ο διακεκριμένος καθηγητής Σύγχρονων Ελληνικών Σπουδών και Ευρωπαϊκής Πολιτικής (έδρα «Ελευθέριος Βενιζέλος» του LSE), διευθυντής του Ελληνικού Παρατηρητηρίου, Kevin Featherstone, συντόνισε στους Δελφούς το πάνελ με θέμα γιατί είναι τόσο δύσκολη η εφαρμογή των διαρθρωτικών μεταρρυθμίσεων στην Ελλάδα και συνολικά στην Ευρώπη.

Στο πλαίσιο του 3ου Οικονομικών Φόρουμ των Δελφών μιλήσαμε με τον βρετανό καθηγητή για τα παράδοξα της Ελλάδας, τις λάθος εκτιμήσεις της Τρόικας, την κομματική νοοτροπία και τον δρόμο από το Grexit στο Brexit.

«Σώζουν την Ελλάδα ή τους αυτούς τους οι ευρωπαϊκές τράπεζες;» αναρωτηθήκατε σε άρθρο σας το 2012 στον «Guardian». Έξι χρόνια μετά λύθηκε η απορία; Η Ευρώπη έκανε αρκετά λάθη με την επονομαζόμενη «διάσωση» της Ελλάδας. Ζητήθηκε από μια χώρα να εφαρμόσει μια λιτότητα σκληρή, εις βάθος και εντός μη ρεαλιστικών προθεσμιών. Μια λιτότητα που δεν έδωσε την απαιτούμενη προτεραιότητα στην προώθηση μακροπρόθεσμων διαρθρωτικών μεταρρυθμίσεων. Αυτές είναι οι μεταρρυθμίσεις που η Ελλάδα είχε και ακόμα έχει ανάγκη. Τι εννοώ; Απαιτούνταν θεσμικές μεταρρυθμίσεις, όπως η στήριξη της κοινωνικής πρόνοιας και κοινωνικής ασφάλισης σε μια περίοδο δύσκολης και μεγάλης οικονομικής προσαρμογής, ο εκσυγχρονισμός της νομικής και δικαστικής διαδικασίας, η βελτίωση της ποιότητας του εκπαιδευτικού συστήματος, η ενίσχυση της έρευνας και της ανάπτυξης. Καθemia από αυτές τις αλλαγές θέλει χρόνο. Δεν εφαρμόζονται εν μία νυκτί. Αν είχαν στηριχθεί σωστά από την αρχή του προγράμματος, σήμερα η Ελλάδα θα βρισκόταν σε καλύτερη κατάσταση. Πιστεύω πως η Task Force της ΕΕ θα ήταν πιο αποτελεσματική για την Ελλάδα από την Τρόικα.

Κι όμως, σήμερα, η ελληνική κυβέρνηση «βλέπει» φως στην άκρη του τούνελ και μάλιστα κάνει λόγο για «καθαρή έξοδο» από τα μνημόνια. Βλέπει καθαρά; Αρκετές φορές τα προγράμματα διάσωσης προώθησαν μεταρρυθμίσεις με κάποια προχειρότητα και με έλλειψη σαφούς στρατηγικής. Ο κίνδυνος караδοκεί με την ολοκλήρωση του τρίτου προγράμματος διάσωσης της ελληνικής οικονομίας και ενόψει των επερχόμενων εκλογών. Υπό την πίεση της κοινωνίας το πολιτικό σύστημα θα αλλάξει ρητορική. Θα γυρίσει την πλάτη του στις απαραίτητες διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις, θα αρχίσει να μοιράζει υποσχέσεις στους ψηφοφόρους για επιστροφή στις παλιές καλές ημέρες. Αυτό θα ήταν μια τεράστια απώλεια για την Ελλάδα. Μια δυσοίωση προοπτική. Φθηνή, κοντόθωρη πολιτική και λαϊκισμός με τίμημα το μέλλον της χώρας.

Έχει η ελληνική κοινωνία πρόβλημα εμπιστοσύνης; Είναι ακόμα ανοιχτές και αιμορραγούν οι πληγές από την έλλειψη εμπιστοσύνης στην Ελλάδα, τόσο στην οικονομία όσο και στην κοινωνία. Ποιος πολίτης πιστεύει ότι οι δημόσιοι θεσμοί μπορούν να λειτουργήσουν αποτελεσματικά και δίκαια; Κανείς. Οι επιχειρήσεις έχουν πρόβλημα με το νομικό σύστημα και την αποτελεσματικότητα των δικαστηρίων. Παράλληλα ο επιχειρηματικός κόσμος ουδέποτε είχε την πολυτέλεια να βασίζεται σε ένα σταθερό φορολογικό σύστημα. Τα πολλαπλά τραύματα της κρίσης έχουν πληγώσει το πολιτικό σύστημα, το οποίο υποφέρει από την έλλειψη εμπιστοσύνης των πολιτών. Πρόκειται για συμπεριφορές βαθιά ριζωμένες στην ελληνική κοινωνία, οι οποίες οξύνθηκαν λόγω της ύφεσης και δεν μπορούν

KEVIN FEATHERSTONE «Η Ελλάδα χρειάζεται να αλλάξει – Όχι ο Αλέξης, όχι ο Κυριάκος»

να ξεπεραστούν ούτε εύκολα, ούτε άμεσα. Η εμπιστοσύνη χτίζεται βήμα-βήμα. Απαιτεί πολιτική συνοχή, έμφαση στην υλοποίηση και συνεχή αξιολόγηση.

Ακούμε συχνά ότι ο διχασμός είναι στο DNA του Έλληνα. Η ιστορία έχει δείξει ότι οι Έλληνες ενώνονται στα δύσκολα, στις κρίσεις, για να σημειώσουν αξιόλογα επιτεύγματα. Η ιστορία έχει δείξει ότι οι Έλληνες αντιμετωπίζουν τις προκλήσεις. Η διχόνοια έρχεται με τον λαϊκισμό, με την αναποτελεσματικότητα. Οι συγκρούσεις προκαλούνται με την ευνοιοκρατία των «ημετέρων», με τον παραγκωνισμό των «απέναντι». Η λαϊκή ενότητα βρίσκεται αποκλειστικά στα χέρια των πολιτικών. Δείτε πώς και πόσο πιο αποτελεσματικά διαχειρίστηκαν την κρίση αλλού: στην Κύπρο, στην Ιρλανδία, στην Πορτογαλία.

Πώς βλέπετε τους πολιτικούς ηγέτες μας σήμερα με αφορμή και το βιβλίο που έχετε συγγράψει μαζί με τον καθηγητή Δημήτρη Παπαδημητρίου «Πρωθυπουργοί και το παράδοξο της εξουσίας στην Ελλάδα»; Δεν θα σχολιάσω προσωπικότητες, αλλά κάτι σχετικό. Στην ιστορία της νεότερης και σύγχρονης Ελλάδας ο κόσμος με περισσή ευκολία εναποθέτει

όλη την πίστη του κάθε φορά και σε έναν νέο πολιτικό ήρωα. Προσδοκά (πάντα από αυτόν) τη «γη της επαγγελίας». Με αυτόν τον τρόπο ο λαός μετατοπίζει τις δικές του υποχρεώσεις και εντέλει την ευθύνη σε κάποιον άλλον. Ο λαϊκισμός τρέφεται από την ιδεοληψία ότι οι πολίτες είναι «πάντα αθώοι», άμοιροι ευθυνών, ότι είναι αυτοί που δεν χρειάζεται να αλλάξουν. Λοιπόν, η Ελλάδα έχει ανάγκη να αλλάξει – κι όχι μόνο ο Αλέξης, ο Κυριάκος ή ο οποιοσδήποτε. Από τη φύση του ο λαϊκισμός δεν φέρνει τα αγαθά και την ευτυχία. Η χειραγώγηση των μαζών είναι καταδικασμένη να αποτύχει. Ακούστε αυτούς που μιλούν για σκληρές επιλογές, αυτούς που σκέφτονται μακροπρόθεσμα, αυτούς που ενδιαφέρονται για την επόμενη γενιά. Μακριά από τις βραχυπρόθεσμες πολιτικές των συγκινήσεων και συναισθημάτων».

Όλοι φοβόντουσαν το Grexit και τελικά οι Βρετανοί «έδειξαν» την έξοδο με το Brexit. Έχει αρχίσει το νησί να αισθάνεται μόνο του; Από πολιτικής άποψης δεν υπάρχει πια η Ευρωπαϊκή Ένωση των «28». Υπάρχει η ΕΕ των «27» και το Ηνωμένο Βασίλειο. Χωρίς συμφωνία και πλάνο για τους όρους αποχώρησης από το μπλοκ, η αβεβαιότητα σταθερά απομακρύνει τη Βρετανία από τους ευρωπαίους εταίρους της. Σε αυτό το κλίμα ο επιχειρηματικός κόσμος καλείται να πάρει αποφάσεις για το μέλλον του. Θα αλλάξουν οι επιχειρήσεις έδρα; Θα μεταφέρουν τις δραστηριότητές τους; Τι θα γίνει με τις επενδύσεις; Ποια θα είναι η μελλοντική τους σχέση με την ΕΕ; Η αναποφασιστικότητα της Τερέζα Μεί δεν βοηθά. Η κυβέρνηση της δεν έχει καταφέρει να συμφωνήσει σε τίποτα με την ΕΕ και το κόμμα της κινδυνεύει με διάσπαση. Οι αποφάσεις, όμως, θα ληφθούν και το εγχώριο πολιτικό κόστος θα είναι μια μεγάλη πρόκληση. Το Brexit θυμίζει τον μύθο του Σίσυφου. Η Τερέζα Μεί έχει επωμιστεί ένα τεράστιο και βαρύ φορτίο και κανείς δεν θα ήθελε να είναι στη θέση της.

Πόσο απασχολεί τον κόσμο το Brexit δύο χρόνια μετά το δημοψήφισμα; Το Brexit μονοπωλεί τη δημόσια συζήτηση, αν και το εκλογικό σώμα δείχνει σημάδια κόυρασης. Η ατζέντα του Brexit είναι τεχνική, με κουραστικές λεπτομέρειες, γραφειοκρατική και ξερή. Εν αντιθέσει το δίλημμα του δημοψηφίσματος ήταν απλό: για πρώτη φορά μια γενιά κλήθηκε να ψηφίσει με ένα απλό και ακατέργαστο υπέρ ή κατά της Ευρώπης. Τώρα το Brexit αναλώνει την κρατική μηχανή στο Λονδίνο και κυριαρχεί στα πάνελ των μέσων ενημέρωσης. Οι ψηφοφόροι κουράστηκαν και αδυνατούν να κατανοήσουν τη διαδικασία και όσα διακυβεύονται. Οι δημοσκοπήσεις υπαινίσσονται ότι οι ψηφοφόροι διάκεινται θετικά στο ενδεχόμενο ενός δεύτερου δημοψηφίσματος μετά το τέλος των διαπραγματεύσεων. Οι δημοσκοπήσεις δείχνουν μια στροφή του κόσμου κατά του οριστικού διαζυγίου της Βρετανίας με την ΕΕ. Ωστόσο, τα ποσοστά είναι οριακά και κανείς δεν μπορεί να αποκλείσει το ενδεχόμενο να βγει ακόμη πιο ενισχυμένο το στρατόπεδο του Brexit.

Επηρεάσε η ελληνική κρίση τους Βρετανούς στην τελική τους απόφαση; Από το πρωί μέχρι το βράδυ οι επικεφαλής της εκστρατείας του Brexit υπερθεμάτιζαν πάνω στο πόσο άσχημα χειρίστηκε η ΕΕ την ελληνική κρίση. Την παρουσίαζαν ως τρανή απόδειξη του δημοκρατικού ελλείμματος της ΕΕ, της αναποτελεσματικότητάς της και της αδιαφορίας της απέναντι στα δικαιώματα των πολιτών. Η Ελλάδα ήταν πάντα το παράδειγμα αποτυχίας των ευρωπαϊκών προγραμμάτων και κυρίως του ευρώ. Ωστόσο, μήπως παραβλέπουμε κάτι σημαντικό; Τόσο η Ελλάδα του 2015 όσο και η Βρετανία του 2018 βρέθηκαν αντιμέτωπες με μια βασική επιλογή. Ο Βαρουφάκης υποσχέθηκε έξοδο από τη λιτότητα και το μνημόνιο. Μπορούσε αυτό να γίνει με παραμονή της χώρας στο ευρώ; Όχι. Και για αυτό απέτυχε. Έτσι και οι Βρετανοί θα διαπιστώσουν και θα ανακαλύψουν σύντομα ότι δεν γίνεται να παίρνεις διαζύγιο αλλά να διατηρείς την πρόσβαση στην Ενιαία Αγορά, τον έλεγχο της μετανάστευσης και ελεύθερης διακίνησης προσώπων και να μην αποδέχεται τους κοινοτικούς κανόνες. Για να παραφράσω το βιβλίο του κ. Βαρουφάκη, μόνο όταν υπάρχουν «ενήλικες στην αίθουσα» λαμβάνονται πραγματικές αποφάσεις. **Α**

Έπαθες εγκεφαλικό; Πλήρωνε!

Ο ΕΟΠΥΥ λέει ότι τα νοσήλια καλύπτονται πλήρως. Είναι όμως έτσι;

Ρεπορτάζ: ΜΑΡΙΑΝΝΑ ΜΑΡΜΑΡΑ - Φωτό: ©ΠΑΡΙΣ ΠΕΤΡΙΔΗΣ*

Το Υπουργείο Υγείας υποχρεώνει τους ασφαλισμένους να πληρώνουν από την τσέπη τους τα Κέντρα Αποκατάστασης κι Αποθεραπείας. Όσο απίστευτη κι αν ακούγεται αυτή η φράση φαίνεται ότι είναι ολωσδιόλου αληθινή.

Αφορμή για το ρεπορτάζ στάθηκε μια κοινότυπη ιστορία. Τον περασμένο μήνα ο πατέρας της **Β.Χ.** έπαθε εγκεφαλικό. Ευτυχώς για εκείνον, τα πράγματα ήταν πολύ καλύτερα σε σχέση με άλλους και η ομιλία του αποκαταστάθηκε από την επόμενη κιόλας ημέρα. Ωστόσο, τα άκρα της δεξιάς πλευράς είχαν πρόβλημα. Αν και το πόδι ήταν σε καλύτερη κατάσταση από το χέρι του, το οποίο δεν μπορούσε να το κουνήσει καθόλου, και πάλι δεν μπορού-

σε να περπατήσει. Αφότου ξεπέρασε πλήρως τον κίνδυνο και πήρε εξιτήριο, για να αποκατασταθεί η κίνησή του κρίθηκε αναγκαία η κλειστή νοσηλεία του σε Κέντρο Αποκατάστασης και Αποθεραπείας.

Άλλωστε, όπως ενημερώθηκε η οικογένειά του, τα νοσήλια καλύπτονταν πλήρως από τον ΕΟΠΥΥ. Για την ακρίβεια, ο φορέας κάλυπτε το 100% των νοσηλίων, διάρκειας 45 ημερών σε Γ' θέση, ήτοι τετράκλινο θάλαμο. Ωστόσο, από όλα Κέντρα Αποκατάστασης στην Αττική, που απευθύνθηκε η οικογένεια πήρε την εξής απάντηση: «Το Κέντρο μας δεν διαθέτει τετράκλινο κι εσείς υποχρεούστε να πληρώσετε την αναβάθμιση κλίνης σε τρίκλινο θάλαμο». Εν ολίγοις, και όπως γίνεται σε όλες τις

περιπτώσεις που κάποιος δικός σου άνθρωπος αντιμετωπίζει ένα σοβαρό πρόβλημα υγείας, και με δεδομένο ότι όλα τα Κέντρα στα οποία απευθύνθηκε είχαν πάνω-κάτω την ίδια τιμή, αποφάσισε να εμπιστευτεί το πλησιέστερο στη μόνιμη κατοικία της και να καταβάλει, συγκεντρώνοντας μετά βασάνων και κόπων, 2.200 ευρώ για 30 ημέρες νοσηλείας και όχι για 45! Σημειωτέον ότι τα 2.200 ευρώ ήταν το κόστος μόνο της αναβάθμισης κλίνης, η επιβάρυνση δηλαδή του ασφαλισμένου.

Μαθαίνοντας την ιστορία αυτή το ψάξαμε λίγο παραπάνω. Επικοινωνώντας και με το συγκεκριμένο Κέντρο, αλλά και με άλλα στην Αττική, την Πελοπόννησο, τη Θεσσαλονίκη και τη Λάρισα, η απάντηση ήταν η ίδια. Στην εύλογη ερώτηση για την αιτία της ανυπαρξίας τετράκλινου θαλάμου, μας είπαν πως το ΦΕΚ Β' 973/13.07.2005 ορίζει σαφώς πως τους επιτρέπεται να διαθέτουν μόνο μονόκλινους, δίκλινους και τρίκλινους θαλάμους (!).

Ψάχνοντας το ΦΕΚ, ήρθε στα χέρια μας η επιστολή της Ένωσης Κέντρων Αποκατάστασης Ελλάδος (ΕΚΑΕ) προς τον Γενικό Επιθεωρητή Υπηρεσίας Ελέγχου Δαπανών Υγείας Φορέων Κοινωνικής Ασφάλισης (ΥΠΕΔΥΦΚΑ) και τον πρόεδρο του Εθνικού Οργανισμού Υπηρεσιών Υγείας στην οποία αναφέρεται ρητώς πως από το 2005 «καταργήθηκε η δυνατότητα ύπαρξης τετράκλινου θαλάμου. Είναι επομένως παράνομο οποιοδήποτε Κέντρο Αποκατάστασης κι Αποθεραπείας (ΚΑΑ) που δημιουργήθηκε μετά το έτος 2005 να διαθέτει τετράκλινο θάλαμο νοσηλείας, ενώ εξίσου παράνομη είναι η απαίτηση στελεχών του Οργανισμού».

Πράγματι, για τα ΚΑΑ που συστάθηκαν μετά το 2005, σύμφωνα με το προαναφερόμενο ΦΕΚ, «οι θάλαμοι μπορεί να περιέχουν από μία έως τρεις κλίνες. [...] Θάλαμος Α' θέσης: μίας κλίνης με ιδιαίτερο χώρο υγιεινής. Θάλαμος Βα θέσης: δύο κλινών με ένα χώρο υγιεινής. Θάλαμος Ββ θέσης: τριών κλινών με ένα χώρο υγιεινής». Πουθενά δεν αναφέρεται Θάλαμος Γ' θέσης: τεσσάρων κλινών με ένα χώρο υγιεινής, τον θάλαμο δηλαδή του οποίου το κονδύλι καλύπτει εξ ολοκλήρου ο ΕΟΠΥΥ.

Η φράση «κλειδί είναι πως ο περιορισμός στον αριθμό των κλινών αφορά στα ΚΑΑ που δημιουργήθηκαν μετά το 2005. Ψάχνοντας ενδελεχώς σε Αττική, Πελοπόννησο, Θεσσαλονίκη και Λάρισα δεν βρήκαμε ούτε ένα ΚΑΑ με

χρονολογία σύστασης προ του 2005, χωρίς να αποκλείεται φυσικά το ενδεχόμενο να υπάρχει κάποιο, κάπου στην Ελλάδα.

Ενδεικτικό για τη δυσμενή θέση που βρίσκονται οι ασφαλισμένοι είναι ότι οι όροι 8 και 9 της σύμβασης του ΕΟΠΥΥ με τα ΚΑΑ αναφέρουν μεταξύ άλλων ότι «με το ειδικό νοσήλιο καλύπτεται εξ ολοκλήρου η νοσηλεία σε Γ' θέση για την οποία απαγορεύεται η καταβολή από τον ασθενή ασφαλισμένο ή προστατευόμενο μέλος της οικογένειάς του οποιουδήποτε ποσού πέραν των στην παρούσα σύμβαση οριζόμενων» και ότι «για νοσηλεία ανώτερη από τη Γ' θέση η οποία προϋποθέτει τη σύμφωνη γνώμη του ασφαλισμένου, το ΚΑΑ δύναται να απαιτεί από τον ασφαλισμένο να αναλαμβάνει προσωπικά τη δαπάνη της διαφοράς μεταξύ των νοσηλίων που καταβάλλονται από τον ΕΟΠΥΥ και εκείνων που χρεώνονται από το Κέντρο».

Μάλιστα για το θέμα, στα τέλη του προηγούμενου Ιουλίου, ο βουλευτής του

Ποταμιού **Σπύρος Δανέλλης**

κατέθεσε ερώτηση στη Βουλή, η οποία απευθυνόταν στους υπουργούς Εργασίας και Υγείας. Στην ερώτησή του ο Σπύρος Δανέλλης επισήμανε ότι τα ΚΑΑ «επικαλούνται προς τους ασφαλισμένους ασθενείς ότι δεν έχουν ή δεν διαθέτουν δωμάτια Γ' θέσης, υποχρεώνοντάς τους με αυτό τον τρόπο να υπογράψουν συμβάσεις αναβάθμισης θέσης, χωρίς αυτοί να μπορούν να γνωρίζουν αν υπάρχει πληρότητα ασθενών στη Γ' θέση ή εάν το συγκεκριμένο κέντρο διαθέτει δωμάτια Γ' θέσης, όπως προβλέπει η σύμβαση». Ο βουλευτής της αντιπολίτευσης καταλήγει με την ερώτηση: «Πώς θα αντιμετωπίσετε τις ενστάσεις που υποβλήθηκαν σε πρόσθετες δαπάνες, σύμφωνα με την παραπάνω πρακτική»;

Η απάντηση του αναπληρωτή υπουργού **Παύλου Πολά-**

κης επί της ουσίας αποδεικνύει ότι οι ασφαλισμένοι είναι πλήρως ακάλυπτοι. «Ο ΕΟΠΥΥ, σύμφωνα με τους όρους της σύμβασης, καλύπτει νοσηλεία σε Γ' θέση και στην περίπτωση που ο ασφαλισμένος επιθυμεί τη νοσηλεία του σε ανώτερη θέση υπογράφει Υπεύθυνη Δήλωση προς το ΚΑΑ ότι αναλαμβάνει ο ίδιος την επιπλέον δαπάνη. Στο σημείο αυτό σημειώνεται ότι ο ΕΟΠΥΥ δεν υπεισέρχεται σε θέματα ιδιωτικών συμφωνιών ή συμφωνητικών μεταξύ των ασφαλισμένων και των Κέντρων Αποκατάστασης».

Εν κατακλείδι, εδώ και 13 χρόνια οι ασφαλισμένοι επιβαρύνονται με υπέρογκα ποσά εν πλήρη γνώσει του υπουργείου Υγείας και το υπουργείο δεν διατίθεται ούτε και τώρα να αλλάξει την κατάσταση. Όποιος έχει πληρώνει, όποιος δεν έχει την... πληρώνει. Και όλα αυτά με τη βούλα του υπουργείου. **Α**

*Ο **Πάρις Πετρίδης** θα πραγματοποιήσει την έκθεση «**Ατομικό αναμνηστικό**» στο **MIET Θεσσαλονίκης** (Τσιμισκή 11, Θεσσαλονίκη) από τις 8 ως τις 31 **Μαρτίου**. Το ομώνυμο βιβλίο του κυκλοφορεί από τις εκδόσεις **Άγρα**.

ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΠΟΛΙΟΡΚΙΑΣ

Της ΜΙΛΕΝΑΣ ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΗ

Η επέλαση της ανομίας στην Ελλάδα συνιστά μια πραγματικότητα με δραματικές επιπτώσεις. Το γεγονός αυτό επιδρά στη διαμόρφωση της συλλογικής μας συνείδησης, στη διεθνή εικόνα της χώρας και ασφαλώς στην οικονομία της.

Σε ό,τι αφορά στη συλλογική μας συνείδηση, γενιές νέων ανθρώπων διαμορφώνονται και συγκροτούνται μέσα από την ανοχή απέναντι στη βία και τους τραμπουκισμούς. Συμφιλιώνονται με το αναπόδραστο αυτών των γεγονότων, σαν να μην υπάρχει καμιά δυνατότητα να ζούμε χωρίς αυτά. Στη συνείδησή τους εγγράφεται ως φυσιολογική ή χαλαρή ή και ανύπαρκτη αντίδραση του κράτους απέναντι σε ομάδες κρούσης που καταστρέφουν και βιαιοπραγούν ανενόχλητες, αποκαλούνται δε πλέον συλλογικότητες!

Ο όρος αυτός εμπεριέχει μια θετική στάση απέναντι στη δράση τους. Η συλλογικότητα παραπέμπει σε δημοκρατική δράση, ενώ η δράση αυτών των ομάδων είναι εξόχως αντιδημοκρατική. Σιγά-σιγά η δύναμη των λέξεων ξεπλένει τη βία και της προσδίδει ανεπαισθήτως χαρακτηριστικά αγώνα και πάλης για δικαίους και «προοδευτικούς» σκοπούς. Οι μεγαλύτεροι σε ηλικία πολίτες πάσχουν πλέον από μυθρηδατισμό. Είναι τόσο συχνά τα περιστατικά βίας, τόσο ανοχύρωτη η κοινωνία, τόσο ατιμώρητοι οι φυσικοί αυτουργοί και τόσο απόντες και χωρίς καμία διάθεση ανάληψης της ευθύνης οι πολιτικοί υπεύθυνοι, ώστε το καθημερινό δελτίο ανομίας που περιλαμβάνουν οι εσωτερικές μας ειδήσεις να μη θορυβεί, να μην εξεγείρει κανέναν.

Όλα αυτά ασφαλώς απέχουν πολύ από ένα σύγχρονο ευνομούμενο δημοκρατικό κράτος δικαίου, όπου οι θεσμοί λειτουργούν, όπου το έγκλημα διώκεται, όπου ο νόμος εφαρμόζεται, όπου η ζωή και η ιδιοκτησία των πολιτών προστατεύονται. Όλα αυτά ασφαλώς απέχουν πολύ από ένα σύγχρονο ευρωπαϊκό κράτος που επιδιώκει να προσελκύσει Έλληνες και ξένους επενδυτές οι οποίοι θα διαγνώσουν ευκαιρίες επιχειρηματικής ανάπτυξης και θα επενδύσουν σημαντικά κεφάλαια δημιουργώντας τις θέσεις εργασίας που τόσο πολύ έχει ανάγκη η ελληνική κοινωνία.

Ασφαλώς το πρόβλημα έρχεται από το παρελθόν. Η επιδείνωσή του όμως μετά τις εκλογές του 2015 συνιστά μια νέα πολιτική πραγματικότητα. Τούτο οφείλεται αποκλειστικά στη στάση της κυβέρνησης Τσίπρα απέναντι στη βία και τους μπαχαλάκηδες και τις συνακόλου-

θες εκλογικές της σκοπιμότητες.

Αν θυμηθούμε τη στάση του ΣΥΡΙΖΑ απέναντι στα γεγονότα του 2008, την εμπλοκή του στο κίνημα των αγανακτισμένων, τους αστερίσκους που ακόμα και σήμερα συνοδεύουν τις κομματικές του ανακοινώσεις ή την αφωνία του μετά από τραμπουκισμούς του αντιεξουσιαστικού χώρου, αντιλαμβανόμαστε εύκολα γιατί η χώρα βρίσκεται σε κατάσταση πολιορκίας. Γιατί ο αρμόδιος υπουργός μετά από τους καθημερινούς βανδαλισμούς αρκείται στο να εκφράζει την οργή του(!) και να ψέγει τους ένοτους υφισταμένους του, τους συνδικαλιστές, τους δημάρχους και τα κόμματα. Αντιλαμβανόμαστε επίσης γιατί ο κυβερνητικός εκπρόσωπος θεωρεί αυτό τον υπουργό από τους πιο επιτυχημένους και άρα αμετακίνητους υπουργούς της κυβέρνησης!

Το μπάχαλο και η παράδοση της χώρας στην ανεξέλεγκτη δράση των τραμπουκών αποτελούν ιδεολογική και πολιτική επιλογή του ΣΥΡΙΖΑ με την οποία θα πορευτεί μέχρι τις εκλογές. Ούτε καν ο ορατός πλέον κίνδυνος ενός ατυχήματος δεν είναι ικανός να μεταβάλει το κυβερνητικό δόγμα της ανοχής απέναντι στη βία των «κοινωνικών αγωνιστών», όπως πολλοί στο ΣΥΡΙΖΑ χαρακτηρίζουν, χαμηλόφωνως αναγκαστικά καθώς είναι στην κυβέρνηση, τους μπαχαλάκηδες τραμπούκους.

Η επιστροφή στην κανονικότητα προϋποθέτει πάνω και πριν απ' όλα τα άλλα την αντιμετώπιση αυτής της γάγγραινας που σκοτώνει τη χώρα. Η επιχειρησιακή ετοιμότητα και εμπλοκή της αστυνομίας, βασιζόμενη σε επιτελικά σχέδια ανάπτυξης γύρω από τα γνωστά ορμητήρια των μπαχαλάκηδων, αποτελεί ασφαλή αποτρεπτικό παράγοντα ο οποίος θα διασφαλίσει τη δημοκρατική τάξη. Οι περιπολίες και η αστυνόμευση της πόλης δεν συνιστούν ούτε αστυνομικό κράτος ούτε ανελεύθερο καθεστώς. Συνιστούν παράγοντα ασφάλειας και λειτουργίας ενός δημοκρατικού κράτους που προστατεύει τον δημόσιο χώρο, τη ζωή και την ιδιοκτησία των πολιτών. Αποτελεί στοιχείο δημοκρατίας για την επόμενη κυβέρνηση η πάταξη της βίας, η κατάργηση του άβατου σε περιοχές της πόλης, η εκδίωξη από τα πανεπιστήμια κάθε τραμπούκου εγκληματία, η αντιμετώπιση των θρασυδειλών κουκουλοφόρων και η τιμωρία τους. Όσοι απέναντι σε αυτούς τους στόχους βάζουν αστερίσκους και υποσημειώσεις, ας έχουν υπόψη τους ότι στη Χρυσή Αυγή τρίβουν τα χέρια τους... **A**

ΕΚΘΕΣΗ ΛΓΙΟΓΡΑΦΙΑΣ ΤΟΥ
ΧΡΗΣΤΟΥ ΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΥ

ΠΕΡΑΣΜΑΤΑ
ΣΤΗΝ ΛΙΩΝΙΟΤΗΤΑ

ΕΓΚΑΙΝΙΑ:
ΣΑΒΒΑΤΟ 10 ΜΑΡΤΙΟΥ 2018, 19:00

ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΕΚΘΕΣΗΣ ΕΩΣ 24/3/2018

Τρίτη & Πέμπτη: 12:00-15:00

Τετάρτη & Παρασκευή: 17:00-20:00

Κυρίηθου Λουκάρεως 6, Λυκαβηττός
Τηλ.: 213 030 2423 | www.nefeli-culture.gr
Nefeli - Culture

ΞΕΝΙΑ ΚΟΥΡΤΟΓΛΟΥ

Γιατί «Η καλύτερη ευκαιρία είναι... ΤΩΡΑ»;

Του ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΤΣΙΤΣΟΠΟΥΛΟΥ - Φωτό: ΘΑΝΑΣΗΣ ΚΑΡΑΤΖΑΣ

Από τα μίντια έως το life coaching, αυτή είναι η δουλειά της ιδρύτριας της Focus Bari: να δίνει συμβουλές. Και το βιβλίο της, μια αφορμή για τη συζήτησή μας. Περί των σεναρίων της ζωής μας, που μπορεί ανά πάσα στιγμή να αλλάξουν πλοκή και χαρακτήρα. Ένα βιωματικό βιβλίο, με προσωπικά παραδείγματα από την περιπέτεια της ζωής της αλλά και μερικά πράγματα που

έμαθε παρατηρώντας τις ζωές των άλλων: αυτό είναι το «*Η καλύτερη ευκαιρία είναι... ΤΩΡΑ*» (Διόπτρα). Η συγγραφέας του, Ξένια Κούρτογλου, καταγράφει και καταδεικνύει με πρακτικούς τρόπους, αλλά και με την ιδιότητα της πιστοποιημένης συμβούλου σε θέματα life & business, κάθε παράμετρο της νέας ζωής των ανθρώπων που απλώς θα την ζητήσουν. Αρκεί να θελήσουν να την αλλάξουν.

Από πλευράς timing, τα εγχειρίδια αυτοβοήθειας, αν μπορούμε να χαρακτηρίσουμε έτσι το βιβλίο σας, είναι σε άνθιση...

Όντως, γιατί υπάρχει ένα μεγάλο μυστικό, το οποίο όσοι μπορούν να το κάνουν πράξη και βίωμα, θα δουν τη ζωή τους να αλλάζει. Σχετίζεται με τον τρόπο που λειτουργεί ο κάθε άνθρωπος. Τα πάντα ξεκινάνε από το πώς σκεφτόμαστε, ερμηνεύουμε και αντιδρούμε στα γεγονότα. Ο τρόπος σκέψης μας είναι αυτός που δημιουργεί και την πραγματικότητά μας. Θα σας φέρω ένα παράδειγμα. Έξω μπορεί να βρέχει. Κάποιος θα πει: «Α, εγώ δεν βγαίνω». Κάποιος άλλος: «Θα βάλω την κουκούλα μου και θα βγω». Η βροχή είναι ένα γεγονός, αντικειμενικό φαινόμενο. Το πώς εγώ θα ερμηνεύσω το συγκεκριμένο φαινόμενο είναι άλλη ιστορία. Αν μείνω στο σπίτι, η μέρα μου δεν θα έχει κάτι. Αν βγω έξω και επιχειρήσω να κάνω τη δουλειά που ήθελα να κάνω, θα έχω ένα αποτέλεσμα. Αν μείνω σπίτι, θα έχω ένα άλλο αποτέλεσμα. Μας παίρνει πολλά χρόνια μέχρι να αρχίσουμε να βγαίνουμε από τον εαυτό μας, να παρατηρούμε και να συνειδητοποιούμε πως το μεγάλο μυστικό είναι ότι εμείς οι ίδιοι κάνουμε τις επιλογές μας, όχι άλλοι.

Τι θα έχει εισπράξει ο αναγνώστης του βιβλίου σας κλείνοντας την τελευταία σελίδα; Μου άρεσε η παραμετροποίηση: οικογένεια, σύντροφος, δουλειά, καριέρα, χρήμα, υγεία, αυτοπεποίθηση, φίλοι, κοινωνική ζωή... Καταρχάς, να πω πως μου λένε ότι το βιβλίο μου είναι από εκείνα που τα ξεκινάς και θέλεις να τα συνεχίσεις, να τα διαβάσεις, να τα ολοκληρώσεις. Είναι οργανωμένη η ύλη του. Ο αναγνώστης θα βρει σημεία και κεφάλαια που τον αφορούν. Μια καλή έναρξη είναι να κάνει την άσκηση με τον Τροχό του και να δει πού έχει τον χαμηλότερο βαθμό. Οπότε θα συνειδητοποιήσει: Πού χρειάζεται να δώσω προτεραιότητα, τι να βελτιώσω στη ζωή μου; Αν έχω βάλει, ας πούμε, εννιά στην οικογένεια, αλλά τρία στον σύντροφο, σημαίνει ότι είμαι ευχαριστημένος από τη γονεϊκή μου οικογένεια, τους συγγενείς μου, αλλά όχι από τον σύντροφό μου. Το βιβλίο σου δίνει συγκεκριμένα εργαλεία-ερωτήσεις για να δεις τι σου συμβαίνει. Είσαι σε μία σχέση που δεν είναι καλή για; Χρειάζεται να δώσω προτεραιότητα στη βελτιώσεις ή να την εγκαταλείψεις; Ή, αν δεν έχεις καθόλου σύντροφο, τι πεποιθήσεις κουβαλάς και σε έχουν οδηγήσει να είσαι μόνος σου; Αυτό που μπορεί να σου δώσει το βιβλίο είναι, έχοντάς το κοντά σου και κάνοντας σιγά-σιγά τις ασκήσεις με το τετραδιάκι σου, να αρχίσεις να μιλάς με τον εαυτό σου. Να κάνεις μια παύση από την καθημερινή τρεχάλα. Ακόμα και αυτά τα πολλά μικρά με τα οποία φορτώνουμε την καθημερινότητά μας είναι τρόποι που βρίσκει το Εγώ, προκειμένου να μας εμποδίσει από το να έρθουμε σε πραγματική επαφή με τον εαυτό μας.

Στο www.xeperaseto.gr, που φτιάξατε με τη Νάνσυ Μαλλέρου, λέτε: «Θα ήθελα να έχω μια ήρεμη ζωή χωρίς άγχος» και «Θα ήθελα να έχω έναν σωστό σύντροφο στη ζωή μου». Δεν ρωτώ να μου πείτε αν έχετε σύντροφο, αλλά έχετε μια ήρεμη ζωή χωρίς άγχος; Έχω μια ήρεμη ζωή χωρίς άγχος, κάτι που δεν έγινε από τη μία μέρα στην άλλη. Αν με βλέπατε πριν από 18 χρόνια, ήμουν συνέχεια στην τσίτα. Σε περίπτωση που δεν είχα ασχοληθεί με το life coaching δεν θα είχα συνειδητοποιήσει ότι, αν

απομειώσεις το άγχος, μπορείς να κάνεις πολύ καλύτερα πράγματα και πολύ περισσότερα. Το άγχος δεν σε βοηθάει πουθενά. Υπήρχε η πεποίθηση ότι οι εξάρσεις και το δράμα δηλώνουν ταμπεραμέντο συναισθηματικού ανθρώπου. Ενώ κάποιοι που είναι ήρεμοι κινδυνεύει να χαρακτηριστεί ψυχρός ή απαθής. Δεν είναι έτσι.

Υπάρχει ταξικό πρόσημο στο βιβλίο σας; Απευθύνεται εξίσου σε μια μεγαλοαστή του Ψυχικού και μια εργάτρια του Περιστερίου; Ή σε μια μουσουλμάνα της Κυψέλης που υποχρεώνεται να φορά μπουργκα και δέχεται όλη την οικογενειακή, κοινωνική και θρησκευτική καταπίεση; Η επαφή των ανθρώπων και των ψυχών και το πόσο μπορεί ο κάθε άνθρωπος να συνδεθεί και να ανταλλάξει και να εξελιχθεί δεν σχετίζεται με το πόσα χρήματα έχει, ούτε με το αν είναι ψηλός ή κοντός, ή χοντρός, ή αδύνατος, ή πόσων χρονών είναι. Το βιβλίο μου απευθύνεται σε οποιονδήποτε άνθρωπο που ως ενήλικας θέλει να πάρει τη ζωή στα χέρια του. Και θα σας το πω πολύ ανοιχτά: δεν υπάρχει περίπτωση κάποιος να θέλει να πετύχει κάτι και να μην το πετύχει. Αρκεί αυτό το κάτι να είναι ευθυγραμμισμένο με τις αρχές και τις αξίες του, λατάρια της καρδιάς του, και καλό για τον ίδιο και τους γύρω του. Θυμάμαι σε ένα συνέδριο για τις γυναίκες στην εργασία, μία κοπέλα μου είπε: «Είμαι από επαρχιακή πόλη, δεν έχω μέσο, άρα δεν θα βρω δουλειά». Της απάντησα ότι είναι καλύτερα που δεν έχει μέσο. Γιατί καταρχήν το μέσο σήμερα είναι κι αύριο δεν είναι. Δεύτερον, όταν στηρίζεσαι στο μέσο δεν αυτοβελτιώνεσαι, δεν καλλιεργείς τα προσόντα σου, δεν νοιάζεσαι για να προσφέρεις. Όταν εργάζεσαι κάπου πρέπει να προσφέρεις. Ξέρετε, στους ικανούς δεν υπάρχει ανεργία. Δεν υπάρχει ικανός που να μείνει χωρίς δουλειά.

Βέβαια, δεν αμείβεται όπως παλιά. Κανείς μας δεν αμείβεται όπως παλιά. Και τι να κάνουμε; Να κλαιγόμαστε για αυτά που παίρναμε το 2008; Δεν έχει καμία σημασία. Και να σας πω και κάτι; Ήταν ασθενές εκείνο το πράγμα. Κάνοντας ομαδικές συναντήσεις για τις έρευνές μας εκείνη την εποχή, βλέπαμε ότι οι άνθρωποι ήταν βουτηγμένοι στην απάθεια.

Τη βλέπατε την κρίση να έρχεται; Βλέπαμε απάθεια. Βλέπαμε γυναίκες στο σούπερ μάρκετ να ρίχνουν στο καρότσι ανεξέλεγκτα. Είχαν 100 ζευγάρια παπούτσια. Δεν τα εκτιμούσανε. Απάθεια, αδιαφορία, έλλειψη ενθουσιασμού. Ο πατέρας μου έλεγε «τα καλά κόποις κτώνται», κι έτσι είναι. Δεν θα χαρείς και θα καμαρώσεις κάτι που δημιούργησες εσύ; Και δεν έχει σημασία αν είναι μεγάλο ή μικρό. Σου προσφέρει χαρά, πληρότητα, σε αντίθεση με το να μην έχεις κοπιάσει για κάτι.

Είστε σε μια δουλειά εξ ορισμού αγχωτική. Μετράτε. Μίντια. Μίντια ίσον ιδιοκτήτες, ίσον επιχειρηματίες, ίσον πολιτικά παιχνίδια. Δέχεστε τηλεφώνω, κάποιοι παραπονιούνται... Έχετε πει πολύ σωστά ότι όταν κάτι δεν πάει καλά, φταίει η έρευνα... Αυτό το είπε στο πρώτο Radio Audience Measurement, το 1995 στο Παρίσι, ο top του BBC. Ξεκίνησα την εταιρεία το 1988. Τρεις μήνες μετά, μας έκανε ασφαλιστικά μέτρα η «Αυριανή». Έλεγε: Εγώ έβγαλα κυβέρνηση, έχω την πλειοψηφία, άρα ο σταθμός μου πρέπει να είναι πρώτος. Απλή μέθοδος των τριών... Κερδίσαμε βέβαια την υπόθεση, δεν τέθηκε θέμα. Απλώς, εγώ ήμουν πολύ μικρή, και ως άνθρωπος της έρευνας δεν είχα δουλέψει με μίντια. Είχα δουλέψει με πελάτες, οδοντόκρεμες, απορρυπαντικά, κατανάλωτικά προϊόντα... Διάλεξα την έρευνα αγοράς στα 19 μου, γιατί θεωρώ ότι βοηθά τις επιχειρήσεις να αναπτύσσονται με υγιή τρόπο. Καταλαβαίνεις τον καταναλωτή σου, τον ακροατή, τον αναγνώστη σου, τις ανάγκες που έχει, του καλύτερες τις ανάγκες του, εντάσσεσαι στο πλέγμα της ζωής του και πετυχαίνεις. Και ξαφνικά γίνεται το παρανοϊκό της «Αυριανής»... Κρατούσα πάντα στάση σοβαρότητας, ακεραιότητας, διαρκούς εκπαίδευσης και ενημέρωσης. Δεν άφηνα ευκαιρία να εκπαιδευώ, να ενημερώνω ποιος είναι ο ρόλος της έρευνας μέσω. Πως έχει τριών ειδών αποδέκτες: το μέσο, τη διαφημιστική, τον διαφημιζόμενο. Ο σκοπός της είναι να μπορέσουν οι καμπάνιες να τοποθετούν στα κατάλληλα μέσα, αναλόγως με τα κοινά που στοχεύουν. Αν πουλάω τσίχλα στους δεκαεξάρηδες, δεν θα πάω σε σταθμούς που απευθύνονται σε ηλικιακά κοινά 45 και άνω. Αν πουλάω γυναικεία προϊόντα, δεν θα πάω σε αθλητικό ραδιόφωνο, που έχει 90% ανδρικό κοινό.

Αν είμαι διαφημιστική ή διαφημιζόμενος, αυτό κάποιος πρέπει να μου το πει για να τεκμηριώσω τις επιλογές μου. Για να πετύχω. Ξεκινώντας είχα μελετήσει μεθοδολογία στο εξωτερικό και έφερα στην Ελλάδα τις καλύτερες. Από το 1997 ανήκουμε σε έναν πανευρωπαϊκό οργανισμό, όπου παίρνουμε όλες τις εξελίξεις στις έρευνες μέσω. Μαθαίνουμε όλα τα πειράματα, ότι κάνουν οι μεγάλες χώρες, που επενδύουν πολύ περισσότερο στις μεθοδολογίες, για να δουν τι δουλεύει και τι δεν δουλεύει. Και μόλις κάτι τεσταριστεί, το φέρνουμε στην Ελλάδα.

Το διάβασε η Κάτια (σ.σ. η κόρη της, η σοπράνο Κάτια Πάσχου), το βιβλίο; Και τι είπε; Βεβαίως. Της το έχω αφιερώσει. Αυτό που είπε στην παρουσίαση του βιβλίου ήταν συγκλονιστικό. Η Bookia είχε live streaming και οι άνθρωποι έκλαιγαν. Η Κάτια είπε: «Θα σας πω κάτι βαρύ. Δεν είναι καθόλου εύκολο να είσαι παιδί της Ξένιας Κούρτογλου». Για κανένα παιδί με επιτυχημένο γονιό δεν είναι εύκολο. Και γι' αυτό προς τιμήν της έφυγε μακριά επαγγελματικά. Αναφέρθηκε και στον παππού της και είπε ότι θα καμάρωνε πολύ.

Κάτι που δεν καταφέρατε και θα θέλατε να κάνετε στο μέλλον υπάρχει; Ουουου, πάρα πολλά.

Μη μου πείτε ότι θα θέλατε να πάτε σε ένα νησί και να καλλιεργείτε γεράνια, όπως λένε οι Αθηναίοι... Μου αρέσει να φεύγω, αλλά να επιστρέφω. Είναι πολύ ωραίο να καλλιεργείς ντομάτες και μαρούλια και λουλουδάκια, αλλά ακόμα δεν έχω τέτοιες τάσεις. Τι θέλω να κάνω; Θέλω να δω μια καλύτερη χώρα, μια καλύτερη κοινωνία, με περισσότερους υπεύθυνους ανθρώπους. Αυτός είναι και ένας από τους λόγους που έγραψα το βιβλίο, πέρα από το να εκφραστώ και να μοιραστώ έχοντας στον του μου γυναίκες ηλικίας γύρω στα 40-45, που έχουν χωρίσει, που θεωρούνται στα αζήτητα σε μια κοινωνία ανδροκρατούμενη που κοιτά μόνο την πιτσιρίκα, ή άντρες που στα 45-50 τους απολύθηκαν και δεν μπορούν να βρουν δουλειά και νιώθουν άχρηστοι. Πολλοί άνθρωποι έχουν πάθει κατάθλιψη, γιατί ξαφνικά, από κει που είχαν έναν μισθό και τρία δάνεια, και παιδιά στα ιδιωτικά σχολεία, βρέθηκαν στον δρόμο. Ήταν πολύ απότομο η αλλαγή συνθηκών το '11. Κι έρχομαι να πω ότι εγώ πέρασα έναν τρίτο πολύ οδυνηρό χωρισμό – στον πρώτο και τον δεύτερο ήμουν πολύ πιτσιρίκα και δεν καταλάβαινα τι μου γινόταν. Μέχρι να πάρω τη ζωή στα χέρια μου, μεγάλωνα μόνη μου το παιδί μου, με σπουδές και δύο δουλειές, για να μη ζητήσω από τον μπαμπά μου, γιατί δεν είχαμε καλή σχέση εκείνη την εποχή. Πατί δεν έκανα τα ζητούμενα του μπαμπά.

Σπάσατε την αλυσίδα... Το γράφετε αυτό. Βεβαίως και το γράφω. Ο τρίτος χωρισμός ήταν πάρα πολύ οδυνηρός. Έφτασα στο σημείο να πιστεύω ότι πάει, καταστράφηκα. Αλλά βγήκα από αυτό το σκοτεινό τούνελ σιγά-σιγά και μόνη μου. Ήμουν πολύ τυχερή που τα πράγματα πήγαιναν πολύ καλά στα επαγγελματικά και μπόρεσα να τη βγάλω και να αρχίσω να συνέρχομαι. Και από την ομάδα είχαμε πολλές δοκιμασίες. Τότε συνειδητοποιήσα ότι ήρθαν όλα αυτά για να με εξυγιάνουν. Ήρθαν για να μου πούνε: «Ξένια, χρειάζεται να προσέχεις κι αυτό κι εκείνο». Τι θα πει βαριόσουν να διαβάσεις, «κι εγώ δεν ασχολούμαι με τα οικονομικά». Πέρασαμε πολύ δύσκολες στιγμές ως εταιρεία. Με την κρίση είχαμε πολλές προκλήσεις, πολλή ζημιά όταν κράσαραν τα μίντια. Σηκώσαμε τα μανίκια και είπαμε τι μπορούμε να κάνουμε. Με το παράδειγμά σου θα εμπνεύσεις και τους άλλους.

Αυτό που αφήνετε για το μέλλον είναι μια προσπάθεια να γίνετε καλύτερη αλλά και την ίδια ώρα να συνδράμετε τους άλλους. Να περνάω το μήνυμα για μια πιο υπεύθυνη στάση απέναντι στη ζωή στον Έλληνα. Που πάντα είναι αλλού, η τύχη του κρίνεται από τους άλλους. Ακόμα ραγιάς. Κάθεται στο καφενείο και ότι πουν οι τάδε, αυτός δεν ξέρει. Είναι μια τεμπέλικη στάση ζωής που σου φέρνει μίζερα αποτελέσματα. Η δύναμη έρχεται από μέσα μας, από κανέναν άλλον. Οι άλλοι είναι δαναεικές δυνατόι. Όταν περνάμε τις ευθύνες στον πρωθυπουργό, περνάμε και τη δύναμή μας για την ποιότητα της ζωής μας. Έχουμε μεγάλη μάζα τέτοιων ανθρώπων. Είναι αυτοί που βγάζουν τις κυβερνήσεις. Κι όταν δουν κάποιον να πηγαίνει καλά... να πεθάνει η κατοίκα του. **Α**

www.athensvoice.gr

Διαβάστε όλη τη συνέντευξη στο site

Το βιβλίο «Η καλύτερη ευκαιρία είναι... ΤΩΡΑ» κυκλοφορεί από τις εκδόσεις Διόπτρα

Η κουλτούρα του δρόμου είναι αυτή που γεννά τις τάσεις και αυτό είναι κάτι που γνωρίζουν πολύ καλά οι νέοι Έλληνες designers που αποφασίζουν να ασχοληθούν με το street wear. Ό,τι συμβαίνει στον δρόμο διαμορφώνει τις συμπεριφορές μας, επηρεάζει τις σκέψεις και εντέλει μας δείχνει τον δρόμο, καμιά φορά πάνω στο deck ενός skateboard.

Το HARD, το fashion project του Γιώργου Μεσημέρη, επιχειρεί να κάνει μία δήλωση αναφορικά με την επιβίωση στο πλαίσιο της καθημερινότητας που μας κυνηγά αέναα σαν λυσσασμένο θηρίο, έτοιμο να μας καταπιεί ανά πάσα στιγμή. T-shirt και hoodies με τυπωμένες πάνω τους αγγλικές λέξεις γραμμένες σε κυριλλικό αλφάβητο είναι η πρόταση του μινιμαλιστικού street wear fashion project και ακριβώς επειδή πρόκειται για τέτοιο, οι φωτογραφίες που συνοδεύουν τις κολεξιόν τοποθετούν τις δημιουργίες συνήθως σε ένα μη εξιδανικευμένο αθηναϊκό σκηνικό, δηλαδή σε αυτό που βιώνουμε κυκλοφορώντας καθημερινά στην πόλη.

Από την άλλη το... «Υπουργείο Street Ware και Skate Κουλτούρας», δηλαδή η sneaker boutique Ministry of Concrete, εξερευνά τις διάφορες υποκουλτούρες της πόλης που αναπτύσσονται και ανθίζουν στον δρόμο, επίσημα από το 2010. Ο Αλέξανδρος Σέγιετ, συλλέκτης sneakers και skater, είναι ο ιδιοκτήτης του Ministry το οποίο πλέον αποτελεί από τους σημαντικότερους εκπροσώπους της skate κουλτούρας στη χώρα. Η εκπροσώπηση στα limited edition sneakers boutique εξειδικεύεται στα limited edition sneakers και στο παγκόσμιο street wear, με επιλεγμένα brands από το εξωτερικό αλλά και την ελληνική street wear κοινότητα.

Μοιάζει λοιπόν κάπως σαν να ήταν γραφτό να δού-

INFO

Hard.Clo x Ministry Of Concrete launch party, Πέμπτη 8 Μαρτίου, 18.00, Ministry Of Concrete, Αξαρλιάν 3-5 στην Πλατεία Συντάγματος
DJ set by DJ Efi Back, παρουσίαση του limited edition HARD x MOC t-shirt, παγωμένες Desperados και πολλές ακόμα εκπλήξεις

με μία συνεργασία ανάμεσα στο ιδιαίτερο fashion project και το Ministry Of Concrete. Αυτή η σύμπραξη που πραγματοποιείται με το λανσάρισμα μίας limited edition σειράς T-shirt θα γιορταστεί με ένα street party στο μυστικό στενό της Αξαρλιάν (πρώην Λέκκα), όπου εδρεύει και το Ministry, αυτή την Πέμπτη 8 Μαρτίου στις 18.00. Δεν θα ήταν υπερβολή να ειπωθεί ότι το Hard.Clo x Ministry Of Concrete launch party είναι η απόλυτη φάση

αυτής της Πέμπτης. Το πάρτι που θα συγκεντρώσει σε έναν από τους όμορφους πεζοδρομημένους δρόμους της Αθήνας τη νέα, παθιασμένη με το street wear και το skate γενιά. Εκείνους που κάνουν την καρδιά της πόλης να συνεχίζει να χτυπά δυνατά, όσο κουρασμένη κι αν είναι.

«Οι έννοιες Concrete και Hard σχεδόν ταυτίζονται. Η αναζήτηση νέων ιδεών και ορίων οδηγεί αυτή τη φορά το Hard σε μία προσπάθεια να καταργήσει την άγνοια και τον φόβο, μέσα από τη μόδα και την pop κουλτούρα, έννοιες που αποτελούν για εμάς τους κυριότερους μηχανισμούς προόδου. Τα Hard έψαχναν ένα "σπίτι", οπότε τι καλύτερο από το να φιλοξενηθούν από ένα brand το οποίο έχει πάρει το βάπτισμα του από ένα brand που ονομάζεται Ministry Of Concrete. Εμπρός στον δρόμο, δηλαδή το Ministry Of Concrete δημιουργεί από την αισθητική του Ministry δημιουργούμε ένα νέο σκυρόδεμα γραμμένο στο κυριλλικό αλφάβητο - CONCRÉTÉ. Την Πέμπτη 8 Μαρτίου είναι και το launch αυτής της συνεργασίας, όπου θα παρουσιαστεί στο κοινό το συλλεκτικό t-shirt που δημιουργήσαμε. Εκτός από το T-Shirt θα στηθεί ένα street party με DJ Set από την DJ Efi Back και παγωμένες μπύρες», α-ναφέρει ο Γιώργος Μεσημέρης, δημιουργός του HARD για τη συνεργασία με το Ministry και τον Αλέξανδρο. **A**

ΕΝΑ STREET PARTY ΣΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟ ΣΤΕΝΟ ΤΗΣ ΑΞΑΡΛΙΑΝ HARD AS CONCRETE!

Το fashion project **HARD** συμπράττει με τη sneaker boutique **Ministry Of Concrete** και το γιορτάζουν
Της ΦΙΛΙΠΠΑΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗ - Φωτό: ΙΩΑΝΝΑ ΤΖΕΤΖΟΥΜΗ

ΤΑΦ ΛΑΘΟΣ

Rawhip-hop, εκατομμύρια views στο youtube και χιλιάδες followers με έδρα την Ηλιούπολη. Ο **Παναγιώτης Κυριακού**, παραγωγός και ιδρυτής του **Bashment**, τα λέει σωστά.

Του **ΓΙΩΡΓΟΥ ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ**

Rawhip-hop, εκατομμύρια views στο youtube, και χιλιάδες followers με έδρα την Ηλιούπολη. Ο Ταφ Λάθος προσπαθεί να απολαμβάνει τη hip-hop διαδρομή του, να κάνει όνειρα και στο νέο του άλμπουμ εκφράζεται πιο ελεύθερα από κάθε άλλη φορά, εκπλήσσοντας ακόμη και τον ίδιο του τον εαυτό. Λίγο μετά από το live του στην Αθήνα, ο παραγωγός και ιδρυτής του Bashment Παναγιώτης Κυριακού μίλησε στην AthensVoice.

Πόσο δύσκολο είναι να ξεκινά κανείς με ένα «Ψυχόδραμα»; Είναι αρκετά δύσκολο. Αλλά όσο πιο πολύ εκπαιδεύσεις τις θεατρικές σου ικανότητες τόσο πιο εύκολο είναι να ανταπεξέλθεις στον κόσμο και στις απαιτήσεις του.

Πολύ πριν τον Kung Fu Kenney και τους Wu Tang Clan υπήρχε πάντα μια στενή σχέση των πολεμικών τεχνών με την κουλτούρα του hip-hop. Πώς συνδέονται στο δικό σου μυαλό; Μάλλον στο ότι προκαλούν και τα δύο την ίδια ηρεμία και ταυτόχρονα σύγχυση. Πριν ασχοληθώ με τις πολεμικές τέχνες, βέβαια, δεν νομίζω να το είχα σε αυτή την ερώτηση.

Τι μπορείς να μας αποκαλύψεις για το νέο άλμπουμ σου σε επίπεδο στίχων και παραγωγής; Η αλήθεια είναι ότι ψάχτηκε αρκετά για το στιχουργικό, την ερμηνεία, το νχόκρωμα και την παραγωγή του καινούργιου μου δίσκου και απογοητεύτηκα, χάρηκα, υπήρξα ντεμπί και ωρίμασα κι άλλο ίσως μουσικά. Αυτό που κατάλαβα είναι ότι δεν θέλω να ασχοληθώ και σε επίπεδο παραγωγής με αυτό το lp και να το αφήσω όσο γίνεται φυσικά αυτό το κομμάτι σε ανθρώπους που εμπιστεύομαι και εκτιμώ. Για αυτόν τον λόγο κιόλας δεν θα έχει καμία σχέση αυτός ο δίσκος με ό,τι έχω κάνει έως τώρα. Θεωρώ ότι γράφω στίχους και ερμηνεύω όπως δεν έχω ξαναγράψει παλιότερα και έχω ξεκλειδώσει κάτι που με έχει εντυπωσιάσει.

Θα μπορούσες να αναφέρεις βιβλία, μουσική, ταινίες ή γεγονότα που σε ενδιαφέρουν/απασχολούν αυτή την περίοδο και επιδρούν κατά κάποιο τρόπο στο άλμπουμ που δημιουργείται; Από τα βιβλία τίποτα δυστυχώς, γιατί ποτέ δεν με εξίταρε το διάβασμα. Πάντοτε ήμουν ακουστικός τύπος. Από ταινίες εδώ και αρκετό καιρό το μόνο που βλέπω πριν κοιμηθώ είναι παιδικά σε vhs συνήθως, οπότε δεν ξέρω σε τι μπορεί να έχει επηρεάσει στο συγκεκριμένο κομμάτι, ίσως μόνο στην ξεγνοιασιά μου. Μουσικά ακολουθώ τον ρυθμό της εποχής και προσπαθώ να τον αποκωδικοποιήσω αλλά δεν τα 'χω καταφέρει ακόμα, οπότε καταλήγουμε λογικά once again στα γεγονότα.

Είναι λάθος να λέει κανείς δυσάρεστες αλήθειες; Λεπτή γραμμή, αλλά αν αρχίσει και χοντραίνει, όχι.

Τι συμβουλευείς τους νέους μουσικούς της ευρύτερης hip hop σκηνής που φιλοξενείς στο label Bashment Records; Να κάνουν ό,τι θέλουν να κάνουν έχοντας όραμα και θετική ενέργεια. Όλα για να γίνονται, μου 'παν όλα γίνονται, μα όλα φτάνουν μέχρι εκεί που η ματιά μπορεί να δει.

Ποιο είναι το πρώτο πράγμα που θα έλεγες στον εαυτό σου αν γύρναγες το χρόνο στο ξεκίνημα της πορείας σου; Να το ευχαριστιόταν ακόμα πιο πολύ.

Πόσο δύσκολο είναι να κινείς ένα label στην ψηφιακή εποχή; Πώς επιδρούν οι ψηφιακές πλατφόρμες στον τρόπο που ακούμε μουσική αλλά και στους παραγωγούς; Είναι πιο εύκολο να κινείς ένα label στην ψηφιακή εποχή γιατί έχεις όλα τα εργαλεία σπότη σου. Απλά για να χρησιμοποιήσεις σωστά το εργαλείο που σου δίνεται θέλει και την κατάλληλη εκπαίδευση, αλλιώς μπορεί να οδηγήσει στο οπουδήποτε. Άσχετα που δεν έχω εντυφρήσει ακόμη στο θέμα των πλατφόρμων και παραμένω

vintage, πιστεύω πως όπου υπάρχει χρήμα υπάρχει και ανάπτυξη. Δυστυχώς ή ευτυχώς.

Ποια είναι η σχέση σου με το κοινό όλο αυτό το διάστημα; Η σχέση μου πάντα ήταν φιλική και εξαιτίας του καφέ-μπαρ, όπως και του στούντιο, πάντα συναναστρεφόμουν με παιδιά που με ακούνε και που τα ακούω.

Θα μπορούσε να μας δώσεις ένα πολύ μικρό στιχουργικό δείγμα μέσα από τα πρώτα τραγούδια του άλμπουμ που έχουν ήδη γραφτεί; Τα λέω σωστά; 'Η βρέθηκα πάλι αντιμέτωπος με γροθιά που 'χα/ κάτω από τα ρούχα, κάθε μου κίνηση μοιάζει αρκετή/μα είναι αργή σαν χελώνα τα-λαντούχα ακολουθα.

Ποιο είναι το λάθος στερεότυπο σχετικά με το hip-hop; Ότι το κάνουν για να βγάλω λεφτά και για να αποδείξω φρορώντας ό,τι πιο ακριβό βρω επάνω μου, ότι ξέφυγα απ' το μαρτύριό μου και ότι ξεχωρίζω τη θέση μου απ' τους άλλους. Δεν είναι ανάγκη να δείχνεις τίποτα από αυτά αν πιστεύεις στον εαυτό σου και αν πραγματικά τα 'χεις καταφέρει μέσα σου. **A**

Ο ΓΑΒΡΙΗΛ ΤΖΑΦΚΑΣ ΚΑΙ ΤΟ «ΑΓΚΑΘΙ» ΤΗΣ ΖΗΛΙΑΣ

Γλυφαδιώτης ζει στη Δανία αλλά αγαπάει τη Θεσσαλονίκη. Η πρώτη μεγάλου μήκους ταινία του έχει θέμα τον έρωτα.

Του ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΚΑΪΜΑΚΗ

**Ο Γαβριήλ Τζάφκας είναι ένας α-
νερχόμενος σκηνοθέτης που ολο-
κλήρωσε πριν λίγο καιρό την πρώτη
μεγάλου μήκους ταινία του με τίτλο
«Αγκάθι», συμπαραγωγή Δανί-
ας- Ελλάδας. Με τις πρώτες κιόλας
ταινίες μικρού μήκους που έκανε
σε νεαρή ηλικία («Λήθη», «Sailor's
song», «Euroman») και προβλήθη-
καν με επιτυχία σε διάφορα φεστι-
βάλ, απέδειξε ότι διαθέτει το ταλέντο
για να κάνει μια σπουδαία καριέρα.
Τον γνώρισα πριν από 5 χρόνια στο
φεστιβάλ της Δράμας κι έκτοτε πα-
ρακολουθώ με ενδιαφέρον τα καλ-
λιτεχνικά βήματά του. Η σεμνότητα
και η ευγένεια τον χαρακτηρίζουν,
μαζί όμως με μια σταθερή και δυ-
ναμική υποστήριξη των ιδεών του,
που πάντως ποτέ δεν γίνεται αυτά-
ρεσκη, ελιτιστική ή ενοχλητική. Η
κουβέντα που είχαμε, νομίζω ότι το
αποδεικνύει περίτρανα.**

Ας ξεκινήσουμε από τα βασικά. Η απόφαση για το πρώτο φιλμ μεγάλου μήκους φαντάζομαι πως σας «βασάνισε» αρκετά. Πώς καταλήξατε στη συγκεκριμένη ιστορία; Ήταν μια ιδέα κοινή που είχαμε από παλιά με μια γαλλίδα φίλη. Ξεκινήσαμε να τη δουλεύουμε μαζί αλλά κάποια στιγμή εκείνη αποσύρθηκε για να κάνει τη δική της ταινία. Δεν μπορούσε όμως να βγει η ταινία αυτή από το μυαλό μου. Μαζί με τις άλλες δουλειές μου (τα δύο μικρού μήκους φιλμ που έκανα αργότερα) δούλεα παράλληλα και αυτό το σενάριο. Κάποια στιγμή, στις αρχές του 2017, μπήκα σε εντατικούς ρυθμούς και το ολοκλήρωσα σε μερικές βδομάδες.

Ποιο είναι το θέμα; Ουσιαστικά ήθελα να αναφερθώ στα βασικά προβλήματα μιας ερωτικής σχέσης και μάλιστα στη διάρκεια του χρόνου.

Σε ποια κατηγορία θα έλεγες πως ανήκει το φιλμ; Αν και δεν συμφωνώ με την κατηγοριοποίηση των ταινιών, στους παραγωγούς που μας έκαναν αυτή την ερώτηση λέγαμε ότι κάνουμε ψυχολογικό θρίλερ. Στην πραγματικότητα το «Αγκάθι» συνδυάζει διαφορετικά είδη αλλά και διαφορετικούς αφηγηματικούς τρόπους.

Αυτή την εποχή θεωρείτε πως ζούμε μια επανάσταση στον κινηματογράφο; Φυσικά. Υπάρχουν ξεχωριστοί δημιουργοί, όπως ο Κρίστοφερ Νόλαν ή ο καναδός Ντενί Βιλνέβ, που έχουν φέρει το σινεμά σε μια άλλη εποχή. Έχουν καταργήσει τη γραμμική αφήγηση και αναζητούν νέους δρόμους έκφρασης. Κάθε γενιά κινηματογραφιστών αφήνει το δικό της στίγμα. Η δική μου γενιά έχει την τύχη με τις νέες τεχνολογίες ή τα νέα μέσα να διαθέτει εργαλεία που βοηθούν να λέμε τις ιστορίες μας διαφορετικά.

Στην ταινία σας υπάρχουν σαφείς επιρροές από το σινεμά του Χάνκε, του Μπέργκμαν και ίσως του Λαρς Φον Τρίερ. Συμφωνείτε; Με τους δύο πρώτους ναι. Είναι αγαπημένοι μου δημιουργοί. Γενικά οι επιρροές μου είναι ευρωπαϊκές. Μου αρέσει και ο Τρίερ αλλά δεν τον αγαπώ όπως τους άλλους. Με ενοχλεί κάπως το προβοκατόρικο στυλ του.

Αν και Γλυφαδιώτης ζείτε και εργάζεστε αρκετά χρόνια στη Δανία. Θεωρείτε ότι ο τρόπος ζωής και τα χαρακτηριστικά της δανέζικης κοινωνίας σας ταιριάζουν; Ποια στοιχεία της σας αρέσουν περισσότερο και ποια δεν μπορείτε ακόμη να συνηθίσετε; Η προοπτική της επιστροφής σας στην Ελλάδα αργεί; Ξεχνάτε τον πιο σημαντικό και

αγαπημένο μου σταθμό. Τη Θεσσαλονίκη. Εκεί είναι όπου γαλουχήθηκα και ωρίμασα κινηματογραφικά. Η πόλη αυτή ποτίζει την ψυχή σου με την υγρασία της νοσταλγίας και δεν σε αφήνει να την ξεχάσεις. Την αγαπώ πολύ και πολύ περισσότερο από άλλες πόλεις. Η Δανία είναι κομμάτι από το ταξίδι μου, ένα λιμάνι απ' όπου μπορώ να φτάνω πιο εύκολα και πιο γρήγορα σε άλλα λιμάνια. Η δανέζικη κοινωνία έχει σίγουρα καλά χαρακτηριστικά και ο τρόπος ζωής βασίζεται αρκετά στην αμοιβαία ανεκτικότητα, όχι απαραίτητα στην αποδοχή. Αυτά είναι αναγκαία στοιχεία για να δημιουργήσουν την απαραίτητη απόσταση από τα πράγματα και να σου δώσουν τη δυνατότητα να εντρυφήσεις σε αυτά που πραγματικά σε απασχολούν. Αυτό που δεν μπορώ να συνηθίσω είναι η έλλειψη του φωτός και του ήλιου τους περισσότερους μήνες του χρόνου. Ξέρεις, υπάρχουν μήνες όπου προτιμώ τη μόνιμη νύχτα από τη μουντή γκριζα μέρα η οποία είναι σύντομη, πολύ σύντομη εκ των πραγμάτων. Έρχομαι όμως αρκετά συχνά στην Ελλάδα και θα χαρώ πολύ αν μου δοθεί η δυνατότητα να εργαστώ πάνω σε κάποιο ελληνικό σχέδιο. Όμως δεν υπάρχει κάποια πρόταση προς το παρόν.

Το «Αγκάθι» είναι μια ερωτική ιστορία που μοιάζει με τον κύκλο της ζωής. Αν και νέος δείχνετε να έχετε κατανοήσει πλήρως το... αγκάθι (με την έννοια της πληγής, της τιμωρίας αλλά και της εμπειρίας) που «πληγώνει» μια μεγάλη ερωτική σχέση. Λοιπόν, ποιο είναι αυτό το αγκάθι; Τα «αγκάθια» είναι πολλά και διαφορετικά και διαφορετικού μεγέθους. Έχουν όμως έναν κοινό κορμό και δεν είναι τίποτε άλλο από τον ίδιο μας τον εαυτό. Η ταινία ασχολείται με ένα από αυτά τα αγκάθια, τη ζήλια, και πώς με τα χρόνια λόγω αυτής η πίστη μετατρέπεται σε φόβο και οδηγεί στην αποξένωση. Στην ταινία έχουμε να κάνουμε με μια ερωτική σχέση, όμως πιστεύω πως αυτές είναι έννοιες που διέπουν και άλλες μορφές σχέσεων. Επέλεξα όμως την ερωτική σχέση επειδή είναι πιο εύπλαστη και είναι μια σχέση την οποία συνήθως την επιλέγουμε. Η επιλογή αυτή άλλοτε μας απελευθερώνει και άλλοτε μας περιορίζει. Επίσης είναι μια σχέση αμφίδρομη και αντανακλαστική. Σε κάθε περίπτωση είναι ιδανική για την ιστορία μας και για τις φανταστικές της προεκτάσεις. Για τις δευτερογενείς ιστορίες που πλάθονται στο ίδιο μας το μυαλό και μας απομακρύνουν από τις πραγματικές συνθήκες και τις ιστορίες που μοιραζόμαστε με τους ανθρώπους μας. Είναι αυτές οι ιστορίες του μυαλού μας που μπορούν να πάρουν τέτοια έκταση και να αποκτήσουν τέτοια δύναμη ώστε να αντικαταστήσουν την ίδια μας τη ζωή. Ένας πραγματικά τρομακτικός λαβύρινθος.

Φαντάζομαι πως έχετε προχωρήσει στα επόμενα καλλιτεχνικά σχέδιά σας. Ποια είναι αυτά; Η επόμενη ταινία θα είναι ένα road movie στα χνάρια του «Euroman». Θα είναι σάτιρα με έντονα στοιχεία χιούμορ και πολλή Ευρώπη. Μια ταινία για το τελευταίο ταξίδι του τελευταίου homo universalis στη Γη.

Για πρώτη φορά συναντηθήκαμε στη Δράμα στο Φεστιβάλ Ταινιών Μικρού Μήκους πριν από 5 χρόνια. Ήταν εκείνο το φεστιβάλ η αφετηρία της πετυχημένης ως τώρα διαδρομής σας και το «εισιτήριο» για τη διεθνή καριέρα; Το φεστιβάλ Δράμας σίγουρα έχει βοηθήσει την προώθηση των ταινιών μικρού μήκους που έχω κάνει. Αφετηρία ωστόσο θεωρώ τη Θεσσαλονίκη. Όπως είπα και πριν είναι στη Θεσσαλονίκη που έγινε η καλλιτεχνική ζύμωση την οποία κουβαλώ μέχρι και σήμερα. Οι σπουδές στη Σχολή Κινηματογράφου του Αριστοτέλειου, ως πρώτη φουρνιά φοιτητών τότε, οι φιλίες που κρατούν μέχρι σήμερα, τα «ελευθέρας» στο Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης, οι βόλτες στη παραλία, τα καφέ χατζηδακικού τύπου στο Μουσείο Φωτογραφίας με τους δραματικούς ορίζοντες, οι συναυλίες στο παλιό χαμάμ Αίγλη, τα κρασιά με φίλους αγαπημένους και μουσικά όργανα στο κίτρινο σπίτι με τα πράσινα παράθυρα του 1817 απέναντι από τον Άγιο Νικόλαο τον ορφανό, οι πορείες και οι αγώνες για τα φοιτητικά μας δικαιώματα, τα μαθήματα και τα γυρίσματα στα παλιά καπνεργοστάσια, τα φτηνά μα πολύ γευστικά ονομαγειρεία, τα πολύωρα ταξίδια με τα τρένα, οι Σαλονικείς με την πλούσια, ζωντανή ιστορία στις ρυτιδώσεις γύρω από τα μάτια τους και στα χέρια τους, ο πρώτος έρωτας, η πρώτη μέθη, ο Πύργος Χειμωνάς, ο Βύρων Λεοντάρης, η Κική Δημουλά, η Αλεξάνδρα Ελπίδη... **Α**

Αγκάθι (THORN) ***

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ Γαβριήλ

Τζάφκας

ΠΡΟΤΑΓΟΝΙΣΤΟYN: Νέελ Ρόν-χολτ, Πιενς Σέττερ Λάσ-σεν, Βίμπκε Χάστρουπ, Όλαφ Ποχάνεσεν

Οι νεόνυμφοι Λίζα και Γιάκομπ πηγαίνουν ταξίδι του μέλιτος στην επαρχία της Δανίας, χωρίς να γνωρίζει ο Γιάκομπ τον τελικό προορισμό, καθώς η Λίζα έχει κάνει μυστικά όλες τις προετοιμασίες.

Ατμοσφαιρικό, λιτό και μελαγχολικό, το «Αγκάθι» είναι η ολοκληρωμένη διαδρομή ενός μεγάλου έρωτα. Μια ειδυλλιακή ερωτική σχέση αρχίζει να σκοτεινιάζει με το πέραςμα του χρόνου και να αποκτά βαρίδια που δύσκολα μπορούν να αφαιρεθούν από τους δύο ερωτευμένους. Στο σκηνοθετικό ντεμπούτο του στις μεγάλους μήκους ταινίες (πρόκειται για μια ελληνοδανέζικη συμπαραγωγή) ο Τζάφκας αφηγείται μια ψυχολογικά σκληρή και επώδυνη συναισθηματική περιπέτεια που κλιμακώνεται από αστοχίες, λαθεμένες εκτιμήσεις και ανασφάλειες των δύο ερωτευμένων. Ο ταλαντούχος σκηνοθέτης επιλέγει το στοιχείο του θρίλερ για να οδηγηθεί στα ερωτικά λημέρια και με ατού του την εικαστική μεγαλοπρέπεια (ονειρικές σεκάνς δένουν εξάσια με καλογουρισμένα μονοπλάνα) κερδίζει εύκολα το στοίχημα της κομβικής πρώτης ταινίας.

ΝΕΑ ΦΙΛΑΔΕΛ

memorabilia

Της ΔΗΜΗΤΡΑΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ
Φωτό καταστημάτων: ΣΟΦΙΑ ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΗ

Οι γειτονιές χτίζονται μέσα από τις προσωπικές ιστορίες – όλοι το ξέρουν αυτό. Αυτή που ακολουθεί είναι η εντελώς προσωπική Νέα Φιλαδέλφεια δύο γενεών – 4 παιδιών που μεγάλωσαν τη μαγική δεκαετία του '80 κι ενός έλληνα τραγουδιστή που βρέθηκε στο άρμα της επιτυχίας στο τέλος της ίδιας δεκαετίας.

1984 Στο σπίτι της Georgia Papadopoulos

Είμαστε δύο ετών σπίτι της και παίζουμε, σιγά μην το θυμόμαστε – μόνο οι φωτογραφίες τα θυμούνται αυτά. Ο μπαμπάς της, ο **Σπύρος Δραγώνας**, είναι ο πιο ροκ ιππότης κι αλήτης μαζί, όλης της Νέας Φιλαδέλφειας. Σε κάποια χρόνια από τώρα θα είναι κι ο πιο τρελαμένος ΑΕΚτζής της ελληνικής επικράτειας, ο πιο ένθερμος εμπυχωτής του γηπέδου.

Ο παππούς της ο **Νίκος Δραγώνας**, πάλι, βγαίνει με το ποτιστήρι και ξεδιψάει κάθε μέρα τα λουλούδια όλης της γειτονιάς, εδώ στη Βόρεια Φιλαδέλφεια που είμαστε, κοντά στα φανάρια του Βλάχου, στα σύνορα με τη Μεταμόρφωση. Όταν ο παππούς «φύγει» ο Δήμος θα δώσει τιμητικά στην παιδική χαρά που παίζω με την Georgia, πάνω στη Δεκελείας, το όνομά του. Τρία χρόνια μετά, εγώ κι εκείνη βρισκόμαστε σε άλλα σχολεία για να ξανασυναντηθούμε 10 χρόνια αργότερα μέσα στο «Γκούμας» – όταν είμαστε μαθήτριες Γυμνασίου κι η ΑΕΚ σαρώ-

νει για μια τριετία (1992-1994) τα πρωταθλήματα. Τότε που Κυριακή παρά Κυριακή η Φιλαδέλφεια θυμίζει Ντίονεϊλαντ κι η ευτυχία των κατοίκων κόβεται με το μαχαίρι. Είμαστε κι οι δύο μέσα στο γήπεδο με τους μπαμπάδες μας κι από τη Θύρα 21, που βρίσκομαι, βλέπω τα γυμνόστηθα, λυσσασμένα παλικάρια της «Σκεπαστής» να κουτρουβαλίζουν σαν ντόμινο στα κάτω κάγκελα τις υψηλές στιγμές των γκολ. Και τώρα σκέφτομαι: «Georgia, αλήθεια, εσύ τι θυμάσαι από τότε;».

«**Θυμάμαι έντονα** να θέλω να πάω στο πανηγύρι της Πρωτομαγιάς. Τη δεκαετία του '80 γινόταν χαμός –μέχρι και παρέλαση ζώων από τον Ζωολογικό Κήπο του Άλσους (ο.ο. από τους μεγαλύτερους για όσο διάστημα λειτουργούσε στην Ελλάδα) βλέπαμε–, θέαμα φαντασμαγορικό κι άχαστο. Και, φυσικά, τη φάση με το κορίτσι στο κλουβί που μεταμορφωνόταν μαγικά σε γορίλα. Τρόμαζαν μέχρι κι οι πέτρες, πάντως.

Ο μπαμπάς μου τη λάτρευε τη Φιλαδέλφεια, πάνω απ' όλα λόγω ΑΕΚ.

Με πρόσφυγες και τους δύο του γονείς και συνειδητά υποστηρικτής των κατατρεγμένων όλης της γης, θεωρούσε τη Φιλαδέλφεια γη μαγική. Ήταν και αρκετά ιδιαίτερος, βέβαια, με το δικό του

Διάσημοι
Φιλαδελεφιώτες

Έλενα Ναθαναήλ
Χρυστάκης
Βασίλης Παπακωνσταντίνου
Καίτη Παπανίκα

ΦΕΙΑ

κίνημα οπαδών μέσα στους οργανωμένους. “Viva los Originalistas” έλεγε, και περίμενε να επαναστατήσουν μαζί μας όλοι της γης οι κολασμένοι.

Μετά θυμάμαι στα 16 να περνάω ατέλειωτες ώρες στα σκαλάκια της Εμπορικής Τράπεζας (σ.σ. Τότε – σήμερα στεγάζει έναν φούρνο Βενέτη) στην πλατεία Πατριάρχου. Meeting point από το οποίο δεν έλειπε κανείς – δεν θα ξεχάσω μια φορά που είχα κουβαλήσει cd player και δεκάδες cd και κάναμε πρόγραμμα υπαίθριο με πανκ και ροκ μουσική.

Πήγα στο Γ΄ Γυμνάσιο και Λύκειο στο Πολυκλαδικό, στα πιο αλήτικα σχολεία της περιοχής. Εκεί που 1.500 μαθητές δημιουργούσαν το έδαφος για κινητοποιήσεις, εκδηλώσεις, πλάκες, αλλά και μάθηση, αφού η σχέση μας με τους καθηγητές ήταν πολύ στενή. Εκεί όπου είχαμε οφίσιαλ καπνιστήριο και τον κατάδικό μας ροκ πάτερ (σ.σ. βρες τον στο Facebook ως Pater Gennadios).

Εκεί όπου το να κλείνουμε την εθνική οδό ήταν ρουτίνα, ως τρόπος έκφρασης της επαναστατικότητας που συνάδει με την ηλικία. Εχθροί μας όλοι οι υπόλοιποι, φυσικά, με τα γενικά λύκεια της περιοχής να αποτελούν τον πρώτο και βασικό μας στόχο.

Θυμάμαι ακόμα την κόντρα ανάμεσα σε Κεντρώους και Βόρειους Φιλαδελφειώτες, με τους μεν

Η Georgia Papadopoulos aka Death Candy, μπροστά από το κατεδαφισμένο γήπεδο της ΑΕΚ

ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΩΤΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ

1ο δημοτικό Σχολείο Νέας Φιλαδέλφειας «Σπαθάρη»:

1927 Στην περιοχή εγκαθίστανται πρόσφυγες της μικρασιατικής καταστροφής. Οι υποδομές τα πρώτα χρόνια ήταν ανύπαρκτες και δεν υπήρχε σχολική μονάδα για τα παιδιά των προσφύγων. Στην περιοχή ζούσε η αρκετά ευκατάστατη οικογένεια του Κωνσταντίνου πολίτη Αghoίλου Σπαθάρη. Ο ευεργέτης της περιοχής κάνει δωρεά το οικόπεδο και τις πρώτες εγκαταστάσεις του σχολείου προκειμένου να καλυφθεί η ανάγκη στέγασης των μαθητών του οικισμού.

1ο και 2ο Γενικό Λύκειο Νέας Φιλαδέλφειας Το κτίριο στη σημερινή του μορφή κατασκευάστηκε τη διετία 1965-67 και ανακατασκευάστηκε πλήρως το 2001, μετά τον σεισμό του Σεπτεμβρίου του 1999. Οι χώροι του είναι μοναδικοί, καθώς επίσης ο προσανατολισμός του και η ύπαρξη άφθονου πρασίνου στην αυλή.

Φιλίω Σιδηρή - Χαϊδεμένου Γεννήθηκε στις 28 Οκτωβρίου 1899 στα Βουρλά της Μικράς Ασίας, μια κωμόπολη μόλις λίγα χιλιόμετρα από τη Σμύρνη. Στις 6 Ιουνίου του 2007 έφυγε από τη ζωή, λίγο πριν κλείσει τα 108 της χρόνια.

να ανήκουν σε πιο μικρο/μεσαιαστικές οικογένειες και τους δεύτερους να εκπροσωπούν τους πιο οριτζιναλ προλετάριους πρόσφυγες. Γενικά εδώ έχουμε πολλά που μας τη σπάνε αναμεταξύ μας, αλλά λατρεύουμε ταυτόχρονα σαν οικογένεια. Στη σημερινή Φιλαδέλφεια μου αρέσει που πολλά πράγματα παραμένουν ίδια, όπως το να πάει κανείς μόνος σε τοπικά στέκια και να βρει εκεί παρέα ή οι δωρεάν ευκαιρίες διασκέδασης που σταθερά προσφέρει το Άλσος μας σε όλους.

Αν κάποιος ερχόταν εδώ για πρώτη φορά θα τον πήγαινα στον “Σκατζόχοιρο” ένα Σάββατο για κρύα draft μπύρα και grunge μουσική από τον dj Κυριάκο».

1989 Προαύλιο 1ου Δημοτικού Σχολείου Νέας Φιλαδέλφειας

Είμαι στην αυλή του ιστορικού δημοτικού σχολείου «Σπαθάρη»*, σύνολο είμαστε εννέα δημοτικά στη Νέα Φιλαδέλφεια και στο ορκίζομαι όλα αυτά τα προαύλια στα διαλείμματα τραγουδούν με ένα στόμα μια (παθιασμένη) φωνή «Αχ βρε Ρίνα - Κατερίνα - η θύμησή σου λεπίδα - που με κόβει 2 κομμάτια - 4 - 14 αααααα». Αν μας έλεγες τότε και λίγα χρόνια αργότερα ότι ο αγαπημένος μας star, ο **Κώστας Μπίγαλης**, ο οποίος μας επιφύλασσε άφθονα ακόμα χρυσά άσματα για τις εφηβικές καψούρες μας –βλ.«Μικρή μου μέλισσα» κτλ– μένει σε απόσταση βολής από τα προαύλιά μας, σε ένα σπίτι στη Νέα Χαλκηδόνα, θα τρέχαμε με τα λευκώματα παραμάσχαλα έξω από την πόρτα του να μας βάλλει μια καρδούλα κι υπογραφή.

Μέχρι που μεγάλη πια εγώ κι ενώ αυτός ζει μια δεύτερη περίοδο επιτυχίας χάρη στην ακμάζουσα τάση «Revival των ελληνικών 90s» τον ρωτώ: «Η δική σου ΧαλκηδόνοΦιλαδέλφεια πώς ήταν;»

«**Γεννήθηκα τη δεκαετία του ’50** σε ένα σπίτι δίπλα στα πρώην κρατητήρια της ΕΑΤ-ΕΣΑ (σ.σ. «Ειδικό Ανακριτικό Τμήμα της Ελληνικής Στρατιωτικής Αστυνομίας») στη Χρυσολίδος, ένα από τα κτίρια που γίνονταν οι βασανισμοί επί Χούντας. Τώρα ευτυχώς στη θέση του υπάρχει ένα πάρκο. Μένω στο πατρικό μου, ένα κτίσμα του 1939, σπίτι της Μικρασιάτισας –από τα Πριγκιποννήσια– γιαγιάς μου.

Τι θυμάμαι από τη Νέα Χαλκηδόνα (σ.σ. *έγινε ενιαίος δήμος με τη Ν.Φ. το 2010*) ως παιδί; Ότι ήταν σαν αγροτική περιοχή – λίγο τοιμέντο, λουλούδια, χωραφάκια.

Για τρία χρόνια πήγα στο γνωστό ιδιωτικό σχολείο της Νέας Φιλαδέλφειας, τη Σχολή Χατζήβεν. Από 6 ως 10 ετών ήμουν ερωτευμένος σφόδρα με μια Τζένη – την έβλεπα τότε πολύ ενδιαφέρουσα, μια μικρή ξανθούλα

ήταν. Θυμάμαι που προσπαθούσαμε να καθόμαστε δίπλα-δίπλα στο σχολικό αλλά και στις γυμναστικές επιδείξεις, ήταν εντελώς πλατωνικό όλο αυτό αλλά με τόσο έντονο συναίσθημα που ακόμα το θυμάμαι.

Όταν έγινα 15 χρονών έπαιξα ως “χαλφ” στην παιδική ομάδα της ΑΕΚ. Ξεκίνησα να πηγαίνω γήπεδο όταν ήμουν 10 χρονών με τον μπαμπά και μετά με τον θείο και μέχρι που γκρεμίστηκε το γήπεδο είχα πάντα διαρκείας.

Είμαι πολύ τυχερός γιατί μπόρεσα να γνωρίσω πολύ μεγάλους ποδοσφαιριστές της ΑΕΚ, όπως τον Μίμη Παπαϊωάννου, που έχει ανακηρυχθεί ο κορυφαίος έλληνας ποδοσφαιριστής του 20ού αιώνα.

Τον γνώρισα προσωπικά τη δεκαετία του 2000 και γίναμε φίλοι. Τόσο τυχερός ήμουν που άρχισε να έρχεται σπίτι μου για να βλέπουμε μαζί την ΑΕΚ. Δεν το πίστευα ότι το ζούσα αυτό με τον παιδικό μου ήρωα. Θυμάμαι ότι 20άρης πήγαινα στην καφετέρια “Φανάρι” στην Πλατεία Πατριάρχου και σινεμά στο “Σινέ Σπανδάγου” στην ίδια πλατεία. Στο ίδιο σινεμά γίνονταν και πολλές εκδηλώσεις και συναυλίες – θυμάμαι να έχω δει συναυλία του Πασχάλη μέσα σε ένα τρελό πανικό.

Στη δεκαετία του ’80 έχουμε πια στη Νέα Φιλαδέλφεια και τη δική μας disco, τη Face – που συνεχίζει μέχρι σήμερα αλλά με διαφορετικό όνομα, εμφανίστηκε μάλιστα πρόσφατα εδώ. Απέναντι ήταν η καφετέρια Rennaissance. Εκεί είδα το ’87 τη νίκη στο ευρωπαϊσκέτ. Βγήκε όλη η καφετέρια έξω και κάναμε κατάληψη στη Δεκελείας. Και τώρα που είπα μπάσκετ, να σου πω και για τον άλλο μου φίλο, τον κορυφαίο έλληνα μπασκετμπολίστα, τον κοντογειτονά μου Απόστολο Κόντο (σ.σ. *ήταν από τους κορυφαίους παίκτες του Παναθηναϊκού και το 1982 με 2 δικές του βολές απέναντι στην ΤΣΣΚΑ ο Παναθηναϊκός προκρίθηκε στους 6 του Κυπέλλου Πρωταθλητριών*). Στις τελευταίες εκλογές έθεσε υποψηφιότητα για δήμαρχος και μπήκα κι εγώ υποψήφιος δημοτικός σύμβουλος με τον συνδυασμό του.

Αν εξαιρέσεις 2μισι χρόνια που έμεινα στην εντελώς απρόσωπη Γλυφάδα, όλη η υπόλοιπη ζωή κύλησε εδώ – στην παραδοσιακή γειτονιά μου. Δεν μπορώ να την αφήσω με τίποτα».

1999 Σχολική αίθουσα 2ου Γενικού Λυκείου

Σεπτέμβριος του τρόμου. Οι Φιλαδέλφειώτες βιώνουμε ανατριχιαστικές στιγμές ως περιοχή δίπλα στο επικέντρο του μεγάλου σεισμού στην Πάρνηθα, όπως την κατάρρευση μιας ολόκληρης πολυκατοικίας στην οδό Πίνδου – το ισόγειό της στέγαζε ένα super market Dia. Μέχρι να μάθουμε ότι αυτά τα συντρίμια που αντι-

TRIVIA

Φιλαδέλφεια είσαι καμίνι

Λένε ότι η Φιλαδέλφεια είναι τόσο ζεστή τα καλοκαίρια επειδή είναι... «γούβα» (το υψόμετρο είναι μόλις 110 μ.). Στις 26 Ιουνίου 2007 ο Α.Μ.Σ. Φιλαδέλφεια της ΕΜΥ σημείωσε 47.5 °C, τιμή η οποία ενδέχεται και να είναι ευρωπαϊκό ρεκόρ για τον μήνα Ιούνιο. Σύμφωνα με την Εθνική Μετεωρολογική Υπηρεσία στη Φιλαδέλφεια σημειωνόταν η υψηλότερη μέση μέγιστη θερινή θερμοκρασία στην Επικράτεια την περίοδο 1955-1997.

Πολυκλαδικό Νέας Φιλαδέλφειας

Σύμπλεγμα σχολείων πάνω στην Εθνική Οδό –στο ύψος της παλιάς Renault– που φιλοξενούσε 1.500 μαθητές (!). Το συγκρότημα κόντραρε άνετα σε όλα την Πατριώτικη Γκράβα – το δικό μας κτιριακό σύμπλεγμα περιελάμβανε 2 γυμνάσια, ένα λύκειο, εσπερινά λύκεια κι επαγγελματικές σχολές σε ένα... γλυκό πάντρεμα που γεννούσε άφθονους τσαμπουκάδες, αλητεία, παραβατικότητα αλλά κι αίσθηση ελευθερίας και δημιουργικότητας. Μία από τις πιο αγαπημένες ιεροτελεστίες των πολυκλαδοποιδων ήταν να κατηφορίζουν τις Απόκριες στο κέντρο της Νέας Φιλαδέλφειας, στο 1ο και 2ο Γενικό Λύκειο, για να μας εκσφενδονίζουν από έξω μέσα στην αυλή πορτοκάλια γεμιστά με... ξυραφάκια.

Η Georgia Papadopoulou και η Δήμητρα Τριανταφύλλου στο Δραγώνοσπιτο

Georgia Papadopoulou aka Death Candy

WHO IS WHO Οι πρωταγωνιστές αυτού του άρθρου

Η **Gorgia Papadopoulos** είναι μία από τις πιο γνωστές ελληνίδες instagramers – θα τη βρείτε με το nickname Death Candy να κερδίζει διαρκώς νέους followers (αυτή τη στιγμή έχει 125.000) μέσα από τα post της για το dark wave styling και τη μόδα.

Ο **Χάρης Χειζάνογλου** είναι αρχιτέκτονας, ιδρυτής του αρχιτεκτονικού γραφείου Loom Design (στο Facebook & www.loomdesign.eu).

Η **Χριστίνα Χαραλαμποπούλου** είναι ιδρύτρια του εκδοτικού οίκου και βιβλιοπωλείου «Μωβ Σκίουρος» – θα τους βρείτε στην πλατεία Καρύτση.

Αυτή την περίοδο, ο **Κώστας Μπίγαλης** πρωταγωνιστεί στη μαύρη κωμωδία μυστηρίου «Πέντε» (σε δικό του κείμενο και πρωτότυπη μουσική) στο Θέατρο Αλκμήνη. Τα επόμενα Σάββατα του Μαρτίου 17 & 24/3 εμφανίζεται και στο «Κύτταρο» μαζί με τον Δάκη και τη Μαντώ.

Ο Haris Heizanoglou
στη λίμνη του Άλσους

Φιλιώ Χαϊδεμένου

Σπύρος
Δραγώνας

Haris
Heizanoglou

Χριστίνα
Χαραλαμποπούλου,
Μωβ Σκίουρος

ΚΑΙ ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ BURGER ΜΕΓΑΛΟΥΡΓΗΣΕ ΣΤΗ ΝΕΑ ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑ

Iguana & Pac Man. Η Νέα Φιλαδέλφεια δεν ήταν μόνο ο παράδεισος της γλυκιάς γεύσης (*Τίλλας, Πικαντίλι, Κανάκης, Δεληολάνης*), είχε και τα πρώτα, αυθεντικά μπεργκεράδικα του Λεκανοπεδίου. Το 1993 έκανε τα εγκαίνιά του στη Δεκελείας το μπεργκεράδικο Iguana σερβίροντας burger, club sandwich και μακαρονάδες. Η exotica και ιδιαίτερη διακόσμηση του και το αληθινό, χορταστικό μπιφτέκι του το έκανε να μαζεύει κόσμο από πολλές γύρω περιοχές. Σε κοντινή απόσταση λειτουργούσε κι άλλο μπεργκεράδικο, το Pac Man.

Από το σεισμό
στην οδό Πίνδου

κρίζουμε έχουν αφαιρέσει τη ζωή από 7 συμπολίτες μας, στεκόμαστε μπροστά στον χάρτινο κατεδαφισμένο πύργο βουβοί σαν σε σινεμά στην πιο εφιαλτική ταινία που έχουν δει τα μάτια μας, με την ΕΜΑΚ να φωνάζει «μας ακούτε; μας ακούτε;» για να διασώσει όποιον μπορεί κάτω από τα συντρίμια.

Σε λίγες μέρες είναι να ξεκινάμε την Γ' Λυκείου και να τελειώνουμε πια οριστικά με την εφηβεία μας αλλά το σχολείο μας* δεν «παίζει» πια ως επιλογή. Πρέπει να τα μαζέψουμε από το κέντρο της πόλης και την οδό Νικολάου Τρυπιά, όπου βρισκόμαστε, για να φιλοξενηθούμε στο κτίριο του 9ου Δημοτικού Σχολείου προς τη Βόρεια Φιλαδέλφεια, σε φανταστικό σημείο μιν, αποκλειστικά σε απογευματινή βάρδια δε, καθώς το πρωί εκεί λειτουργεί το δημοτικό σχολείο. Το βιολογικό μας ρολόι γίνεται σμπαραλία αλλά κατά βάθος τη γουστάρουμε με τη μετακόμιση και τα βραδινά μαθήματα. Όπως και το κοσμοϊστορικό γεγονός του να συνυπάρχουμε σε αυτή τη μόνο απογευματινή βάρδια το 1ο και το 2ο Γενικό Λύκειο μετά από τόσα χρόνια προαιωνίας έχθρας.

Όσο για μένα, δεν έχω ιδέα πώς η **Χριστίνα Χαραλαμποπούλου**, αυτό το low profile κορίτσι που κάθεται στα πιο μπροστινά θρανία κρυμμένη μέσα στα πλούσια, μακριά μαλλιά της, είναι δισέγγονη της **Φιλιώ Χαϊδεμένου**, ούτε ποια είναι η Φιλιώ Χαϊδεμένου ξέρω, σε αυτή τη φάση της ζωής μας κάθε μικρασιάτικη αφήγηση μας κάνει έξαλλους, νισάφι πια με τις αλυσμόνιτες πατρίδες. Δεν ξέρω ακόμα ότι η συμμαθήτρια 14 χρόνια μετά θα ιδρύει με τον σύζυγό της, **Σπύρο Παπαϊωάννου**, έναν εκλεκτό, μικρό εκδοτικό οίκο με το όνομα «**Μωβ Σκίουρος**», ότι θα γίνονταν οι νεότεροι και πολλά υποσχόμενοι εκδότες στο χώρο των ελληνικών γραμμάτων, ούτε ότι θα εκδίδουν ένα βιβλίο με την ιστορία της προγιαγιάς της.

«Η πρώτη ανάμνηση που μου έρχεται στο μυαλό είναι η Πρωτομαγιά: άρωμα από τα άνθη των νεραντζιών σε όλους τους δρόμους, βόλτες στο πανηγύρι και συναυλίες είτε στην Πλατεία Πατριάρχου είτε μεταγενέστερα στη λίμνη του Άλσους. Το γεγονός της χρονιάς. Θυμάμαι τη στάση στη “Βυζαντινή γωνιά” για μια σοκολάτα βιενουά ή στο “Πικαντίλι” για παγωτό καϊμάκι. Θυμάμαι μετά στην εφηβεία μας τις μεγάλες παρέες με τις κιθάρες και τα τραγούδια στο Άλσος. Και, λίγο πριν την επιστροφή στο σπίτι, πάντα μία στάση για σουβλάκι στον “Πανούλη” ή στον “Δήμο”. Θυμάμαι τον “Οινοχόο”, το πρώτο νεανικό bar στη σύγχρονη ιστορία

4

Αγαπημένα στέκια της γειτονιάς

Τι κοινό μπορεί να έχει ένα τροπικό μπαρ, ένα μεξικάνικο εστιατόριο, μια από τις καλύτερες μπιραρίες της πόλης και ένας κήπος γεμάτος λεμονιές; Την υπόσχεση ότι η Ν. Φιλαδέλφεια δεν ξεμένει ποτέ από πολύχρωμες ιδέες και έτσι, όλο μας κάνει να γυρίζουμε κοντά της. Αυτή η γειτονιά δεν θα μας απογοητεύσει ποτέ.

Agavita Cantina mexicana

**Ταξίδι στην πιο πολύχρωμη
χώρα του κόσμου!**

Μια πόρτα μεσολαβεί για ένα μικρό ταξίδι στο χρόνο και σε μέρη μακρινά, με εικόνες, χρώματα και αρώματα Λατινικής Αμερικής. Πανέμορφο ντεκόρ σε έθνικ τόνους, όπως οι ταξιδιάρικες μουσικές του, τα πολύ ιδιαίτερα κοκτέιλ του, οι ετικέτες από τεκίλες και ρούμια, με την κουζίνα να είναι μεξικάνικη και δημιουργικά προσαρμοσμένη στις ελληνικές γεύσεις και συνήθειες. Εξαιρετικά αγαπητό, με φίλους από όλη την Αθήνα που έρχονται εδώ για το ταξίδι που λέγαμε, με συχνές θεματικές βραδιές και happenings για τα οποία μπορείτε να ενημερώνεστε από τη σελίδα του στο Facebook.

Σμύρνης 55, 2102510604, fb: Agavita

Jungle Bar

Η πιο εξωτική γωνιά της Ν. Φιλαδέλφειας

Ο Σεπτέμβρης του 2017 άνοιξε μια πόρτα στους τροπικούς. Από εκεί, πέρασε στον κόσμο μας ο Ταρζάν και ο Μόγλης, το Welcome to the Jungle των Guns 'n' Roses και ένας βραζιλιάνος παπαγάλος που τραγουδάει υπέροχα. Αυτή η ετερόκλητη παρέα βρήκε σπίτι στην τεράστια μπάρα του Jungle Bar και τώρα προσπαθεί να διαλέξει ανάμεσα από τα 40 διαφορετικά signature cocktails. Συνάντησέ τους για ένα ταξίδι στη ζούγκλα, για τις θεματικές βραδιές και τα τρομερά lives τις Κυριακές, για τις μουσικάρες που βάζει ο dj κάθε βράδυ, αλλά και για τις ethnic street food γεύσεις που κάθε Τετάρτη σε ταξιδεύουν και σε μια διαφορετική χώρα. Το Jungle Bar στεγάζεται σε μια μονοκατοικία του 1930 που κρύβει ένα θηριώδη κήπο στο πίσω της μέρος. Θα μας αποκαλυφθεί μαζί με την άνοιξη. Extra tip: Ο Γιάννης Μπακόλας και ο Βάιος Μουσίτσας, δηλαδή οι τρομεροί bartenders του Jungle Bar, μόλις πέρασαν στο μεγάλο ημιτελικό της Cutty Sark Whisky! Τέσταρέ τους κι εσύ στο αγαπημένο σου cocktail.

Βρουύλων 4, 2102522213, Fb: @ZouglaBar

Εν Αιθρία Coffee - Beer Restaurant Το σημείο αναφοράς στη Ν. Φιλαδέλφεια

Από τις καλύτερες αθηναϊκές μπιραρίες, ένα πραγματικό σημείο αναφοράς για τη Νέα Φιλαδέλφεια, στεγασμένη σε ένα αρχοντικό νεοκλασικό διακοσμημένο μέχρι και την τελευταία του λεπτομέρεια, με μεγάλες βεράντες με θέα στην πλατεία. Αυτός εδώ ο παράδεισος της καλής μπύρας διαθέτει περισσότερες από 110 ετικέτες, εισαγωγής αλλά και από ελληνικές μικρές ζυθοποιίες, τις οποίες μπορείτε να συνοδεύσετε με ποικιλίες κρεάτων και λουκανίκων, αλλά και με άλλα νόστιμα πιάτα, όπως ζυμαρικά, ριζότα και σαλάτες. Ο κατάλογος ανανεώνεται συνεχώς, οι τιμές παραμένουν προσιτές, η ποιότητα και η φιλοξενία σε υψηλά επίπεδα. Εν Αιθρία για όλη την ημέρα λοιπόν, από νωρίς για καλοφτιαγμένους καφέδες και δυναμωτικά πρωινά, έως αργά το βράδυ με εξαιρετικές μπύρες και μουσικές απ' όλο τον κόσμο.

Βρουύλων 4, Πλ. Πατριάρχου, 1ος όροφος,
2102582751, fb: En Aithria

Λεμονόκηπος Νόστιμα μεζεδάκια κάτω από ανθισμένες λεμονιές

Σε ένα ανακαινισμένο αρχοντικό του '30, γεμάτο με ζωγραφιές και ιστορίες, κρύβεται ένας κήπος όνειρο. Μοιάζει με αυτούς για τους οποίους μιλάνε τα παραμύθια, έχει λεμονιές που κοιτάζουν τον ουρανό και όλα τα άνθη που μοσχοβολάνε άνοιξη. Αρκεί να κάτσεις στη σκιά μιας λεμονιάς και ο κόσμος γίνεται λίγο καλύτερος. Αν όμως στο τραπέζι σου προσθέσεις καλή παρέα, κρασί και μεζεδάκια φίνα σαν αυτά που ετοιμάζει ο σεφ του Λεμονόκηπου, έχεις πια βρει τις πραγματικά ευτυχισμένες στιγμές της ζωής. Με τιμές που ξεκινάνε από €3, θα δοκιμάσεις γεύσεις κατσαρόλας καισχάρας, κρεατικά αλλά και θαλασσινά, πιάτα προσεγμένα και τίμια μέχρι την τελευταία λεπτομέρεια, που γεμίζουν με τα καλύτερα προϊόντα της ελληνικής γης. Όταν πας, μην ξεχάσεις να παρατηρήσεις τις ζωγραφιές πάνω στα τραπέζια και τις καρέκλες. Έγιναν όλες από τα χέρια της Σόφι, που είναι η γυναίκα του ιδιοκτήτη, Γιάννη, και σε κάνουν να νιώθεις μια αληθινά σπιτική ζεστασιά. Όμως αυτός ο ονειρεμένος κήπος παραμένει ένα από τα πιο όμορφα σημεία της πόλης για να γιορτάσεις τα μεσημέρια της άνοιξης.

Αγ. Τριάδας 11& Επταλόφου, 2102588611,
Fb: Ο Λεμονόκηπος

ΣΟΦΙΑ ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΗ

της περιοχής, στην πλατεία Πατριάρχου, να φιλοξενεί πολλές από τις πρώτες εφηβικές μας εξορμήσεις αλλά και πολλές κοπάνες που έγιναν για να πάμε στο μικρό ταβερνάκι απέναντι από το 2ο Λύκειο, την “Ψιψίνα”.

Όσο για τους παλιότερους, οι οποίοι είχαν ζήσει την προσφυγιά, τόνιζαν τον αγώνα των προσφύγων να ορθοποδήσουν με αξιοπρέπεια. Μεγαλώσαμε στη σκιά αυτού του μεγαλείου. Έχοντας την τύχη να είμαι μία εκ των τριών δι-σέγγωνων της Φιλίως Χαϊδεμένου, της γυναίκας-σύμβολο της προσφυγιάς, το βίωσα σε μεγάλη ένταση.

Γι’ αυτό και το πρώτο πράγμα που θα έδειχνα σε κάποιον που δεν έχει ξανάρθει εδώ είναι το Μουσείο Μικρασιατών - Φιλίω Χαϊδεμένου, μοναδικό ως προς τη θεματολογία του. Η προγιαγιά μου συνέβαλε καθοριστικά στην ανέγερ-

ση του Μνημείου Μικρασιατών, για το οποίο κουβάλησε χώμα και πέτρα από την Αναξαγόρειο Σχολή σ’ ένα ταξίδι που έκανε στα Βουρλά».

Μάιος 2017 Facebook

Όλο το ελληνικό φου-μπου μιλάει για τα επεισόδια στον τελικό κυπέλλου ανάμεσα σε ΑΕΚ-ΠΑΟΚ, στο γήπεδο του Βόλου, κυρίως γιατί ξεδιπλώνονται σε μια στενή μεταλλική γέφυρα που ενώνει τη μια πλευρά του γηπέδου με την άλλη. Οι εικόνες που δίνει το βίαιο θέαμα είναι σουρεαλιστικές κι απόκοσμες. Κι εκεί που όλοι μαζί trendάρουμε πάνω σε αυτό το θέμα συζήτησης, το δημοφιλές social media χτυπάει σαν αστραπή μια εικαστική δημιουργία απλή στη σύλληψή της και την ίδια στιγμή πανέξυπνη

— απεικονίζει τη «γέφυρα των επεισοδίων» να έχει αποκτήσει από πίσω της το αέτωμα του Παρθενώνα, σα να λέμε ο αρχαίος ελληνικός πολιτισμός συναντά ιδανικά (#not) τον σημερινό. Στέλνω αμέσως request friend στον **Haris Heizanoglou**, που το δημιούργησε.

Ωωω, κοίτα να δεις σύμπτωση, Φιλαδελφειώτης είναι ο νέος ψηφιακός φίλος που έχει χάσει το μέτρημα στα reshare του viral πια αετώματός του — την επομένη θα δει να το παίζουν μέχρι κι οι «Ράδιο Αρβύλα» στην εκπομπή τους. Όσοπου μια μέρα διαβάζω και το αγαπημένο μου πλέον ποστ του:

«Μια φορά, στον στρατό, είμαι στο πόστο μου και χτυπάει το τηλέφωνο. Το σηκώνω με ένα ευγενικό “παρακαλώ”, όχι στρατιωτικά με “διατάξτε” και μαλακίες. Στην άλλη άκρη της γραμμής είναι ο διοικητής ο οποίος με αναγνωρίζει, “Χειζάνογλου, εσύ είσαι;” με ρωτάει, “Μάλιστα, κύριε διοικητή” απαντάω συνειδητοποιώντας ότι το σκέτο “παρακαλώ” είναι πιθανός λόγος για να με κρατήσει. Όμως ο τύπος είχε διάθεση για κουβέντα, “Χειζάνογλου...” λέει αργά σαν να προσπαθεί να αφουγκραστεί τον εξωτικό ήχο, “Χειζάνογλου, παιδί μου, από πού είναι η καταγωγή σου;” με ρωτάει. “Από Μικρά Ασία, κύριε διοικητή, Φιλαδέλφεια και Κωνσταντινούπολη” του απαντάω. “Έχεις πάει σε αυτά τα μέρη, Χειζάνογλου;” ρωτάει με μια ευδιάκριτα προσποιητή νοσταλγία στη φωνή. “Έχω πάει στην Κωνσταντινούπολη, κύριε διοικητή” απαντώ με μια εξίσου προσποιητή νοσταλγία προσποιούμενος ότι έπασα τον εθνικό τόνο της ερώτησης... “Και; Ανατριχιασες;” με ρωτάει με τόνο τόσο επιτακτικό, που η ερώτηση δεν ήταν πια ερώτηση αλλά εντολή. Ο τύπος μού έδωσε εντολή να έχω ανατριχιάσει. Του απάντησα καταφατικά για να τον ξεφορτωθώ κι αυτόν και την εθνική βλακεία του. Δεν του είπα ψέματα άλλωστε, πράγματι ανατριχίασα, το να συναντά το βλέμμα σου τη θέα που αντικρίζε το βλέμμα του παππού ή του αντρίκι σου είναι ανατριχιαστικό, αλλά είναι προσωπική ανατριχίλα, όχι εθνική».

Και τότε μέσα στην ετεροχρονισμένη —κάλλιο αργά παρά ποτέ— διαδικτυακή γνωριμία μας του λέω: «Χάρη, πες κι εσύ για τη δική μας Φιλαδέλφεια, αυτήν που αιωνίως σέρνει τη μυθολογία της ιερής προσφυγούπολης, πες!».

«Θυμάμαι να βγαίνουμε με τη μαμά και τον μπαμπά στον “Κανάκη” και στον “Τίλα” για παγωτό και καφέ, και για πίτσα στη θρυλική πια πιτσαρία Eldorado.

Το σημείο αναφοράς μου ήταν πάντα το Άλσος. Εκεί βλέπαμε ταινίες στο θερινό σινεμά, εκεί πηγαίναμε εκδρομές με το σχολείο, εκεί κάναμε βόλτες με τα ποδήλατα, εκεί παίζαμε μπουγέλο όταν τελείωνε η σχολική χρονιά.

Μετά τον σεισμό του ’99 η Φιλαδέλφεια έχασε ένα μεγάλο κομμάτι του προσφυγικού συνοικισμού, πολλά παλιά κτίρια υπέστησαν ζημιές και καταδαφίστηκαν, πολλοί κάτοικοι αναζητήσαν νέες εστίες εκτός της περιοχής και όλο αυτό άλλαξε πολύ τα δεδομένα.

Ωστόσο η πόλη το ξεπέρασε, σταδιακά ξαναχτίστηκε διατηρώντας τα χαμηλά ύψη των κτιρίων, τις αυλές, το πράσινο και τον χαρακτήρα που είχε όταν αρχικά σχεδιάστηκε, αυτόν της Garden City. Αυτό, νομίζω, την βοήθησε να παραμείνει γειτονιά.

Πάντως, τα τελευταία χρόνια η πόλη έχει αλλάξει πολλά πρόσωπα και τα περισσότερα στέκια έχουν κλείσει ή έχουν αλλάξει εντελώς μορφή. Από αυτά που παραμένουν, η “Brauhaus” (ή, πιο απλά, “Η μπιραρία”) ήταν και παραμένει αγαπημένο στέκι μας.

Η Φιλαδέλφεια είναι καταγεγραμμένη στην κοινή μας συνείδηση σαν προσφυγούπολη και εργατούπολη, μια λαϊκή συνοικία. Αυτό αποτυπώνεται και στην “Παριζιάνα” του Δαλιανίδη, όπου η Ρένα Βλαχοπούλου υποδύεται την Πελαγία, την ταπεινή μοδίστρα από τη Νέα Φιλαδέλφεια!

Αν ερχόταν κάποιος σήμερα εδώ για πρώτη φορά θα επέλεγα να του δείξω τον προσφυγικό συνοικισμό, ο οποίος αποτελεί ένα από τα ελάχιστα παραδείγματα οργανωμένης πολεοδόμησης στην Ελλάδα, σχεδιάστηκε ως gardencity και ακόμα διατηρεί εξαιρετικές χωρικές ποιότητες. Θα επέλεγα επίσης τα πολλά συγκροτήματα εργατικών κατοικιών που είναι εξαιρετικά δείγματα μοντερνισμού με ποιοτικούς δημόσιους χώρους και τα διώροφα συγκροτήματα κατοικιών που σχεδιάστηκαν από τον Άρη Κωνσταντινίδη (σ.σ. από τις αυθεντικότερες προσπάθειες προσαρμογής των αρχών της μοντέρνας πολεοδομίας στη μεταπολεμική Ελλάδα), έναν από τους σημαντικότερους έλληνες αρχιτέκτονες.

Σήμερα, παρ’ όλο που πλέον μένω κεντρικά στη Νέα Φιλαδέλφεια, εξακολουθώ να θεωρώ γειτονιά μου τις εργατικές πολυκατοικίες που μεγάλωσα, στα φανάρια του Βλάχου, απέναντι το Άλσος. Το πιο ωραίο εκεί ήταν ότι ζώντας στην πόλη μπορούσες να δεις τη φύση, να δεις τις εποχές να αλλάζουν και κυρίως να παίζεις!» **Α**

Mama Goose

Απολαυστικοί μεζέδες με βιολογικά προϊόντα από όλη την Ελλάδα

Φάβα Φενεού, φρέτα Καρδίτσας, απάκι Κρήτης, λουκάνικο Δράμας. Η μαμά χίνα ταξιδεύει σε όλη την Ελλάδα και φροντίζει να τρως υπέροχα. Σε αυτό το όμορφο, ζεστό μεζεδοπωλείο οι πρώτες ύλες είναι βιολογικές, από μικρούς παραγωγούς και μπαίνουν στην κουζίνα για να κάνουν θαύματα. Δοκίμασε τη λαχταριστή βουβαλίσια σπαλομυριζόλα Κερκίνης, τα σπιτικά κεφτεδάκια, την κρεμμυδόπιτα με χειροποίητο φύλλο, τις εκπληκτικές τηγανιές και το σικώτι γάλακτος με κρεμμυδάκι, πάπρικα, μαϊντανό και βινεγκρέτ λεμόνι. Σαν καλή μαμά, η Mama Goose μαγειρεύει με τέτοιο τρόπο ώστε να μένει ευχαριστημένη όλη η παρέα, για αυτό βάλτε τα ωραία μεζεδάκια στη μέση, τσουγκρίστε με ρακόμελο (με γεύση μανταρίνι και ginger!) και συνοδέψτε τους μουσικούς στα τραγούδια τους (live με έντεχνο, λαϊκό και ρεμπέτικο τα βράδια της Τετάρτης και τα μεσημέρια της Κυριακής).

● Πλ. Κωνσταντινουπόλεως 1, 210 2585878, www.mamagoose.gr, Fb: Mama Goose, [instagram: mamagoose_mezedopoleio](https://www.instagram.com/mamagoose_mezedopoleio)

Ένα από τα καλύτερα ιταλικά της πόλης

Θυμάσαι εκείνο το ταξίδι στη Ρώμη; Τότε που γύριζες στα στενά της αιώνιας πόλης με ένα κομμάτι πίτσα στο χέρι και ενθουσιάζοσουν κάθε φορά που ανακάλυπτες μια καινούργια trattoria; Ετοιμάσου να ενθουσιαστείς από την αρχή όταν ανακαλύψεις την ιταλική γωνιά της Ν. Φιλαδέλφειας. Γνωστό στους κύκλους των foodies ήδη από το 2011, το Pastabar γεννήθηκε από τη μεγάλη αγάπη του Στέφανου (σεφ και ιδιοκτήτης) για την ιταλική κουζίνα. Εδώ έχεις τη δυνατότητα να επιλέξεις το αγαπημένο σου ζυμαρικό (θα βρεις 6 διαφορετικά είδη, φρέσκα και ξερά), ριζότο ή νιόκι και να το συνδυάσεις με μία από τις 50 (!) αυθεντικές ιταλικές συνταγές σάλτσας. Προτείνουμε να αρχίσεις από τη σάλτσα με μπρόκολο, mascarpone, παρμεζάνα, γκοργκοντζόλα και βούτυρο γάλακτος, αλλά και από τα μοσχαρίσια μάγουλα με σάλτσα Alfredo, δύο από τις best seller συνταγές του σεφ. Τα λαχταριστά ζυμαρικά όμως και οι πληθωρικές σάλτσες που τα συνοδεύουν δεν είναι ο μόνος λόγος που φημίζεται το Pastabar. Δοκίμασε τα χοιρινά φιλετάκια με λεμόνι, κρασί και ρίγανη, τις εκ-πλη-κτι-κές σούπες

και φυσικά τις βέρες ιταλιάνες πίτσες που από μόνες τους αποτελούν λόγο να έρθεις εδώ, ακόμα και αν μένεις στην άλλη άκρη της Αθήνας (για να μην πούμε της Ελλάδας και μας πείτε υπερβολικούς). Το καλύτερο σας το κράτησα για το τέλος μαζί με τα χειροποίητα γλυκά (θα βρεις από τираμισού μέχρι αποδομημένο cheesecake). Όταν κάτσεις στο τραπέζι σου και παρακολουθήσεις την παραγγελία σου να ετοιμάζεται στην ανοιχτή κουζίνα, ανάμεσα στις τόσες γαργαλιστικές μυρωδιές, θα ξεχωρίσεις μία. Ξέρεις τι είναι; Η ασύγκριτη μυρωδιά της φρέσκιας τρούφας. Το Pastabar χρησιμοποιεί τη βασίλισσα της γαστρονομίας σε πολλά πιάτα του (όπως στη σάλτσα "Al Tartufo" ή στη σούπα "Patata Tartufo") και την προμηθεύεται κατευθείαν από τον Ταΰγετο. Τίπ: Οι τιμές δεν είναι απλά καλές, είναι τέλειες! Extra tip: Το εστιατόριο παραμένει αυστηρά αντικαπνιστικό.

● **Λ. Δεκελείας 136, 2130055519, www.pastabarathens.com, Fb: Pastabar, Ωρες Λειτουργίας: Τρ.-Πάρ.: 16.00-01.00, Σάβ.: 13.30-01.00, Κυρ.: 13.00-00.00, Δευτ. κλειστό.**

Το πρωί εκλεκτοί καφέδες, το μεσημέρι ποικιλίες με μπίρα και το βράδυ μοναδικά κοκτέιλ

Ο ορισμός του αυθεντικού all day, με ποιτικές προτάσεις φαγητού και ποτού για κάθε ώρα της ημέρας σε ένα πολύχρωμο, ζωντανό περιβάλλον που ξέρει πώς να σου φτιάχνει τη διάθεση. Για καφέ, γλυκό, κοκτέιλ, μπίρα ή κρασί παρέα με λαχταριστές, πλούσιες ποικιλίες αλλαντικών, τυριών και λουκανίκων, το Hacienda είναι ιδανικό για κάθε στιγμή. Άνετο, εντυπωσιακό, με έναν υπέροχο αίθριο χώρο με γυάλινη οροφή και τραπεζαρία έξω στον πεζόδρομο, ξεμυαλίζει τους περαστικούς και γίνεται εύκολα σταθερή αξία σε κάθε πέρασμα ή βόλτα στην περιοχή. Όλοι

μιλάνε για τη βάρφα που κολάζει, ενώ τα βράδια μονοπωλούν το ενδιαφέρον τα κοκτέιλ με τα σπιτικά σιρόπια φτιαγμένα έξω ολόκληρου από τους ανθρώπους του Hacienda, όπως το Φραγκώ, El patron, Hermano, Mai tai hacienda style. Η μεγάλη ποικιλία σε μπίρες, το οινόμελο και ρακόμελο συνοδεύονται όλες τις ώρες από μεζεδάκια σε τρεις διαφορετικές ποικιλίες και εσύ απλώς παραγγέλνεις ξανά και ξανά.

● Σάρδεων 3 (πεζόδρομος), 2102533754, Fb: Hacienda all day bar

Χειροποίητες νοστιμιές με εμπειρία και μεράκι

Είναι το πιο φημισμένο ψητοπωλείο όλης της ευρύτερης περιοχής. Από το 1980 οι κάτοικοι της Ν. Φιλαδέλφειας υπερηφανεύονται πως έχουν από τα καλύτερα σουβλάκια της Αθήνας. Κι έχουν δίκιο! Στον Δήμο θα βρεις χειροποίητο γύρο (χοιρινό και κοτόπουλο) που φτιάχνεται καθημερινά εδώ, τα διάσημα μπιφτεκάκια του με τη μυστική συνταγή και φυσικά τις περίφημες σουβλές, που σερβίρονται με τον παραδοσιακό τρόπο σε ξύλο με λαδόκολλα ή αν προτιμάς τυλίγονται σε αφράτες νίτες. Μπορείς να δοκιμάσεις καθημερινά κοντοσούβλι, χοιρινό, κοτόπουλο και κοκορέτσι, ενώ τις Κυριακές την τιμητική στη σουβλά έχει η λαχταριστή γουρουνοπούλα, μια

σπάνια λικουδιά που δεν θες να χάσεις. Μην ξεχάσεις να δοκιμάσεις και τη φρέτα «φράκελο», που τυλίγεται σε χειροποίητο φύλλο κρούστας και πασπαλίζεται με μέλι και σουσάμι, αλλά και την κρεμαστή ποικιλία (μη ρωτάς, ζήτη την και θα καταλάβεις). Ένα πράγμα πρέπει να ξέρεις για τον Δήμο: στην κουζίνα του δεν υπάρχει τίποτα τυποποιημένο ή καταψυγμένο, τα κρέατα είναι πάντα νωπά, ενώ ακόμα και οι πατάτες που μπαίνουν στα τυλιχτά, φρέσκιες και κομμένες στο χέρι. Και delivery. Extra tip: Τώρα τη Σαρακοστή θα βρεις και τηγανητό καλαμαράκι σε... stick!

● Σάρδεων 4, 2102524240, Fb: @souvlakiodimos

Ένα από τα πιο αγαπημένα στέκια της Ν. Φιλαδέλφειας

Στεγασμένη σε μια μονοκατοικία του 1928, αυτή η γκαζόζα είναι να την πεις στο ποτήρι. Σπιρτόζα, χαρούμενη και διαφορετική, πάντα φυλάει μια γωνιά για τις μέρες και τις νύχτες σου. Στο ισόγειο θα βρεις την «κουζίνα» και μια υπέροχη αυλή, ενώ στον πρώτο όροφο σε περιμένει η «σαλονιτραπεζαρία». Εδώ κάτσε για να απολαύσεις ένα πλουσιοπάροχο πρωινό (θα βρεις από ομελέτες και τηγανητά αυγά μέχρι λαχταριστά σάντουιτς), αλλά και μερικά νόστιμα ακόμα πιάτα (δοκίμασε οπωσδήποτε το τριώροφο club sandwich, το σάντουιτς με rib eye και το burger με 100% black angus). Όταν πέφτει η νύχτα η Κίτρινη Γκαζόζα

ανεβάζει τη διάθεση και τον ερωτισμό με μερικά από τα καλύτερα cocktails της πόλης. Στην cocktail list, που έχει επιμεληθεί ο Αλέξης Παπούλης, θα συναντήσεις 12 signature προτάσεις, ικανές να μετατρέψουν και το πιο βαρετό βράδυ σε μια νύχτα που θα θυμάσαι για πάντα. Η μουσική κινείται σε funk και soul ρυθμούς, ενώ τα βράδια του Σαββάτου και τα απογεύματα της Κυριακής τα decks αναλαμβάνουν μερικοί από τους καλύτερους djs της πόλης.

● Λεωφ. Δεκελείας 134, 2102525786,
Fb: @kitrinigkazozza

Αυτό το bar είναι ο «παλιόφιλος» σου

Άνοιξε πριν τρία χρόνια και έκανε τα στέκια του κέντρου να ζηλέψουν. Πριν λίγες μέρες όμως ανανεώθηκε και φόρεσε τον χαρακτήρα που του ταιριάζει πιο πολύ απ' όλους: εκείνον του καθαρόαιμου bar. Όχι δηλαδή ότι δεν θα βρεις τον τέλειο μονοποικιλιακό καφέ για να ξεκινήσεις τη μέρα σου ή το απόλυτο brunch για να τη συνεχίσεις (να πας καθημερινά 12.00-19.00 και Σαββατοκύριακα 11.00-18.00 για να δοκιμάσεις τα αλμυρά pancakes με ντοματίνια, σπανάκι και μπέικον ή το κολασμένο tower pancake). Αλλά στην μπάρα του είναι που συμβαίνουν όλα τα μικρά θαύματα αυτού του κόσμου. Έχεις 250 αποστάγματα για να διαλέξεις και 17 signature

cocktails για να αποφασίσεις τι γεύση θα έχει η νύχτα σου. Η συμβουλή μας: Σίγουρα την προσοχή σου αξίζουν το "Feral" (λευκό ρούμι, lemongrass και τσάι matcha) αλλά και το πουπουλένιο "Cotton" (gin, παγωτό βανίλια Μαδαγασκάρης, ανθόνερο, prosecco και ξύσμα εσπεριδοειδών). Αυτά τα ωραία θα πεις ακούγοντας funk και soul ήχους, ενώ δεν αποκλείεται να πετύχεις και κάποιο jazz live. Extra tip: Ανέβα στο roof garden για να δεις τη Ν. Φιλαδέλφεια πιάτο.

● Σάρδεων 6, 2167002652, www.olddog.gr,
Fb: @olddogbar, instagram: olddogbar

Λαχαριστά μεζεδάκια, ζωντανή μουσική και ξεγνοιασιά αιγαιοπελαγίτικου νησιού

Πατζούρια στο χρώμα της θάλασσας, ασβεστωμένοι τοίχοι, λουλουδιασμένες γλάστρες, ένας τεράστιος φοίνικας στο κέντρο. Η αυλή της Άγωνα Γραμμής μοιάζει με πλατεία κυκλαδίτικου νησιού και σε ταξιδεύει στα καλοκαίρια που αγάπησες. Από το 1992 αυτό το όμορφο μεζεδοπωλείο νοστιμεύει τις μέρες και τις νύχτες μας. Δοκίμασε το μοσχάκι με θρούμπι, την τυρόπιτα με φύλλο που ανοίγεται εδώ, τις φλογέρες με σουτζούκι, παστουρμά και καραμελωμένο κρεμμύδι, τις ποικιλίες κρεατικών ή θαλασσινών, το καλαμάρι γεμιστό και το χταπόδι στη σχάρα, πιθα-

νότατα το πιο νόστιμο που έχεις φάει (σ.σ. ο κύριος Κώστας είναι σωστός μάεστρος της σχάρας!). Πρέπει να ξέρεις ότι για τις συνταγές χρησιμοποιούνται οι καλύτερες πρώτες ύλες και παραδοσιακά προϊόντα από όλη την Ελλάδα. Αυτό είναι τελικά που κάνει τη διαφορά. Μια καλή ευκαιρία να τα δοκιμάσεις όλα αυτά είναι τα βράδια της Παρασκευής και του Σαββάτου, αλλά και τα μεσημέρια της Κυριακής, όταν στην αυλή στήνεται μια μεγάλη, χαρούμενη γιορτή με ζωντανή μουσική.

● Χρυσ. Σμύρνης 10, 2102511420, www.agonigrami.gr, Fb: @agonhgrammh

Στέκι με εκλεκτούς μεζέδες και καλή τσικουδιά

Εδώ και πέντε χρόνια το ίδιο μεράκι και τα ίδια νόστιμα πιάτα. Από τα πρώτα μεζεδοπωλεία της περιοχής συνεχίζει να προτείνει μεζέδες με σπιτικές συνταγές, αγάπη και προσεκτικά διαλεγμένες πρώτες ύλες και τοπικά προϊόντα απ' όλη την Ελλάδα. Το αξεπέραστο τηγανόψωμο Κύμης με συνταγή της γιαγιάς της οικογένειας και το κυπριακό πιτάκι με γέμιση κοτόπουλο και ξινόμπλο και χοιρινή τηγανιά ριγανόπη παραμένουν διαχρονικά ακαταμάχητες επιλογές, ενώ ανά περιόδους προστίθενται στο μενού νέα πιάτα. Καλή τσικουδιά και χύμα κρασί, τραπεζάκια εντός και εκτός σ' ένα παρεϊστικό μαγαζί με ιδιαίτερη διακόσμηση και εναλλακτικό αέρα είναι όσα κάνουν αυτό το μεζεδοπωλείο-ρακάδικο το απόλυτο στέκι.

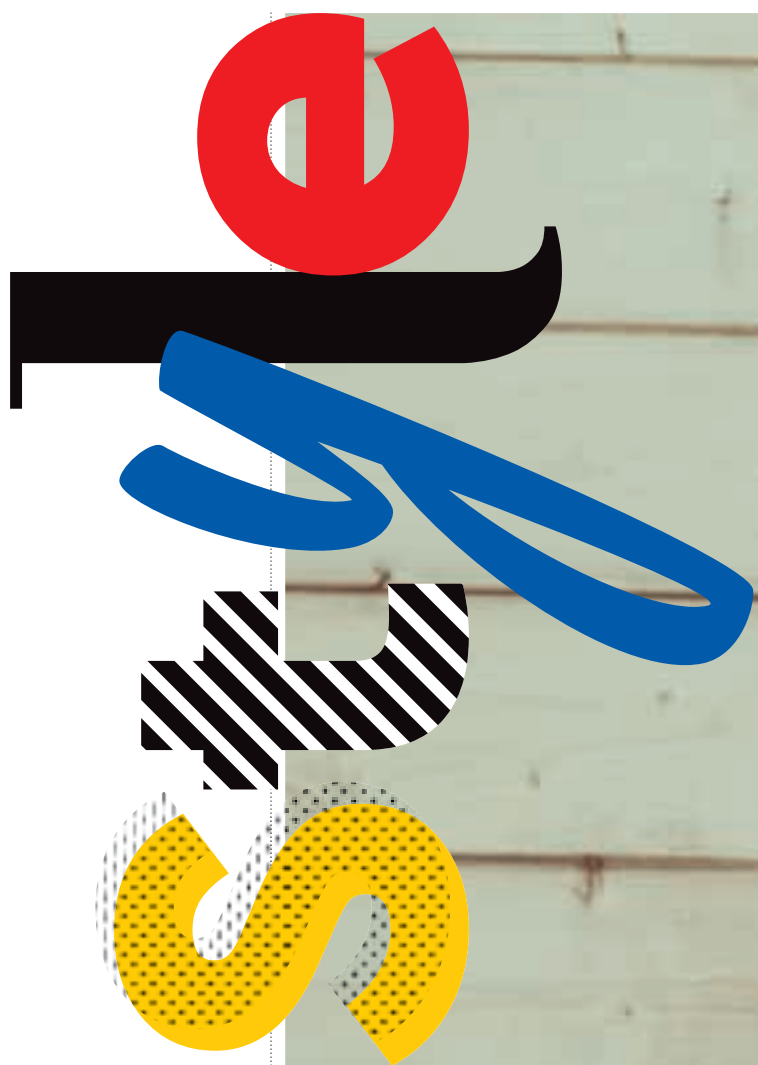
● Νικολάου Τρυπιά 39-41, 2102525259, byraki.business.site, Fb: Βυράκι Μεζεδοπωλείο

Ένα bistro για... όσκαρ!

Δύο αγαπημένες φίλες, η Βάνα και η Λίνα (αν θέλετε, μπορείτε να τις πείτε Thelma και Louise) άνοιξαν ένα στέκι το περασμένο καλοκαίρι. Για όνομα, του έδωσαν τον τίτλο της αγαπημένης τους οσκαρικής ταινίας- σύμβολο για όλες τις γυναίκες αυτού του κόσμου. Στο Thelma and Louise νιώθεις σαν να μπαίνεις στο σαλόνι ενός φίλου. Κάτσε στον μπλε καναπέ, χάξεψε τα πόστερ στον τοίχο και τον μπουφέ που τον λένε Πέτρο (!), πιες τον καφέ, το χυμό ή πιο αργά το ποτό σου, χαλάρωσε ακούγοντας τις jazz μελωδίες, και αν πεινάσεις δοκίμασε κάποια από τα σνακ που τα κορίτσια ετοίμασαν για εσένα. Εννοείται ότι μπορείς να πάρεις το πρωινό σου στην πανέμορφη ροτόντα! Το ρωτάς; Extra tip: Το dj set κάθε Σάββατο κινείται σε jazz ή soul μονοπάτια, ενώ δεν είναι απίθανο να πετύχεις και κάποιο από τα αναπάντεχα unplugged jazz live!

● Δεκελείας 88 και Επταλόφου, 2102518952, Fb: @thelmaandlouise.greece

Επιμέλεια:
TANIA ΔΕΛΗ

DEVERGO JEANS ΣΕ VINTAGE ΔΙΑΘΕΣΗ

▶ Η νέα συλλογή της φέρμας **Devergo** είναι casual, vintage και θα τα θέλεις όλα. Με μεγάλη παράδοση στο denim από την ίδρυσή της στο Βένετο της Ιταλίας μέχρι σήμερα, τα βασικά κομμάτια της νέας συλλογής «**Vintage and the 80s**» για τη σεζόν Άνοιξη-Καλοκαίρι 2018 εμπνέονται από τα ένδοξα eighties και ανανεώνουν το casual στιλ με ποικιλία στα υφάσματα και φυσικά jeans που βρίσκονται σταθερά στο επίκεντρο. Η νέα κολεξιόν έχει έναν αέρα νεανικής περιπέτειας με vintage army κομμάτια με στρατιωτικά μοτίβα, indigo χρωματισμούς, μοτίβα εμπνευσμένα από κλασικά αμερικανικά σπορ, όπως μπέιζμπολ, football, track & field, αλλά και vintage μποτάκια και ρουχισμό για αθλητικές δραστηριότητες και σπορ, με έμφαση κυρίως σε είδη εξοπλισμού ορειβάσις και αναρρίχησης. Τα γυναικεία και ανδρικά ρούχα και παπούτσια της Devergo που υπογράφουν σημαντικοί Ιταλοί σχεδιαστές με πρωτεργάτη τον **Cristiano Berto**, φημίζονται για την ποιότητα και τα πρωτότυπα σχέδιά τους και είναι διαθέσιμα σε επιλεγμένα σημεία πώλησης σε όλη την Ελλάδα.

Πληροφορίες στο Facebook
Devergogreece

PUMA

Αθλητικά παπούτσια Muse Satin, από τη συλλογή Do You

TEZENIS

Σουτιέν δαντέλα
€18,90

G STAR RAW

Ολόσωμη φόρμα

CLAE

Δερμάτινα sneakers €120

style

SALVATORE FERRAGAMO

Γυναικείο άρωμα Amo

KYBBVS

Ανδρικό εσώρουχο από οργανικό βαμβάκι

INTIMISSIMI

Εσώρουχα σε nude απόχρωση με λεπτομέρειες σατέν και δαντέλα. Τον €39,90, σλιπ €17,90

DOVE

Αποσμητικά Dove σε spray & roll on με λούλουδάτο άρωμα και ενυδατική κρέμα

SWATCH
Πολύχειρς Quilted Time, από τη σειρά Brit-In €70

GLAMAZON

Ψωνίζω, άρα υπάρχω

Ατάκες διασημοτήτων για το λατρεμένο shopping

Της ΔΕΣΠΟΙΝΑΣ ΚΟΥΤΣΟΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΥ

Έχω μια φίλη που δουλεύει πολύ και σκληρά. Υπεύθυνη θέση. Είναι και μάνα. Κι απ' όλα. Μόχθος. Χαλαρώνει, όταν ψωνίζει. Όχι φοβερά πράγματα. Ένα «κάτι» συνήθως από επιστροφές στην κάρτα. Ή περισσότερα «κάτι» που της δίνουν χαρά, εφόσον είναι σε καλή τιμή. Νιώθει καλύτερα, όταν το κάνει. Το κάνει για τον εαυτό της. Με αυτό τον τρόπο νιώθει γυναίκα. Δεν είναι τρελή και παλαβή με τα ψώνια. Δεν είναι υπερκαταναλωτική. Του στίλ, ψωνίζω άρα υπάρχω. Είναι κανονική. Μια άλλη γνωστή μου, όταν ψωνίζει, είναι σαν να κάνει ψυχανάλυση. «Ανάλυσέ το» με την πιστωτική κάρτα. Στο γραφείο, μια ακόμα περίπτωση σκληρά εργαζόμενης ξεκλέβει λίγα λεπτά για να κάνει online αγορές για τα παιδιά της. Και για την ίδια, βεβαίως-βεβαίως. Ανήκει στην κατηγορία δεν έχω χρόνο να πάω στα μαγαζιά καθώς «σκολάω» βράδυ, και αγοράζει τα ρουχαλάκια της ηλεκτρονικά. Ό,τι προλάβω. Μότο πολλών γυναικών που ψωνίζουν, γιατί τους αρέσει. «Άρπαξα» ένα κραγιόν, μια σκιά και ένα τοπ από τα Stradivarius και μια ζακέτα Ρεγκαλίνας. Κυρρρία! Άλλες ντύνονται μόνο με περιηγήσεις. Εικονικά. Βγαίνουν από το σάιτ, έχοντας ορτώσει στο καλάθι, παπούτσια, παλτό και τσάντες Gucci. Και με τον ίδιο τρόπο ανταλλάσσουν και δώρα. Σου πήρα Dior. Μου πήρες Burberry. Εννοείται το πορτοφόλι άδειο. Τα σαγόνια των λογαριασμών ανοίγουν σαν του καρχαρία. Ψώνια. Shopping. Αγαπώ. Θέλω όμως όμορφες βιτρίνες σε μια όμορφη πόλη. Αυτά είναι τα δικά μου λόγια.

Τώρα, ατάκες διάσημων...

«Αγαπώ τα ρούχα –μου αρέσει να ψωνίζω ρούχα, μου αρέσει να φοράω ρούχα, μου αρέσει να μιλάω για ρούχα– αλλά παραδόξως βάζοντας το φόρεμα και βαδίζοντας μπροστά από ανθρώπους, αυτό είναι το πιο άβολο». Η ηθοποιός **Τζούλιαν Μουρ**

«Πολύ, πολύ σπάνια έχω την ευκαιρία να πάω για ψώνια και να αισθανθώ κυριολεκτικά τα ρούχα και να δοκιμάσω πράγματα. Λατρεύω τα ψώνια, αλλά το κάνω κυρίως μέσω του Net-a-Porter». **Βικτόρια Μπέκαμ** (δεν χρειάζονται συστάσεις)

«Είτε χάσουμε, είτε κερδίσουμε, μετά τις εκλογές θα πάμε να ψωνίσουμε» **Ιμέλντα**

Μάρκος, χήρα του πρώην δικτάτορα των Φιλιππίνων Φερντινάντο Μάρκος (διέθετε περισσότερα από 1.000 ή σύμφωνα με άλλες μαρτυρίες 3.000 ζευγάρια παπούτσια)

«Το να γράφω μουσική είναι σαν ψωνίζω. Κάθε τραγούδι είναι σαν ένα καινούριο ζευγάρι παπούτσια». Η τραγουδίστρια **Ριάνα**

«Ναι, μου αρέσουν τα ρούχα. Αλλά πολύ σπάνια πηγαίνω για ψώνια. Σχεδόν ποτέ». Το για πάντα τοπ-μόντελ **Κέιτ Μος**

«Όποιος είπε ότι τα χρήματα δεν αγοράζουν την ευτυχία, απλώς δεν ήξερε πού να πάει να ψωνίσει». **Μπο Ντέρεκ**, ηθοποιός-σύμβολο του σεξ, διάσημη για την ταινία «10» (1979)

«Θεέ μου, είμαι κινούμενη διαφήμιση εκπαιδευτικών αγορών». **Άιρις Άιφελ**, fashion icon ετών 97

«Ποτέ δεν με ενδιέφερε να αγοράζω πράγματα για τον εαυτό μου, όπως ρούχα. Και ξαφνικά συνειδητοποίησα πόσο θαυμάσιο είναι να είμαι πολύ ακριβής όσον αφορά τα πουκάμισα που φοράω και όλα τα πράγματα που είναι μέρος της ντουλάπας μου. Έτσι, η λειτουργία της μόδας και των αγορών έγινε πολύ προσωπική για μένα». Ο σχεδιαστής μόδας **Μάρκ Τζέικομης**

«Όταν ψωνίζεις, ξεχνάς το φαγητό». Η ηθοποιός **Τζένιφερ Χάντσον**

«Το αρνητικό για μένα όταν κάνω αγορές βιβλίων από το Amazon και το Ίντερνετ είναι ότι δεν υπάρχει το μαγικό και ευτυχισμένο χάος του να αγοράζεις βιβλία σε ένα αληθινό βιβλιοπωλείο. Το Ίντερνετ μπορεί να σου δώσει αυτό που θέλεις, αλλά δεν θα σου δώσει αυτό που χρειάζεσαι». **Τομ Χόντζκινσον**, συγγραφέας, εκδότης του «The Idler»

«Όταν πηγαίνω για shopping τις περισσότερες φορές απογοητεύομαι». Η ηθοποιός **Μελίσα ΜακΚάρθι**

Άρα, όσοι ψυχαναγκαστικοί μάς κατηγορούν για shopping εξαρτημένες να πάνε... να ψωνίσουν! Για να μάθουν τι σημαίνει γυναικεία ψυχή. Πάμε, κορίτσια...

CITY GUIDE

Εικόνα από την περφόρμανς «She refused to be what she was told she was» (Αρνήθηκε να είναι ό,τι της είπαν ότι ήταν) σε επιμέλεια της χορογράφου Yasmina Reggad για την έκθεση της Navine G. Khan Dossos, «Shoot the Women First»

ΠΥΡΟΒΟΛΗΣΤΕ ΠΡΩΤΑ ΤΙΣ ΓΥΝΑΙΚΕΣ

Τελευταίες μέρες για να δείτε την έκθεση της **Navine G. Khan-Dossos** «**Shoot the Women First**» στην γκαλερί The Breeder

Η έκφραση «Shoot the Women First» ήταν η φημολογούμενη προτροπή στα μέλη της ελίτ των ειδικών δυνάμεων αντιτρομοκρατικής μονάδας GSG-9 στη Δυτική Γερμανία τη δεκαετία του 80. Έπειτα έγινε καθιερωμένη σύσταση της Ίντερπολ σε άλλους ευρωπαϊκούς οργανισμούς στον απόηχο επιθέσεων των ομάδων Μπάαντερ-Μάινχοφ, των Ερυθρών Ταξιαρχιών, του IRA και άλλων παραστρατιωτικών ομάδων που συ-

μπεριλάμβαναν γυναίκες τρομοκράτες. Σύμφωνα με την καλλιτέχνη, τα έργα της έκθεσης «Shoot the Women First» (Πυροβολήστε Πρώτα τις Γυναίκες) εξετάζουν το τι σημαίνει να είσαι ταυτόχρονα απειλή αλλά και στόχος και αντικατοπτρίζουν τον ρόλο της γυναίκας που θεωρείται συχνά από την κοινωνία τόσο δράστης όσο και θύμα βίας. **INFO** The Breeder, Ιάσονος 45, έως 10 Μαρτίου

www.athensvoice.gr

Διαβάστε τη συζήτηση της επιμελήτριας **Νάντιας Αργυροπούλου** με τη Navine G. Khan-Dossos με αφορμή την έκθεση της τελευταίας «Shoot the Women First»

ΗΧΟΙ ΜΕ ΠΑΡΕΛΘΟΝ

It's Only Rock 'n' Roll but I Like It, που λέει και το αρχαίο ρητό

Kyriakos Sfetsas - Greek Fusion Orchestra Vol.1
Μόνο να δεις το καμπάνα παντελόνι που φοράει ο Κυριάκος Σφέτσας στο εξώφυλλο,

το εμπέχον και τα μακριά μαλλιά, καταλαβαίνεις πόσο μακριά είναι αυτή η εποχή. Είμαστε στο 1976 και ο γνωστός συνθέτης δημιουργεί το σύνολο Greek Fusion Orchestra (όνομα που υποδηλώνει και τις μουσικές προθέσεις του) με σκοπό να προσεγγίσει την ελληνική μουσική παράδοση

βασισμένος στη jazz, το progressive και τον αυτοσχεδιασμό. Ένα μέρος από τις ηχογραφήσεις που έγιναν τότε (το Vol.1 υποδηλώνει και συνέχεια) κυκλοφορεί τώρα σε ένα άλμπουμ που έχει ενδιαφέρον βλέποντάς το κανείς ενταγμένο στο πολιτικό, κοινωνικό και κυρίως αισθητικό πλαίσιο της εποχής. Η προσέγγιση είναι συχνά «λόγια» και «προσεκτική», όταν όμως η Greek Fusion Orchestra ξεχνιέται και αφήνεται, τότε φαίνονται και οι πολλαπλές δυνατότητες προσέγγισης ενός θέματος που αποτελεί πεδίο στοχασμού για πολλούς μουσικούς, πως δηλαδή η ελληνική μουσική παράδοση μπορεί να φωτιστεί με τα φώτα του fusion.

Θάνος Ανεστόπουλος - Ως το τέλος + 10 ακυκλοφόρητα τραγούδια
Όταν το 2012 κυκλοφόρησε το «Ως το τέλος» (με τη βοήθεια και τη συμμετοχή του Μανώλη Αγγελάκη και του Στάθη Ιωάννου), όπως είναι φυσικό έμειναν έξω από το άλμπουμ μια σειρά από τραγούδια όχι απολύτως τελειωμένα, αλλά σε μία μορφή ηχογράφησης που μπορούν να παρουσιαστούν. Τώρα λοιπόν βγαίνουν έξω από το στούντιο για πρώτη φορά, συνοδεύοντας την επανακυκλοφορία του «Ως το τέλος» (2πλό cd) αλλά

κυκλοφορούν και αυτόνομα σε βινύλιο με τίτλο «Θάνος Ανεστόπουλος». Είναι αλήθεια πως συχνά στο συρτάρι των σπουδαίων δημιουργών κρύβονται μικροί θησαυροί, κάτι που επιβεβαιώνεται κι εδώ. Μαζί με το πολύ ενδιαφέρον άλμπουμ «Ως το τέλος» μπορεί κάποιος να ακούσει και μια πιο απλή, ακατέργαστη και μισοτελειωμένη συνέχεια που είναι στο ίδιο μελαγχολικό, ασπρόμαυρο και σκοτεινό mood αλλά διαθέτει τη γοητεία του μετεωρισμού.

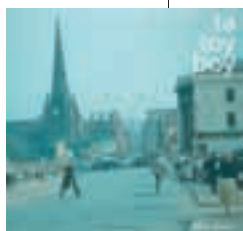
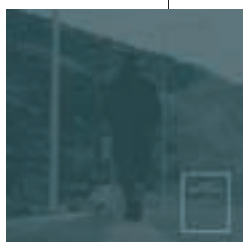
Ta toy boy - This town
Ο Γιώργος Μπέγκας και ο Ηλίας Σμήλιος από τη Θεσσαλονίκη με το ντεμπούτο τους κάνουν ένα μακροβούτι στον ήχο και την αισθητική της Sarahrecords και της indie pop, όπως ήταν πριν από χρόνια (και που όπως όλα, στις μέρες μας αναβιώνει). Ζωηρές κιθάρες, ονειρική pop, μελοδραματική προσέγγιση, σεβαστικός τρόπος προς τη μεγάλη παράδοση του είδους αλλά και δημιουργική διάθεση για κάτι που είναι πολλά περισσότερα από ένα μουσικό ιδίωμα. Το πρώτο δείγμα δείχνει ότι οι Ta toy boy βρίσκονται σε καλό δρόμο και μένει να δούμε αν στη συνέχεια μπορούν να μετασχηματίσουν αυτό που κάνουν σε κάτι που να εφάπτεται του σήμερα γιατί αλλιώς θα υπήρχε ακόμη και η Sarahrecords.

Noise Figures - Telepath
Τύμπανα, κιθάρα και φωνή είναι η αναγκαία αλλά επαρκής προϋπόθεση ώστε το rock 'n' roll τραίνο να αρχίσει να κινείται. Ο Γιώργος Νίκας και ο Στάμος Μπάμπαρης με το 3ο τους άλμπουμ (με τη δομή ενός «κόνσεπτ» δίσκου) γίνονται ακόμη πιο ωμοί, έντονοι και ροκάρουν διαρκώς, εμπλέκοντας garage, rock 'n' roll και fuzz σε ένα ατόφιο χαρμάνι που δεν βασίζεται τόσο στη δύναμη των συνθέσεων αλλά της γενικής φόρμας, τομέας στον οποίο τα καταφέρνουν πολύ καλύτερα. It's Only Rock 'n' Roll but I Like It, που λέει και το αρχαίο ρητό.

→ makismilatos@gmail.com

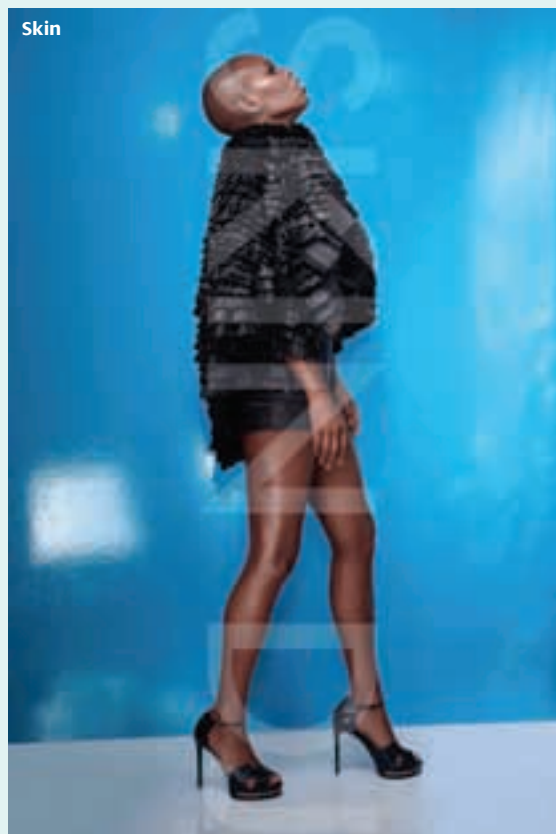
VARIOUS ARTISTS

Του ΜΑΚΗ ΜΗΛΑΤΟΥ

ΣΥΝΑΥΛΙΕΣ
ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΙΣ
ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ
ΔΙΣΚΟΙ

Skin

AGENDA 10 νυχτερινές περιπέτειες στην Αθήνα

Του ΔΗΜΗΤΡΗ ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗ

Δωρεάν συναυλίες, πάρτι μέχρι τις μεγάλες πρωινές, μουσικές για πολλά γούστα. Όσοι επιμένουν πως στην Αθήνα δεν συμβαίνουν πράγματα μάλλον έχουν καιρό να βγουν έξω από το σπίτι.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

SKIN ΣΕ ΠΡΩΤΗ ΦΟΡΑ ΑΘΗΝΑΪΚΟ ΣΚΗΝΙΚΟ

Skin aka Ντέμπορα Αν Ντάιερ για πρώτη φορά στην Αθήνα σε ένα DJ set με ζωντανά φωνητικά στο πλαίσιο του #HER, στις νύχτες με γυναίκες πίσω από τα decks μαζί με τις **DJ Fo, Nadja και Amma**. Τραγουδίστρια, fashion icon, ηθοποιός, ακτιβίστρια, η 50χρονη πολυτάλαντη περίπτωση που διαλέγει techno, tech house και minimal σε clubs όπως τα Output (Νέα Υόρκη), Sound Nightclub (Λος Άντζελες) και Fabric (Λονδίνο) αξιοποίησε με τον καλύτερο μάλλον τρόπο τον παλιό Pioneer μείκτη που της πούλησε ο Ντέιμιαν Λάζαρους το 2009 και προσγειώνεται στην Ελλάδα για να μας απογειώσει.

THERION ΟΠΩΣ ΟΠΕΡΑ ΚΑΙ METAL

Ο ιδιοφυής **Κρίστοφερ Τζόνσον** πειραματίστηκε με ορχήστρες και παραμορφωμένες κιθάρες πολύ πριν γίνει αταίριαστη μόδα και επιστρέφει στην Ελλάδα παρουσιάζοντας το νέο άλμπουμ «*Beloved Antichrist*» στο οποίο συμμετείχαν 29 τραγουδιστές. Το «Θηρίο» που λέγεται **Therion** πατά τη σκηνή του **Piraeus 117 Academy** σε ένα χορταστικό συναυλιακό πακέτο που συμπληρώνουν οι Ρώσοι Imperial Age, οι Γερμανοί **Null Positiv** και οι Βρετανοί **The Devil** στις **9/3**. Αβάντι.

ΤΑ ΣΚΟΤΕΙΝΑ ΠΑΡΑΜΥΘΙΑ ΤΗΣ ΒΡΩΜΙΚΗΣ ΓΡΙΑΣ

Η κοκκινομάλλα πριγκίπισσα των **Dirty Granny Tales** ανεβαίνει ξανά στις ελληνικές σκηνές μετά από 8 χρόνια. Η περιοδεία της ανανεωμένης παράστασης «*Didi's Son*» ξεκινά στις **9/3** από το **Θέατρο Σταθμός**. Νέα acts on stage και animations, άλλη οπτική γωνία, ζωντανή ακουστική μουσική, κουκλοθέατρο, χορός, άποψη.

ΜΑΤΟΥΛΑ ΖΑΜΑΝΗ ΣΕ ΣΥΝΘΗΚΗ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΑΣ

Από τους Αμοργιανούς βράχους στην Αθήνα με νέα δικά της περιπλανώμενα τραγούδια. Η **Ματούλα Ζαμάνη** συνεχίζει τις εμφανίσεις της στον **Σταυρό του Νότου** με λαϊκές μελωδίες και αυτή την Παρασκευή με μια ζωντανή πρόσκληση.

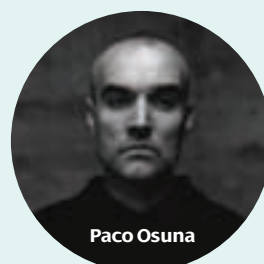
ΣΑΒΒΑΤΟ

ATHENS DJS FOR ATHENS PRIDE 2018

Για 5η χρονιά, **DJs** και **performers** ενώνουν τις δυνάμεις τους και συμμετέχουν αφιλοκερδώς για την ενίσχυση του **Athens Pride** με ένα μεγάλο πάρτι μέχρι πρωίας στα δύο stage του **Ρομάντσο**. Στις **10/3**.

ΘΑ ΣΕ ΔΩ ΣΤΟΥΣ NIGHTSTALKER

Το συνθηματικό είναι «έλα χωρίς γιατί αν γεμίσει, γέμισε». Ο **Argy** και η παρέα του ανεβαίνουν **10/3** στη σκηνή του **Gagarin 205** με το line up που ψήφισε το κοινό στο Rock Edition του CU OnStage. **Breath After Coma** και **Honeybadger** ροκάρουν μαζί τους και bonus 1+1 μπύρα/αναψυκτικό με το CU σου εγγυώνται μια ηχηρή νύχτα. As above, so below!

ΨΑΧΝΕΙΣ TECHNO;
Ο Ισπανός **Paco Osuna**, ιδρυτής της Mindshake Records, και ο Γάλλος παραγωγός **Julian Jeweil**, γνώριμος των charts της Beatport, συμπράττουν και αλληλοσυμπληρώνονται, κάνοντας την τοποθεσία **Vox** στις **10/3** το dancefloor που θα σε βρει να χορεύεις ξημερώματα Κυριακής.

ΘΑ ΧΑΘΟΥΝ ΚΟΡΜΙΑ

Οι **Lost Bodies** «τριαντάρησαν» αλλά δεν μασάνε να καταργούν τις μουσικές ταμπέλες, να σκορπάνε σαρκασμό, να παραμένουν πανκ ψυχές και να πειραματίζονται ζωντανά με ηλεκτρονικούς ήχους, κοφτερές ή ακουστικές κιθάρες και πρόζα. Στις **10/03** στο **IAION Plus** παλαβώστε με «Σωλήνες», ποτήρια κομμάτια, τα πιάτα ραγίστε! ●

ΓΕΥΣΗ

Οινόγραμμα 2018 Η Αθήνα για 3 μέρες σε ρυθμούς διονυσιακούς

Οινοπαραγωγοί από κάθε γωνιά της χώρας, 350 οινοποιεία, περίπου 2.000 διαφορετικά κρασιά, εκπρόσωποι όλων των ονομασιών προέλευσης και των ελληνικών ποικιλιών, νέες κυκλοφορίες, σημαντικές διεθνείς ετικέτες. Το Οινόγραμμα φέτος διεξάγεται 10-12 Μαρτίου στο Ζάππειο Μέγαρο και είναι πολλοί αυτοί που ήδη γυαλίζουν τα δοκιμαστικά τους ποτήρια. Μιλάμε με τον **Ντίνο Στεργίδη**, της διοργανώτριας εταιρείας Vinetum, γι' αυτή τη μεγάλη γιορτή.

Πόσοι αναμένεται να επισκεφθούν φέτος το Οινόγραμμα; Είμαστε οργανωμένοι για να υποδεχθούμε 10.000 επισκέπτες. Ελπίζω να μην είναι περισσότεροι!

Τι ποσότητες περιμένετε να καταναλωθούν; Από την ανακύκλωση που κάνουμε των άδειων φιαλών και τη διαχείριση των υγρών απορριμμάτων, εκτιμούμε πως σε κάθε Οινόγραμμα ανοίγονται περίπου 25.000 φιάλες κρασί.

Από εμπορικής πλευράς τι γίνεται; Έχουμε wine buyers που έρχονται στο Οινόγραμμα από τα πέρατα της γης, από Καναδά, ΗΠΑ, Αυστραλία και Ασία. Είμαστε η μεγαλύτερη έκθεση ελληνικού κρασιού στον κόσμο και επειδή πολλοί εισαγωγείς ανά την υφήλιο θέλουν να εμπλουτίσουν τα χαρτοφυλάκια τους με λιγότερο γνωστά κρασιά έρχονται στην Αθήνα για να προβούν σε... οινικές ανακαλύψεις.

Παράλληλα θα τρέχουν κι άλλες εκδηλώσεις; Στο Οινόγραμμα έχουμε περιορίσει τις παράλληλες εκδηλώσεις στο ελάχιστο γιατί διαπιστώσαμε πως οι περισσότεροι επισκέπτες ενδιαφέρονται πρωτίστως να δοκιμάσουν κρασιά στα σταντ των οινοποιών. Ιδιαίτερο ενδιαφέρον, ωστόσο, παρουσιάζει το wine bar των «Οινικών Αποκαλύψεων», που στήνουμε σε μία από τις αίθουσες του Ζαππείου, όπου μπορεί κανείς να δοκιμάσει κρασιά πιο «εναλλακτικά», όπως για πα-

τους ίδιους τους οινοποιούς, που θα εξηγήσουν τη φιλοσοφία τους στον κόσμο παρουσιάζοντας τις δημιουργίες τους.

Δώστε μας μια-δύο συμβουλές για να απολαύσουμε τη διοργάνωση και να γνωρίσουμε όσο το δυνατό καλύτερα τον ελληνικό οινικό πλούτο τις 3 ημέρες που διαρκεί η έκθεση. Είναι αδύνατον να επισκεφθεί κανείς όλα τα σταντ και να δοκιμάσει όλα τα κρασιά! Ιδανικά έρχεσαι προετοιμασμένος με στόχο να δοκιμάσεις συγκεκριμένα πράγματα, έτσι τουλάχιστον κάνουν οι επαγγελματίες. Για το λόγο αυτό έχουμε φτιάξει μία πολύ κατατοπιστική ιστοσελίδα (www.oenorama.com) που περιέχει σε δυναμική αναζήτηση όλα τα κρασιά της έκθεσης. Οι άλλοι, τώρα, που θα έρθουν «βόλτα», ας περιπλανηθούν ελεύθερα δοκιμάζοντας δεξιά και αριστερά όσο περισσότερα κρασιά μπορούν, κι ας αφήσουν τη θεά Τύχη ± οι Άγγλοι θα έλεγαν το serendipity ± να τους οδηγήσει σε γευστικές ανακαλύψεις που θα τους εντυπωσιάσουν. Όπως λέμε φέτος στην επικοινωνία μας, «το κρασί είναι παντού και πάντα στο Οινόγραμμα»! ●

Οινόγραμμα 2018, Ζάππειο Μέγαρο, 10-12/3, είσοδος €12 μαζί με τον κατάλογο κρασιών και το δοκιμαστικό ποτήρι γευσιγνωσίας του Οινόγραμματος. Περισσότερες πληροφορίες διαβάστε στο site της Α.Υ.

**TASTE
POLICE**

Της ΝΕΝΕΛΑΣ
ΓΕΩΡΓΕΛΕ

Τα τελευταία χρόνια το Οινόγραμμα αναμένεται από τους Αθηναίους με μεγάλη προσμονή. Πού αποδίδετε τη μεγάλη ανταπόκριση του κοινού και την επιτυχία της διοργάνωσης; Ο κόσμος ξαφνιάζεται ευχάριστα

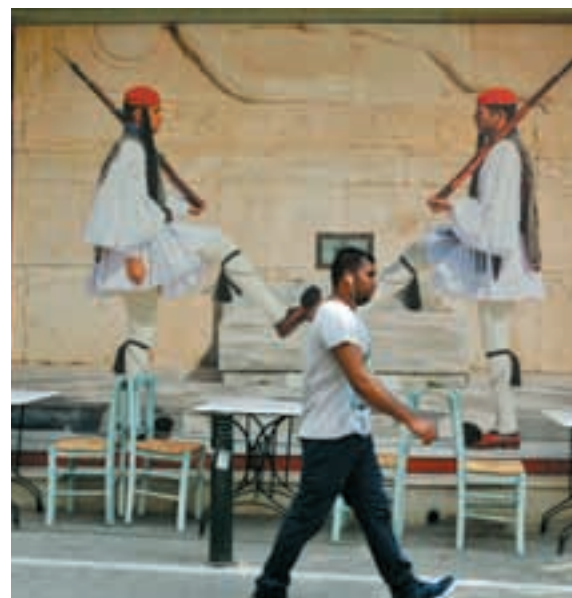
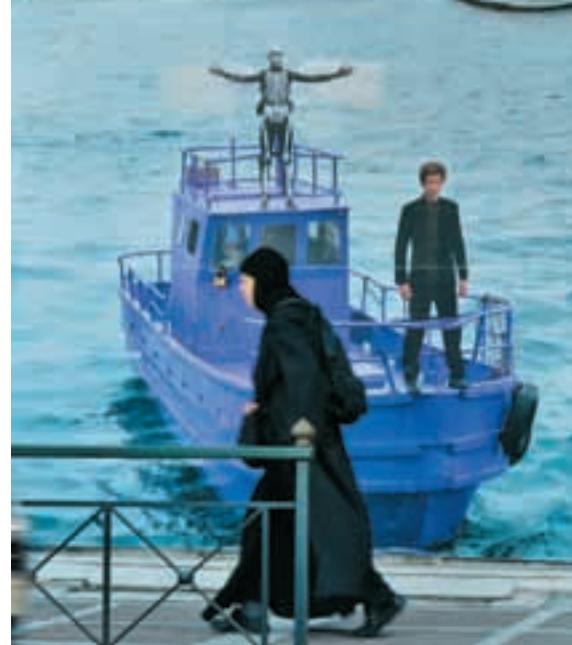
από το μέγεθός της, δηλαδή τον αριθμό των οινοποιείων, των κρασιών και των επισκεπτών, όλα μαζί δημιουργούν μία πραγματικά διονυσιακή ατμόσφαιρα, σύγχρονη και πολιτισμένη. Επίσης, πρόκειται για ένα δρώμενο όπου ο επισκέπτης καλείται να βγει από τη συνηθισμένη παθητική του συμπεριφορά, εκείνη του θεατή, και να λάβει μέρος σε κάτι πολύ ζωντανό και ευχάριστο που είναι η γευστική δοκιμή. Ακόμα και όσοι έρχονται «απλά για να δουν», παρασύρονται και γρήγορα αρχίζουν να δοκιμάζουν μερικά από τα χιλιάδες κρασιά της έκθεσης.

ΚΡΙΤΙΚΗ
ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΩΝ /
ΠΡΟΣΩΠΑ /
ΑΦΙΞΕΙΣ /
ΣΥΝΤΑΓΕΣ /
TIPS ΓΕΥΣΗΣ

DAKHS MANTO MIPALHS
ΜΑΡΤΙΟΣ 2018
ΣΑΒΒΑΤΑ
3-10-17-24
ΠΟΡΤΕΣ: 22.00 ΕΙΣΙΤΗΡΙΟ: 10 €

ΚΩΣΤΑΣ ΤΟΥΡΝΑΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΕΣ 23 & 30 ΜΑΡΤΙΟΥ
Special Guests:
23/3 ΕΛΠΙΔΑ ΛΑΚΗΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ
30/3 ΕΛΠΙΔΑ ΡΟΜΠΕΡΤ ΟΥΙΛΙΑΜΣ
ΠΟΡΤΕΣ: 22.00 ΕΙΣΙΤΗΡΙΟ: 10 €

Ηπειρού 48 & Αχαρνών • Τηλ: 210 8224134 • www.kyttarolive.gr

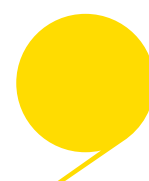

ΤΟΥ ΓΙΑΝΝΗ ΝΕΝΕ (panikoval500@gmail.com)

Ο Άνθιμος Ντάγκας μεταμορφώνει την πόλη σε εικόνες με ασυνήθιστα χρώματα και πρωταγωνιστές τους ανθρώπους της διπλανής πόρτας. Ερασιτέχνης φωτογράφος, βρίσκει τρόπο να απαθανατίσει στιγμιότυπα της Αθήνας που σε κάνουν να αναρωτιέσαι από ποια σουρρεαλιστική ταινία ξεπήδησαν. Μία πολύ προσωπική και αυθόρμητη διαδικασία την οποία περιγράφει ο ίδιος ως εξής...

«Τις περισσότερες φορές, στις φωτογραφίες μου προσέχω και ψάχνω για δυο πράγματα: τον πρωταγωνιστή και το κάδρο μου. Τα κριτήριά μου για το τέλειο κλικ είναι το συναίσθημα και η ένταση της στιγμής του συγχρονισμού αυτών των δύο. Είναι μεγάλη μου τιμή που κάποιος περαστικός συμβάλλει στην αποτύπωση μίας φωτογραφικής μου ιδέας. Με γοντεύει πολύ το πώς λειτουργεί ο άνθρωπος όταν βρίσκεται σε μια κατάσταση άγνοιας. Αυτό επιτυγχάνεται μόνο όταν δεν είναι γνώστης της λήψης της φωτογραφίας μου. Περιμένω πάντα για ένα τυχαίο γεγονός, γιατί η γοντεία του απρόοπτου είναι αυτό που επιδιώκω και με συναρπάζει. Όσο πιο απρόοπτο είναι ένα συμβάν τόσο πιο αξιωμανημόνευτη είναι και η φωτογραφία για μένα».

Instagram: @daganth

Η ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΗ ΑΘΗΝΑ ΤΟΥ ΑΝΘΙΜΟΥ ΝΤΑΓΚΑ

ΣΙΝΕΜΑ

Του ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ
ΚΑΪΜΑΚΗ

Foxtrot ***

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Σάμουελ Μάοζ ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΟΥΝ: Λιόρ Ασκενάζι, Σάρα Άντλερ, Πονατόν Σιράι

Όταν ο Μίκαελ και η Ντάφνα ειδοποιούνται από τον στρατό για τον θάνατο του γιου τους που υπηρετούσε τη θητεία του σε παραμεθόρια φυλάκιο, κυριολεκτικά διαλύονται. Κι ενώ η Ντάφνε προσπαθεί να καταπνίξει τη θλίψη της με αντικαταθλιπτικά, ο σύζυγός της βυθίζεται σε μια τυφλή οργή. Ωσπου έρχεται μια αναπάντεχη ανατροπή

Ο σουρεαλισμός, το μαύρο χιούμορ και η αφηγηματική πρωτοτυπία (σπάσιμο του χρόνου, ανακάτεμα ιστοριών και ειδών καθώς και η προσθήκη ενός εξαιρετικού animation που δίνει το υπαρξιακό στίγμα της ιστορίας) δεν χαρακτηρίζουν απλώς το φιλμ, αλλά το απογειώνουν παρά το θλιβερό θέμα του και του προσδίδουν μια αμφίσημη γοητεία που σε αρκετά σημεία καθηλώνει. Ένα τόσο σκληρό θέμα υπό άλλες κινηματογραφικές συνθήκες θα ήταν αφορμή για ατέλειωτο κλάμα. Όμως ο Μάοζ δεν έχει αυτό τον σκοπό. Μετά από τον «Λίβανο», που είχε αποσπάσει το 2009 τον Χρυσό Λέοντα στο Φεστιβάλ της Βενετίας, ο ισραηλινός σκηνοθέτης επιστρέφει στα... πατρία εδάφη για να περιγράψει μια νοσηρή πραγματικότητα, με βασικό στόχο να προβληματίσει. Οι στρατιωτικές εμπειρίες που περιγράφει συνθέτουν μια επίγεια παράνοια στο κέντρο της οποίας βρίσκεται ο χορός ενός άντρα με το όπλο του. Πρόκειται για ένα σχήμα καθαρά αλληγορικό με θέμα την (ερωτική σχεδόν) δίψα της ζωής, η οποία όμως τείνει να καταργηθεί, όταν το πολεμικό αντικείμενο αρχίζει τη δική του ανεξέλεγκτη πορεία. Η ειρωνική πολιτική ματιά του Μάοζ πάνω στο καυτό κεφάλαιο «Ισραηλινός στρατός» και η καθόλου κολακευτική εικόνα τεσσάρων φαντάρων στα όρια της τρέλας που φλερτάρουν καθημερινά με τον θάνατο σε ένα απόκοσμο, εξωφρενικό (η απαγορευτική μπάρα στο κέντρο του πουθενά σηκώνεται συνήθως για να διαβούν καμήλες) και λασπωμένο περιβάλλον ήταν και η βασική αιτία για να προκαλέσει την αρνητική στάση της ίδιας της κυβέρνησης του Ισραήλ. Παρότι το «Foxtrot» κέρδισε το Ειδικό βραβείο της Επιτροπής στο Φεστιβάλ Βενετία αποκηρύχτηκε από το Υπουργείο Πολιτισμού της χώρας του ως προπαγάνδα απαράδεκτη και ψευδής. Στο βαθιά ανθρώπινο και αντιπολεμικό «Foxtrot» ο Μάοζ μάς προσκαλεί σε έναν χορό θανάτου όπου τα παιχνίδια της μοίρας έχουν τον πρώτο αλλά, δυστυχώς, και τον τελευταίο λόγο, όπως φαίνεται και στο φινάλε του έργου.

JUST THE FACTS

Foxtrot (")

Χορεύοντας με τους λύκους

Ο Θάνατος του Στάλιν (")

Όλα για την εξουσία

Το αγκάθι (")

Το θρίλερ του έρωτα

Do it Yourself (")

Σπιντάτη ελληνική δράση

Deathwish (')

Ο Μπρους Γουίλις μεταμορφώνεται σε Τσαρλς Μπρόνσον

Momanddad (")1/2)

...κι άλλες οικογενειακές ιστορίες

Το παιχνίδι του δολοφόνου (-)

Ωρα για σύνταξη, Αλ;

«Στον χορό foxtrot όποια βήματα κι αν κάνεις καταλήγεις πάντα στο ίδιο σημείο»
(Foxtrot)

* ΔΙΑΦΟΡΗ
** ΜΕΤΡΙΑ
*** ΚΑΛΗ
**** ΠΟΛΥ ΚΑΛΗ
***** ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΗ

☞ Στον απόηχο των όσκαρ

Ο θάνατος του Στάλιν (THE DEATH OF STALIN) ***

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Αρμάντο Ιανούτσι
ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΟΥΝ: Τζέφρι Τάμπορ, Στιβ Μπουσέμι, Πάντι Κόνσινταϊν, Σάιμον Ράσελ Μπιλ

Τη νύχτα της 2ας Μαρτίου του 1953, ο Ιωσήφ Στάλιν πεθαίνει και μια ολόκληρη χώρα βρίσκεται κυριολεκτικά στον αέρα.

Τα πραγματικά γεγονότα που ακολούθησαν τον θάνατο του Στάλιν αποτέλεσαν το υλικό του graphic novel των γάλλων Φαμπιάν Νουρί και Τιερί Ρομπάν (στα ελληνικά κυκλοφορεί από τις εκδόσεις Οξύ) στο οποίο βασίστηκε η εξωφρενικά κωμική αυτή ταινία. Ο σεναριογράφος και σκηνοθέτης Αρμάντο Ιανούτσι ποντάει έξυπνα στη χιουμοριστική αποδόμηση ενός κρίσιμου ιστορικού γεγονότος, όπως ο θάνατος του «πατερούλη», για να δώσει τη σπαρταριστή εικόνα του πολιτικού καθεστώτος της ΕΣΣΔ. Ο βασικός πυρήνας του φιλμ σχηματίζεται από τις προσωπικές φιλοδοξίες, τους ελιγμούς, τις ανίερές συμμαχίες και τα πισώπλατα μαχαίρωμα των στελεχών εκείνων μαζί και ο υιός Στάλιν που πάντως κανείς από τους αετονύκηδες πολιτικούς δεν του δίνει σημασία που στόχευαν στο ύψιστο αξίωμα. Όλοι οι βασικοί χαρακτήρες είναι δουλεμένοι στην εντέλεια αλλά εκείνος που ξεχωρίζει με διαφορά είναι ο θεσπέσιος Μπουσέμι στον ρόλο του Νικήτα Χρουστσόφ, που αποδείχτηκε πιο ραδιούργος όλων των αντιπάλων του και χρίστηκε άξιος διάδοχος του Στάλιν.

Do it Yourself **

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Δημήτρης Τσιλιφώνης.
ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΟΥΝ: Κωνσταντίνος Ασπιώτης, Μυρτώ Αλικάκη, Μάκης Παπαδημητρίου, Θέμης Πάνου, Χρήστος Λούλης

Ένας κομπιναδόρος συμφωνεί να εμφανιστεί σε βίντεο που θα κυκλοφορήσει στο διαδίκτυο και έχει σκοπό να αποκαταστήσει τη δημόσια εικόνα ενός επιφανή επιχειρηματία, αγνοώντας ότι μετά από την προβολή του βίντεο έχει κανονιστεί η δολοφονία του.

Γουστόζικη και εξωφρενική ελληνική περιπέτεια με δομή που θυμίζει ζωντανό βίντεογκέιμ και ακατάπαυστη δράση που ελάχιστα ενδιαφέρεται να γίνει ρεαλιστική ή πειστική. Όμως ο Τσιλιφώνης δεν νοιάζεται τόσο για την ουσία όσο για το θέαμα, βγάζοντας τη γλώσσα σε όλες τις συμβατικές νόρμες αφήγησης. Με δάνεια από «Saw» (πολύτιμη η συνδρομή του διευθυντή φωτογραφίας Άγγελου Παπαδόπουλου στην κλειστοφοβική ατμόσφαιρα) μέχρι και Ταραντίνο, ο σκηνοθέτης συνθέτει ένα καλογυρισμένο και στιλάτο φιλμ που πατάει στην τεχνολογία του σήμερα (το διαδίκτυο και τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης έχουν πρωτεύοντα ρόλο στη δράση) και διαθέτει απρόβλεπτες κωμικές ανατροπές σαν εκείνη όπου στα μέσα του φιλμ, που η φωνή του αφηγητή μάς ενημερώνει ότι υπάρχει ακόμη αρκετό σασπένς στην ιστορία!

ΑΚΟΜΗ

► Μετριότατο και δίχως ουσιαστικό λόγο ριμέικ του «Επισκέπτη της νύχτας» (με τον πιο διάσημο ρόλο του Τσαρλς Μπρόνσον), που εδώ βαφτίζεται «Deathwish» (') με σκηνοθέτη τον Ιλρί Ροθ και πρωταγωνιστή τον Μπρους Γουίλις, στον ρόλο του ευρηματικού γιατρού ο οποίος διψάει για εκδίκηση σε μια ταινία που δικαιώνει 1.000% την αυτοδικία. ► Το απρόβλεπτα σαρδόνιο και αντρεπτικό «Momanddad» (")1/2) έχει το ντεζαβαντάζ της (ακόμη μιας) σαλεμένης ερμηνείας του Νίκολας Κέιτζ αλλά κερδίζει μέτρα εκτίμησης και θαυμασμού λόγω του μακάβριου χιούμορ, καθώς και της πειραγμένης,

ευφάνταστης και σπλάτερ σκηνοθεσίας του Μπράιαν Τέιλορ. Το ανίερο στόρι αφορά σε επιδημία που κάνει τους γονείς να σκοτώνουν τα τέκνα τους! ► Στο «Παχνίδι του δολοφόνου» (Hangman) ο Αλ Πατσίνο υποδύεται τον πρώην ντετέκτιβ που αναζητά τα ίχνη σίριαλ κίλερ ο οποίος παίζει «κρεμάλα» με τα θύματά του, ενώ στα δύο παιδικά φιλμ της εβδομάδας το «Η μεγάλη κακιά αλεπού και άλλες ιστορίες» περιγράφει ιστορίες από μια φάρμα και το «Επιχείρηση μαμά» από τη Δανία είναι επηρεασμένο από τους μαγικούς κόσμους της Άστριντ Λίντγκρεν (συγγραφέα της «Πίπης Φακιδομήτης»).

BIBLIO

Επιμέλεια:
ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΜΠΙΡΜΠΙΛΗ

Η ΕΛΕΝΗ ΜΠΟΥΡΑ ΔΙΑΒΑΖΕΙ ΜΟΝΗ ΤΟΝ ΝΙΚΟ ΘΕΜΕΛΗ

Μετά από 20 χρόνια η τριλογία του **Νίκου Θέμελη** επανακυκλοφορεί σ' έναν τόμο από τις εκδόσεις Μεταίχμιο. Η επιμελήτριά του θυμάται.

Είχα την τύχη το 1998 να διαβάσω από τους πρώτους την *Αναζήτηση*. Εκτοτε η καλή μου τύχη εξακολούθησε, καθώς είχα την τιμή να διαβάσω την *Ανατροπή* και την *Αναλαμπή*. Γιατί ήταν τιμή μου να συνεχίσω να είμαι η επιμελήτριά του στα μυθιστορήματα που ακολούθησαν.

Το καινούργιο σήμερα είναι η επανέκδοση της *Αναζήτησης*, της *Ανατροπής* και της *Αναλαμπής* σε έναν τόμο.

Ήταν ιδέα του Νώντα Παπαγεωργίου, είκοσι χρόνια μετά την *Αναζήτηση*, να επανεκδώσουμε την τριλογία σ' έναν τόμο.

Κι έτσι, βρέθηκα να ξαναδιαβάζω την *Αναζήτηση* μαζί με την *Ανατροπή* και την *Αναλαμπή*. Ομολογώ ότι είχα τεράστια περιέργεια και προσμονή. Πώς θα ήταν η ανάγνωση είκοσι χρόνια μετά;

Είχα και μια ανησυχία παραπάνω: για μένα, για όλους μας, ο Νίκος Θέμελης είναι μια μεγάλη απώλεια. Εκτός από τον ευρωπαϊστή, τον ορθολογιστή, τον εκσυγχρονιστή... χάσαμε τον ευαίσθητο και σπάνιο φίλο, τον «φωτισμένο», ανοιχτόκαρδο και σεμνό άνθρωπο που ήταν.

Δεν θα τον είχα, λοιπόν, δίπλα μου να συζητήσουμε, όπως με άλλους συγγραφείς όταν πρόκειται για επανέκδοση. Τι κάνεις σ' αυτές τις περιπτώσεις; Και αν για παράδειγμα ο συγγραφέας θέλει να ξαναδουλέψει το κείμενό του; Δεν ξεχνώ, εξάλλου, ότι ο ίδιος ο Θέμελης κάποια στιγμή μου είχε πει «Με το πρώτο βιβλίο, την *Αναζήτηση*, κάτι θα ήθελα να κάνω...». Κι αν εννοούσε ότι εκ των υστέρων, όντας πια πιο ώριμος συγγραφέας, θα ήθελε να την ξαναδουλέψει;

Δεν θα τον είχα δίπλα μου να τον ακούσω πάλι να μου απαντά σε κάποιο σχόλιό μου: «Στάσου να το βρω εγώ» και αμέσως να ξαναπάνουμε τον ρυθμό της δουλειάς. Γιατί είχε ρυθμό στη γραφή του —μην ξεχνάμε ότι τα δύο πρώτα μυθιστορήματα τα «είπε» στο μαγνητόφωνο— και το μυαλό του έτρεχε πιο γρήγορα από το χέρι του. Γι' αυτό κι όταν συμφωνούσε μαζί μου σε κάτι που του πρότεινα, μου απαντούσε στα γρήγορα με τη μόνη γερμανική λέξη που ήξερα: ένα ξερό «Γιαβόλ» και συνεχίζαμε.

Έτσι, ενόψει της επανέκδοσης της τριλογίας, ξαναδιάβασα μόνη μου και τα τρία βιβλία. Νιώθω λοιπόν την ανάγκη να πω ότι ευτυχώς είχε κάνει λάθος. Τίποτα δεν έπρεπε να αλλάξει στα βιβλία του, και ειδικά μάλιστα στην *Αναζήτηση*. Γιατί εκεί υπάρχει όλη η μαγεία του πρώτου «αθώου» βιβλίου. Η σύγκρουση του παραδοσιακού με το νέο, ο Νικόλας που γίνεται Νικολής εφέντης, οι αφηγήσεις του με την προφορικότητα των παλιών παραμυθάδων που ξεκίνησαν να γράφονται σαν κάρτα κάποια Χριστούγεννα. Ο

με τη μόνη γερμανική λέξη που ήξερα: ένα ξερό «Γιαβόλ» και συνεχίζαμε.

Έτσι, ενόψει της επανέκδοσης της τριλογίας, ξαναδιάβασα μόνη μου και τα τρία βιβλία. Νιώθω λοιπόν την ανάγκη να πω ότι ευτυχώς είχε κάνει λάθος. Τίποτα δεν έπρεπε να αλλάξει στα βιβλία του, και ειδικά μάλιστα στην *Αναζήτηση*. Γιατί εκεί υπάρχει όλη η μαγεία του πρώτου «αθώου» βιβλίου. Η σύγκρουση του παραδοσιακού με το νέο, ο Νικόλας που γίνεται Νικολής εφέντης, οι αφηγήσεις του με την προφορικότητα των παλιών παραμυθάδων που ξεκίνησαν να γράφονται σαν κάρτα κάποια Χριστούγεννα. Ο

τόσο «μοντέρνος» τρόπος του να συνδυάσει έξι διαφορετικές αφηγήσεις με τέτοια μυθολογική ευχέρεια και άνεση στην πλοκή.

Το λέει πολύ καλύτερα από μένα ο ίδιος στο κείμενο που εντάχθηκε στον τόμο ως προλογικό σημείωμα με τον τίτλο *ΑΝΑΤΡΕΧΟΝΤΑΣ: «Ανακάλυψα την έκπληξη της έμπνευσης, τη μαγεία της μυθοπλασίας, τη γοητεία της γραφής, οι οποίες και με συνεπήραν. Η πρώτη αφήγηση έφερε τη δεύτερη. Μετά την τρίτη άρχισα να αισθάνομαι ότι θα μπορούσα να καταλήξω σε μια μεγαλύτερη ενότητα, ίσως σε ένα μυθιστόρημα. Με τον ίδιο τρόπο γράφτηκε το δεύτερο. Έτσι οδηγήθηκα τελικά στην τριλογία»*.

Αλλά και μετά την *Αναζήτηση*, στην *Ανατροπή* επανέρχεται η σύγκρουση δύο κόσμων, αυτή τη φορά του αστικού φιλελευθερισμού με τις επαναστατικές ιδέες. Η συναρπαστική δράση στην Οδησό και οι ήρωες, ο Θωμάς και η Ελένη ολοζώντανοι.

Να προσθέσω εδώ το σχόλιο του δημοσιογράφου Παύλου Παπαδόπουλου με το οποίο συμφωνώ απόλυτα: Οι χαρακτήρες του Θέμελη είναι αφύσικα ζωντανοί! Τους ξέρεις, τους έχεις συναντήσει, τους βλέπεις καθαρά. Είναι πρόσωπα που ζουν με μεγάλη δύναμη, πολύ συνειδητά. Και ταυτόχρονα κάτι τους διαφεύγει. Τους διαφεύγει ότι είναι παράλληλα ασυνειδητοί φορείς των δυνάμεων της εποχής τους. Κι αυτό ο Θέμελης το περιγράφει με έναν μοναδικό τρόπο που σε κάνει να σκέφτεσαι ότι κι εσύ είσαι κάτι τέτοιο, ένας συνειδητός και μαζί ασυνειδητος περαστικός, από τη σκηνή της εποχής σου.

Στην *Αναλαμπή* αναμετρήσεις πάλι: Ο ασυμβίβαστος Δημητράκης και ο συμβιβασμένος Στέφανος να αγωνίζονται για την ατομική και συλλογική τους ταυτότητα. Η Μεγάλη Ιδέα και ο εθνικός διχασμός, κατά τον Μαρωνίτη, η κρισιμότερη μάλλον περίοδος του Νέου Ελληνισμού.

Ξαναδιάβασα και τα τρία βιβλία απνευστί, ξαγρύπνησα, «ένα κεφάλαιο ακόμη και μετά θα κοιμηθώ...» έλεγα κάθε βράδυ, ήμουν όμως τυχερή, ομολογώ, γιατί είχα την ευκαιρία να θαυμάσω και πάλι τη γοητεία της αφήγησης, την «παραμυθία» του. Μπορώ να σας αραδιάσω πολλά θαυμαστικά, όμως έχουν γραφτεί τα περισσότερα, στο τέλος του τόμου μαζί με κριτικές που μιλούν για τη λογοτεχνία του Νίκου Θέμελη.

Αυτό πάντως που ο ίδιος απαντά στο «γιατί γράφω» είναι ότι:

Επιδιώξή μου είναι να αναστήσω μια εποχή και ιδιαίτερα τον πολιτισμό της επιλέγοντας πτυχές της, ιστορικό και πραγματολογικό υλικό, καθώς και τον τρόπο προσέγγισής τους, αλλά πάντα σε συνάρτηση με τον μύθο και την πλοκή που θέλω να υπηρετήσω. Πρόσωπα, που είτε αποφεύγουν τις προκλήσεις των καιρών είτε ανταποκρίνονται σ' αυτές, είναι φορείς ιδεών που άλλοτε προμηνούν την ανάπτυξη της αστικής τάξης κι άλλοτε την εκφράζουν. Δεν είναι επώνυμες προσωπικότητες της Ιστορίας ή πρόσωπα του κινούνται στον περίγυρό τους, αλλά οι ανώνυμοι άνθρωποι που με τη μικρή ή μεγάλη τους κοινωνία μετέχουν ή συμβάλλουν στο τρέξιμο της Ιστορίας... Ένας κόσμος αστών μάλλον παραμελημένος από την επίσημη παιδεία που μας δόθηκε επί δεκαετίες, ως προς τη συμβολή του στη διαμόρφωση της σύγχρονης ελληνικής πραγματικότητας.

...Γράφω γιατί αισθάνομαι την ανάγκη να αναστοχαστούμε για ένα παρελθόν ολοκληρωμένο, όμως όχι και πεπερασμένο. Γιατί ήταν κοινή η παιδεία που μας προσέφεραν για να πορευτούμε και ανέκαθεν με ενοχλούσαν, στην πραγματικότητα που ζούσα, ιδέες και αντιλήψεις που τις θεωρούσα υπεύθυνες για τις κάθε λογής υστερήσεις και μας εμπόδιζαν «να σηκωθούμε λίγο ψηλότερα»... Δεν ξέρω το γιατί, αλλά όσο περνάει ο καιρός αυτή η απάντησή του μου ακούγεται όλο και πιο επίκαιρη. **Α**

Νίκος
ΘΕΜΕΛΗΣ
Η τριλογία

Η Αναζήτηση / Η Ανατροπή
/ Η Αναλαμπή

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΕΙΣ /
ΕΚΔΟΣΕΙΣ /
ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΙΣ /
ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

BIBΛΙΟ

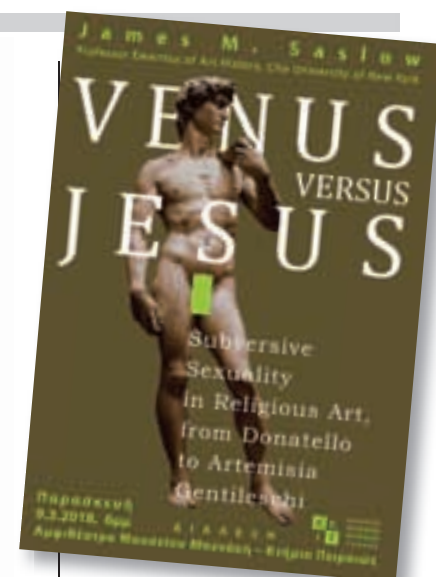
Ο ΘΑΝΑΤΟΣ ΤΟΥ ΣΤΑΛΙΝ ΣΤΟ GRAPHIC NOVEL

που ενέπνευσε την πολύκροτη ταινία

Πριν ή μετά το σινεμά αξίζει να αναζητήσετε την έκδοση
η οποία κυκλοφορεί στα ελληνικά από το ΟΞΥ

Του ΔΗΜΗΤΡΗ ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗ

Τέσσερα χρόνια μετά την αρχική κυκλοφορία του, το graphic novel «Ο θάνατος του Στάλιν», σε λέξεις του Φαμπιάν Νουρί και σχέδια του Τιερί Ρομπέν, διατίθεται πλέον και στα ελληνικά από τον εκδοτικό οίκο ΟΞΥ και σε μετάφραση της Κατερίνας Φράγκου, δίνοντας την ευκαιρία σε πολλούς αναγνώστες να περιδινηθούν στη φρικώδη ατμόσφαιρα που πλανιόταν στο Κρεμλίνο και τα κυκλώματα που το κυβερνούσαν. Οι σελίδες που αποτέλεσαν την έμπνευση για την ομώνυμη ταινία - καυστική πολιτική σάτιρα του βραβευμένου με Έμμι και υποψήφιου για Όσκαρ σκηνοθέτη και σεναριογράφου Αρμάντο Ιανούτσι, ζωντανεύουν μέσα από τις εικονογραφήσεις, που παίρνουν την απόσταση που χρειάζεται από την Ιστορία, τι ακολούθησε μετά την 1η Μαρτίου 1953, όταν ο Γενικός Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του Κομμουνιστικού Κόμματος της Σοβιετικής Ένωσης -ο Ιωσήφ Βησσαριόνοβιτς Στάλιν- υπέστη σοβαρό εγκεφαλικό επεισόδιο, καταλήγοντας λίγες ώρες αργότερα. Στους ελληνικούς κινηματογράφους «Ο θάνατος του Στάλιν» -που απαγορεύτηκε στη Ρωσία του Πούτιν- θα προβάλλεται από τις 8 Μαρτίου.

Διάλεξη του καθηγητή James M. Saslow

Η Εταιρεία Ελλήνων Ιστορικών Τέχνης (ΕΕΙΤ) φιλοξενεί τον καθηγητή James M. Saslow, επίτιμο καθηγητή Ιστορίας της Τέχνης του Queens College and the Graduate Center of the City University of New York, προκειμένου να δώσει διάλεξη στο πλαίσιο των τακτικών ομιλιών/σεμιναρίων που διοργανώνει με προσκεκλημένους ιστορικούς τέχνης διεθνούς κύρους. Στη διάλεξή του με θέμα «*Venus versus Jesus: Subversive Sexuality in Religious Art, from Donatello to Artemisia Gentileschi*», ο καθηγητής Saslow θα εξετάσει την απεικόνιση του σώματος στη θρησκευτική τέχνη της Ιταλικής Αναγέννησης και του Μπαρόκ. Ειδικότερα, θα εστιάσει στην απεικόνιση ανδρικών και γυναικείων μορφών γυμνών ή ενδεδυμένων με τρόπο, όμως, που να υπαινίσσονται το γυμνό. Ο αισθησιασμός του γυμνού σώματος μερικές φορές υπήρξε αποτελεσματικό μέσο μεταφοράς θρησκευτικών μηνυμάτων, ενίοτε όμως προκαλούσε την ερωτική διέγερση των θεατών με τρόπο υπερβολικό ή απαγορευμένο. Ορισμένοι καλλιτέχνες, μάλιστα, ενδεχομένως άθελά τους, υπερέβησαν τα όρια, ενώ κάποιοι άλλοι εισήγαγαν έναν απαγορευμένο ερωτισμό -κυρίως ανάμεσα σε άνδρες. Από τον Ντονατέλο έως τον Μιχαήλ Άγγελο, η Εκκλησία εκμεταλλεύτηκε τον ερωτισμό προκειμένου να προσελκύσει τον θεατή. Η Αντιμεταρρύθμιση, ενώ αρχικά στράφηκε ενάντια σε αυτού του είδους τις απεικονίσεις οι οποίες θα μπορούσαν να εξωθήσουν τον θεατή στη λαγνεία, ωστόσο κατά τη διάρκεια του 17ου αιώνα τις ευνόησε. Την ίδια περίοδο, οι γυναίκες καλλιτέχνιδες απεικονίζαν τα θρησκευτικά θέματα από τη δική τους οπτική, υποκειμενοποιώντας τις γυναικείες αναπαραστάσεις και ανατρέποντας τις παραδοσιακές απεικονίσεις της γυναικείας σεξουαλικότητας.

INFO

9/3, 18.00. Είσοδος ελεύθερη. Η διάλεξη θα δοθεί στα αγγλικά. Μουσείο Μπενάκη - Κτήριο οδού Πειραιώς

Το αρθρογραφικό λαχάνιασμα μιας ελληνικής πενταετίας

Κώστας Καρακώτιας

«Πολλαπλές εκπώσεις»
- Σχόλια για μια παράδοση εποχή»,
εκδ. Ποικίλη Στοά

Δημοσιευμένα κατά κύριο λόγο στην ε «Μεταρρύθμιση» (τα εκτενέστερα) και στο «Έθνος» (τα συντομότερα), τα σχεδόν αμιγώς πολιτικά αυτά άρθρα του κ. Καρακώτια —που εγώ τουλάχιστον τον ήξερα βασικά σαν εξαιρετο βιβλιοκριτικό— υπομνηματίζουν την ταραγμένη πενταετία 2012-2017. Ο τρόπος του αρθρογράφου είναι υποδειγματικά κοφτός, χωρίς κανένα υφολογικό φτιασίδι, σχεδόν «ασθματικός» (το λέει κι ο ίδιος) —η θεματολογία του είναι σταθερά αρθρογραφική, εμμένει στο σχολιασμό της επικαιρότητας και δεν εκτρέπεται προς το δοκίμιο, αν και ενίοτε «σκάβει» σε όσο βάθος επιτρέπει ο περιορισμένος χώρος—, τέλος η σκοπιά του συγκεράζει, αν το «πιάνω σωστά», τον κοινό νου, μια ορισμένη μετα-Αριστερά και τις κύριες αστικοδημοκρατικές αξίες. Υπάρχει ένας πρόλογος, που θέτει τα βασικά του χώρου, του χρόνου και των επιδιώξεων του αρθρογράφου, υπάρχει και μια μακρά εισαγωγή, που αποτελεί συνάμα μια πυκνή ιστορία της ελληνικής μνημονιακής περιόδου με το μάτι μάλλον του πολιτικού αναλυτή. Υπάρχουν, κυρίως, δεκάδες άρθρα,

συνήθως πολύ ενδιαφέροντα και συνήθως καλά τεκμηριωμένα, ομαδοποιημένα στις εξής κατηγορίες: Πολιτικά - Κι άλλα πολιτικά (τα δεύτερα αυτά ένα κλικ πιο γενικά από τα εντελώς συγκυριακά πρώτα) - Κοινωνιολογικά - Πολιτισμικές διαμάχες - Εκκλησιαστικά - Ακραία ακροδεξιά - Τρομοκρατικά - Προσφυγικά / Μεταναστευτικά - Ευρωπαϊκά - Ισλάμ και Δύση. Τέλος, υπάρχει ένας επίλογος —θεμελιωμένος πάνω σ' ένα εκτεταμένο απόσπασμα του Μπέντγιαμιν, που με τη σειρά του στηρίζεται σ' έναν πίνακα του Κλέε— ο οποίος, αποτιμώντας τα χρόνια του ΣΥΡΙΖΑ, τονίζει την απόσταση της χώρας από την πραγματικότητα και, διερωτώμενος για το αν θα καταφέρει η χώρα να συγκροτήσει ένα νέο, ρεαλιστικό «παράδειγμα» (με την επιστημολογική έννοια), καταλήγει σ' ένα «Ιδωμεν», που είναι η ακροτελεύτια λέξη στο καθαυτό κείμενο του βιβλίου. Μακάρι να ισχύει έστω κι αυτό.

- Δημήτρης Φύσσας → d.fyssas@gmail.com

Το σκοτεινό '40 «Από τα Λιόσια στον Κολωνό»

Μια νωπογραφία της δεκαετίας μέσα από τη διήγηση του **Στέφανου Γεωργακόπουλου** (εκδ. Διάυλος)

Η νωπογραφία ή φρεσκογραφία (ιταλικά: Affresco) είναι τεχνική για τη δημιουργία τοιχογραφιών, με βάση την οποία τα χρώματα απλώνονται απευθείας σε νωπή επιφάνεια. Η διήγηση «Από τα Λιόσια στον Κολωνό» αποτελεί κατ' αναλογία μια νωπογραφία της δεκαετίας του '40, χωρίς τις κλασικές αποχρώσεις του μαύρου της κατοχής.

Χωρίς να τις αρνείται, τις αποσύρει στο βάθος από το οποίο αναδύονται τα φωτεινά χρώματα που κυριαρχούν στη σφριγηλότητα της ζωής, όπως αναπνέει πολύχρωμη από το μελανό. Σαν τ' αστέρια που λάμπουν μέσα στην άβυσσο του νύχτας, σαν ζωοδότες γραφικοί, συναρπαστικοί και αναίτιοι. «Όσο και να εκπλήσσει, αυτή είναι η ζωή που έζησα και την οποία ανακαλώ σαν ταξίδι στη δεκαετία του '40. Για να φανεί πώς έβλεπα εγώ τους άλλους τότε, μέσα από τα μάτια ενός παιδιού, και πώς τους βλέπω τώρα» αναφέρει ο μηχανολόγος-ηλεκτρολόγος Στέφανος Γεωργακόπουλος, που από το 1975 ασχολείται με τη φιλοσοφία των φυσικών επιστημών, ενώ εκδίδει επίσης ποίηση και λογοτεχνία.

Μια νωπογραφία της εποχής του '40
...με τους ανθρώπους και τα σημάδια τους,
που σήμερα πια διαβάζονται ξεκάθαρα

ΔΙΑΥΛΟΣ www.diaulosbooks.gr

ΕΛΕΝΗ ΑΡΒΕΛΕΡ
ΒΕΡΓΙΝΑ - ΜΕΓΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

ΕΠΙΜΕΤΡΟ
ΑΜΦΙΠΟΛΙΣ - ΚΑΣΣΑΝΔΡΟΣ

ΕΡΜΗΣ

ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΕΡΜΗΣ
ΣΜΟΛΕΝΣΚΗ 34, ΑΘΗΝΑ
Τ 210-3845625, E hermes69@otenet.gr

BIBΛΙΟ

ΓΙΑΤΙ ΣΥΝΗΘΙΣΑΜΕ ΤΟΣΟ ΤΟ ΜΙΣΟΣ;

Ο «κακός μετανάστης» και άλλες ιστορίες των ΜΜΕ.

Πώς και γιατί η ελληνική κοινωνία απενοχοποίησε τον ρατσιστικό λόγο.

Της ΗΡΩΣ ΠΑΡΤΣΑΚΟΥΛΑΚΗ

Θεσμικό πλαίσιο, διλήμματα και αναλύσεις ειδικών στην απολύτως κατατοπιστική έκδοση του ΣτΠ «Ρητορική μίσους και διακρίσεις, προκλήσεις για το Κράτος Δικαίου»

Από το 2013, όταν ο Συνήγορος του Πολίτη (ΣτΠ) δημοσίευε ειδική έκθεση για το φαινόμενο της ρατσιστικής βίας στην Ελλάδα προτείνοντας τρόπους αντιμετώπισης, έχουν γίνει σημαντικά βήματα ιδίως στο πλαίσιο αντιμετώπισής της. Ωστόσο, όπως σημειώνει ο Συνήγορος **Ανδρέας Ποττάκης**, προλογίζοντας την έκδοση «Ρητορική μίσους και διακρίσεις, προκλήσεις για το Κράτος Δικαίου» (εκδ. Σάκκουλα), δεν υπάρχει κανένα περιθώριο εφησυχασμού. Αντιθέτως, «μετά την πρόσφατη αναζωπύρωση της βίας με στόχο και θύμα τον “ξένο” σε νησιά του βορείου Αιγαίου αλλά και στην ηπειρωτική χώρα, με ολοένα συχνότερες περιπτώσεις φορτισμένου με μισαλλόδοξες αναφορές δημοσίου λόγου, πρέπει να καταβάλουμε ακόμα μεγαλύτερες προσπάθειες».

Η αναντιστοιχία της τότε επίσημης καταγραφής σε σχέση με τα τριπλάσια περιστατικά που είχε συγκεντρώσει ο Συνήγορος στο διάστημα '12-13 είχε προκαλέσει μεγάλη εντύπωση μετά τη δημοσιοποίηση της έκθεσης. Οι αιτίες πολλές και μάλλον γνωστές. Η κλιμάκωση των περιστατικών ρατσιστικής βίας, αντί επαυξημένης προσοχής και δράσης, συνοδευόταν από την αδράνεια ή ανοχή των αστυνομικών οργάνων, από αναποτελεσματική διερεύνηση των καταγγελιών και ελλείψεις του νομοθετικού πλαισίου τόσο για την αντιμετώπιση αδικημάτων με ρατσιστικό κίνητρο όσο και για την έμπρακτη προστασία των θυμάτων. Παρά τις όποιες θεσμικές αλλαγές, που υπήρξαν, σημαντικό ρόλο παίζει και ο δημόσιος λόγος ο οποίος μάλιστα κρίνεται ως ένας από τους σημαντικότερους παράγοντες που τροφοδοτούν φαινόμενα διακρίσεων, ακόμη και περιστατικά βίας. Γι' αυτό το βιβλίο το οποίο κυκλοφόρησε σε επιμέλεια του αναπληρωτή ΣτΠ **Βασίλη Καρύδη**

και της βοηθού Συνηγόρου **Καλλιόπης Λυκοβαρδή**, λειτουργώντας συμπληρωματικά στην ειδική έκθεση που προηγήθηκε το 2013, φέρνει το ζήτημα αυτό στο επίκεντρο. Η παρούσα έκδοση φιλοδοξεί να αναδείξει τα διλήμματα και τις συγκρούσεις σε αξιακό επίπεδο. Μέσα από εισηγήσεις και συνοπτικά πρακτικά των συζητήσεων ειδικής ημερίδας που διοργάνωσε στα μέσα του 2016 ο ΣτΠ, επιτυγχάνεται η ενδελεχής επισκόπηση του θεσμικού πλαισίου για την αντιμετώπιση και καταπολέμηση της ρητορικής μίσους, καθώς και του ρόλου που διαδραματίζουν τα ΜΜΕ και οι αρμόδιοι φορείς, συμπεριλαμβανομένου του ΣτΠ.

Ο ρόλος των ΜΜΕ

Ο ρόλος που παίζουν τα ΜΜΕ όσον αφορά το φαινόμενο του ρατσιστικού λόγου διερευνάται ενδελεχώς στη δεύτερη ενότητα του βιβλίου, με την εισήγηση του **Γιάννη Μπούτσελη**, ειδικού επιστήμονα ΣτΠ. Κάνοντας λόγο για «ελληνική εκδοχή της κοινοτοπίας», ο Γ. Μπούτσελης επισημαίνει ότι οποιαδήποτε κριτική ασκείται στα ελληνικά μέσα ενημέρωσης οφείλει να λαμβάνει υπόψη ότι πρόκειται για μια «**ιδιαίτερα προβληματική αγορά**». Πράγματι, χωρίς την εφαρμογή κανόνων, με χαμηλόμισθους, άνισα αμειβόμενους επαγγελματίες και φθίνουσα απήχηση, αυτό που μένει δεν είναι παρά «**μία αγορά καταδικασμένη στη λογική του ελάχιστου κοινού παρονομαστή**».

Προχειρότητα & συνήθεια

Η επίμονη παρουσία ρατσιστικού λόγου στα ΜΜΕ αποδίδεται στην προχειρότητα με την οποία λειτουργούν, με αποτέλεσμα αμφίβολης ποιότητας περιεχόμενο, αλλά και στο ότι το κοινό συνθηθίζει ενώ οι υπεύθυνοι φορείς αδιαφορούν για την επίβλεψη της τήρησης των κανόνων. Στην ίδια εισήγηση παρατίθενται αποσπάσματα από όσα είχε αναφέρει ο **Φώτης Γεωργαλές** το 2011 μιλώντας στο Πάντειο σε συνέδριο για την αξιοπιστία των μέσων ενημέρωσης: «Όταν η οικονομική κρίση μειώνει τους πόρους των μεγάλων ομίλων παύει και το ενδιαφέρον τους να συντηρούν μέσα ενημέρωσης κι αυτά οδηγούνται στο λουκέτο». Η προχειρότά τους είναι συνειδητή αλλά και αναπόφευκτη, αφού στο παρελθόν «**δεν χρειάστηκε ποτέ να επενδύσουν στη σωστή παραγωγή πληροφορίας και ενημέρωσης, αλλά στη διεκδίκηση δημοσίου χρήματος**».

Αποτέλεσμα αυτής της προχειρότητας είναι συχνά η παρουσίαση μιας εικόνας που έχει πολύ μικρή σχέση με την πραγματικότητα, αλλά και μια κοινή γνώμη που εγκλωβίζεται σε αφηγήσεις, χωρίς βιωμένες εμπειρίες. Όταν τα στοιχειοθετημένα ρεπορτάζ χάνονται στο πλήθος των ασήμαντων δημοσιευμάτων, ο πολίτης καταλήγει να ακούει ότι για την ανεργία φταίνει οι μετανάστες επειδή αυτό λένε στην κάμερα δύο «αγανακτισμένοι» περαστικοί και ένας συνοφρυωμένος παρουσιαστής, όπως χαρακτηριστικά αναφέρει μεταξύ άλλων ο Γ. Μπούτσελης.

Μεγάλο μέρος της κοινής γνώμης συνθηθίζει σε τέτοιου είδους δημοσιογραφικές νόρμες και η δαιμονοποίηση των «κακών», εν προκειμένω των «ξένων», απαλλάσσει από κάθε ευθύνη την κοινότητα των ντόπιων. Χρησιμοποιώντας στοιχεία από την έρευνα της δημοσιογράφου **Χριστίνας Πάντζου**, ο Γ. Μπούτσελης παραθέτει λέξεις και εκφράσεις που δομούσαν το 2012 την ταυτότητα των μεταναστών στη βάση της πόλωσης «εμείς» και «οι άλλοι».

Τα «**αλλοδαποί εγκληματίες που τρομοκρατούν**» και «**θα ανακαταλάβουν τις πόλεις και τις πλατείες**», μαζί με εκτεταμένη χρήση ανάλογης φρασεολογίας που ανέδειξε η μελέτη 1.800 δημοσιευμάτων, συνέβαλαν στη διαμόρφωση μιας «**νέας κανονικότητας στον τρόπο που το κοινό αντιλαμβάνεται την παρουσία αλλοδαπών [...]** μιας ιδιόμορφης εξοικείωσης με το κακό, η οποία ακολουθείται από αποστασιοποίηση από την πραγματικότητα».

Αδιαφορία των υπευθύνων

Κι ενώ όλα αυτά τα φαινόμενα διαιώνισης στερεοτύπων καταγράφονται, ο ρατσιστικός λόγος γίνεται περισσότερο κραυγαλέος σε συνδυασμό με την «**αδιαφορία και εκκωφαντική σιωπή**» όσων θα μπορούσαν να παρέμβουν. Οι κανόνες υπάρχουν και μάλιστα προβλέπουν κυρώσεις σε περίπτωση παραβίασης. Η εισήγηση του Γ. Μπούτσελη καταλήγει σε μία απογοητευτική διαπίστωση. «**Στη μία και μοναδική περίπτωση που η μεγαλύτερη ένωση δημοσιογράφων της χώρας κινήθηκε κατά μέλους της επειδή ο εν λόγω δημοσιογράφος είχε χρησιμοποιήσει στην εκπομπή του ρατσιστικό/μισαλλόδοξο λόγο κατά πολίτη, η Ε-ΣΗΕΑ έκρινε ότι δεν θέλει ή δεν μπορεί να λάβει άλλα μέτρα αυτορρυθμίσεως και ζήτησε από την Πολιτεία να παρέμβει**».

Για συνειδητοποιημένους πολίτες, νομικούς ή ερευνητές που αναζητούν απαντήσεις, η έκδοση του ΣτΠ, του πλέον αρμοδίου φορέα προστασίας και προώθησης της αρχής της ίσης μεταχείρισης, αποτελεί χωρίς αμφιβολία μία ολοκληρωμένη παρουσίαση και επισκόπηση του ελληνικού πεδίου όσον αφορά τη ρητορική μίσους και την ελευθερία του λόγου. **Α**

ATHENSvoice

Εκδότης-Διευθυντής Φώτης Γεωργαλές

Σύμβουλος Έκδοσης Σταυρούλα Παναγιωτάκη
Διευθύντρια Σύνταξης Αγγελική Μπιρμπιλη

Γενική Διεύθυνση Διαφήμισης
Λουίζα Ναθαναήλ

Art Director Φώτης Πεκλιβανίδης

Τεχνικός διευθυντής Βάιος Συντισιράς

Υπεύθυνος Έλγης Τάκης Σκριβάνος
Επιμέλεια Έλγης: Δήμητρα Γκρους

Διαχείριση Web Βαγγέλης Κορωνάκης
vkoron@athensvoice.gr
Αρχισυντάξια Web
Δημήτρης Αθανασιάδης

Συντακτική ομάδα: Δ. Αλικάκος, Ν. Αργυροπούλου, Μ. Βελέντζας, Ντ. Βλαχοπούλου, Σ. Βλέτσας, Κ. Βνάτσιου, Ν. Γεωργαλές, Ν. Γεωργιάδης, Κ. Γιαννακίδης, Α. Γκόρου, Β. Γραμματικογιάννη, Β. Γρυπάρης, Γ. Δημητράκοπουλος, Φ. Δημητριάδη, Θ. Ευθυμίου, Ν. Ζαχαριάδης, Μ. Ζουμπουλάκη, Κ. Καϊμάκης, Δ. Καραθάνος, Μ. Κοντοβά, Μ. Μαρμαρά, Δ. Μαστρογιαννίτης, Β. Ματζάρογλου, Μ. Μπλάτος, Ελ. Μπεζιριάνογλου, Γ. Νένες, Κ. Νιαμοντάκη, Ευτ. Παλλήκαρης, Κ. Παναγοπούλου, Η. Παρτσακούλακη, Γ. Παυριανός, Κ. Περγρή, Κ. Ρήγος, Ε. Συναδινού, Ζ. Σφυρη, Σ. Τριανταφύλλου, Ευ. Τσαβάδρη, Γ. Τσάκαλος, Σ. Τσιτσόπουλος, Δ. Φύσσας, Σ. Χαραμή, Α. Χουρμούζη

Γραμματεία Σύνταξης Γεωργία Σκαμάγκα
info@athensvoice.gr
Υπεύθυνη οδηγού Δανάη Καμζόλα
avguide@athensvoice.gr

Ατελιέ Μορφούλα Βογιατζόγλου, Sotos Anagnos
Εικονογραφήσεις Θοδωρής Μπαργιώτας, Β. Γκογκιζιάς, art@athensvoice.gr
Φωτό: Θανάσης Καρατζάς, Τάσος Βρεττός, Έκτορας Δ. Βούτσας, Κώστας Αμοιρίδης, Βαγγέλης Τάτσης, Γιάννης Οικονόμου

Group Advertising Manager
Αναστασία Μπαρούνη, anastasia@athensvoice.gr
Advertising Manager Ξένια Κατσιούλα

Direct Market Ρούλα Μαντή, Μαρίνα Β. Γεωργοπούλου, Στεφανία Μουστάκη
Υποδοχή Διαφήμισης Νίκη Σκαμάγκα
marketing@athensvoice.gr
Ροή Διαφήμισης Web Έρην Ορφανάκου
efiorfanakou@athensvoice.gr

Διεύθυνση Λογιστηρίου Έρην Μούρτζη
Λογιστήριο Ουρανία Μιχαήλ, Μαρία Καραχοντζή, Γιώργος Άνθης

Διαχωρισμοί - Εκτύπωση
«Καθημερινές Εκδόσεις ΑΕ»
Διανομή: Free Sunday

Athens Voice S.A.
Χαρ. Τρικούπη 22, 106 79 Αθήνα
Σύνταξη: 210 3617.360, 3617.369
fax: 210 3632.317
Διαφημιστικό: 210 3617.530, fax: 210 3617.310
Αγγελίες: 210 3617.369
Λογιστήριο: 210 3617.170

www.athensvoice.gr

Αν δεν βρίσκετε την Α.Β. στα σημεία διανομής, μπορείτε να επικοινωνήσετε στα τηλέφωνα:

ATHENS!

210 3617.360, 210 3617.369
Κωδικός εντύπου: 7021
ISSN 1790-6164

Εβδομαδιαία εφημερίδα, διανέμεται δωρεάν.
Απαγορεύεται η αναδημοσίευση, η αναπαραγωγή, ολική ή μερική, η διασκευή ή απόδοση του περιεχομένου της έκδοσης με οποιονδήποτε τρόπο, μηχανικό, ηλεκτρονικό ή άλλο, χωρίς προηγούμενη γραπτή έγκριση του εκδότη.

KYBBVS men's underwear

organic cotton

Αγαπημένο Θεϊκό Μυρτούδι, σου γράφω για δεύτερη φορά (την πρώτη δε μου απάντησες, κανόνισε) για να πω τον πόνο μου και να πεις τη γνώμη σου. Έχω πρόβλημα διάσπασης προσοχής, βασικά δεν μπορώ να συγκεντρωθώ στην ερωτική πράξη όποτε συμβαίνει γιατί δεν συμβαίνει και πολύ συχνά. Ο σύντροφός μου είναι κάπως... ούγκανος να το πω; Βιαστικός να το πω; Άγαρμος να το πω; Δεν προλαβαίνω να μπω στη φάση να το πω; Τέσπα το πράγμα δεν πάει καλά, αλλά το χειρότερο είναι ότι δεν του έχω πει τίποτα για το θέμα επειδή φοβάμαι πώς θα το πάρει. Είμαι τρομερά ερωτευμένη μαζί του άσχετα με το σεξουαλικό αλλά ξέρω ότι μια σχέση χωρίς σεξ δεν τραβάει για πολύ, θα με χωρίσει σύντομα αν συνεχίσω να τον αποφεύγω. Τι κάνουμε, Μυρτούδι μου;

Βάζουμε την κεφαλα μας κάτω από τη βρύση και ανοίγουμε το κρύο. Περιμένουμε δέκα λεπτά και μετά στεγνώνουμε με το πιστολάκι (με το ζεστό). Μόλις στεγνώσει το μαλλί, παίρνουμε μια σχετική φόρα και βαράμε την κεφαλα μας στον τοίχο. Αν δε συνέλθουμε ελαφρώς, επαναλαμβάνουμε μέχρι να συνέλθουμε ελαφρώς. Μόλις συνέλθουμε ελαφρώς βρίσκουμε έναν καλό ψυχοθεραπευτή και του εξηγούμε τι ακριβώς μας συμβαίνει.

Υ.Γ. 1 Τι ακριβώς μας συμβαίνει; Να απαντήσει η Γιαδικιάρογλου.

ΜΙΛΑ ΜΟΥ ΒΡΩΜΙΚΑ

Της ΜΥΡΤΩΣ
ΚΟΝΤΟΒΑ

Υ.Γ. 2 Γιαδικιάρογλου: «Έχουμε πρόβλημα διάσπασης προσοχής και είμαστε ελαττωματικό μοντέλο». Λάθος, άλλος, «κυρία, κυρία», ναι, παιδί μου, «έχουμε πρόβλημα γιατί αφενός ο γκόμενός μας είναι λίγο γαϊδαράκος και δεν παίρνει χαμπάρι από προκαταρκτικά οπότε δυσκολευόμαστε να λειτουργήσουμε δεδομένου ότι δεν διαθέτουμε θερμοστάτη και αφετέρου γιατί ενοχοποιούμε τον εαυτό μας και δεν τον προστατεύουμε κρατώντας μυστικό το θέμα μας, λες και ο άλλος είναι τυχαίος, άσχετος και άμοιρος ευθυνών. Με δυο λόγια τα 'χουμε πολύ μπερδεμένα μέσα στο κεφάλι μας και είναι απαραίτητο και επείγον να το πάρουμε αλλιώς». Μπράβο, δέκα με τόνο.

Υ.Γ. 3 Σοβαρά τώρα, συνέλθετε. Αν θέλετε τη σχέση που έχετε ντου σάμθινγκ. Εσείς συμπεριφέρεστε λες κι άλλος είναι ξένος. Θυσιάστε λίγο από το ναρκισσισμό σας και κάντε κάνα βηματάκι προς το αγόρι σας. Λέω γω, τώρα.

Μυρτώ μου, γεια σου, σου στέλνω όχι γιατί έχω πρόβλημα αλλά γιατί δεν έχω! Θέλω να πω στους αναγνώστες σου ότι η ευτυχία είναι πάντα πιθανή, ότι η άνοιξη είναι ήδη στην πόλη και ότι δεν έχουμε παρά να κοιτάξουμε ψηλά στον ουρανό για να βγούμε από τον μικρόκοσμό μας και να δούμε τα πουλιά και τον ήλιο! Φτάνει με την απαισιοδοξία και τη μιζέρια! Αρκετά με τα σκοτάδια και τη μαυρίλα! Λίγη χαρά, ρε παιδιά, και όλα θα φτιάξουν. Think positive! Φιλιάααααα. - Κατερίνα

Υ.Γ. Όχι δεν είμαι ερωτευμένη ούτε έχω βρει τον άντρα της ζωής μου. Όμως μέσα μου ξέρω ότι τώρα που αποφάσισα να τα δω όλα αλλιώς θα γίνει κι αυτό. Και το περιμένω με ανυπομονησία γιατί το αξίζω, όπως και όλοι μας, ειδικά όσοι πέρασαν δύσκολα τα τελευταία δυο χρόνια όπως εγώ. Δύναμη, παιδιά, και ψυχραιμία, τα καλύτερα είναι μπροστά μας, έρχονται, ακόμα δεν τα έχουμε ζήσει.

Μπράβο, Κατερινάκι, πιάσανε τα αντικαταθλιπτικά βλέπω, άντε με το καλό και στα δικά μας. Υ.Γ. Ξεχάσατε να γράψετε ότι την πιο όμορφη θάλασσα δεν την έχουμε ταξιδέψει ακόμα και ότι τον Αύγουστο βγαίνουμε στις αγορές. Αυτό κι αν είναι αισιόδοξο και ανοιξιάτικο! Γι' αυτό πετάνε τα πουλιά στον ουρανό και βγαίνει ο ήλιος τούμπανο.

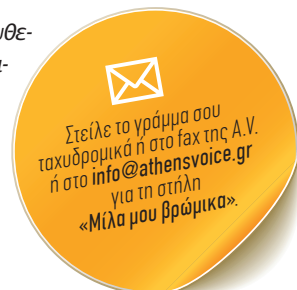
Γεια σου, Μυρτούδι, σοφό. Πες μου μια λύση για το πρόβλημά μου, αν και δεν είμαι σίγουρη ότι θέλω να λυθεί! Είναι δύο και είμαι μία, ξες τώρα, ο ένας πρώην ο άλλος νυν, ο πρώην με τάραξε στο κέρατο και χωρίσαμε με κλάματα (μέγας έρως, αξεπέραστος), ενώ ο νυν με έχει σαν πριγκίπισσα, με προσέχει και με λατρεύει και πίνει νερό στο όνομά μου. Όμως για να μη σώσω να στεριώσω σε κανονική σχέση, ο πρώην επέστρεψε με την ουρά στα σκέλια να μου γυρέψει συγχώρεση κι αγάπη. Και τι έκανα εγώ που τον λατρεύω και τον σκέφτομαι ακόμα; Σωστά μάντεψες. Τον δέχτηκα πίσω αλλά δεν χώρισα με τον νυν γιατί τον αγαπώ κι εκείνον, άσε που δεν έχω καμία εμπιστοσύνη στον πρώην που είναι και Δίδυμος. Πού ξέρω εγώ αν θα μου την ξανακάνει; Τα έχω κάνει σκατά, Μυρτώ μου, βρίσε με όσο θες αλλά πες μου τι να κάνω; Αγάπη μόνο!

Γιατί να σας βρίσω; Μια χαρά την πάτε τη βάρκα. Όρτσα τα πανιά και πρόσω ολοταχώς για τον βράχο βράχο τον καημό μου τον μετρώ και πονώ.

Υ.Γ. Συνεχίστε έτσι και κερδίστε ένα υπέροχο μακρύ καλοκαίρι ελευθερίας χωρίς γκομενικά πάνω από το κεφάλι σας. Απολαύστε τη μοναξιά σας παρέα με φίλους και χρυσή ρετσίνα. Καλά κρασά εύχομαι.

Ερωτικά αδιέξοδα, sexy απορίες, κρυμμένα μυστικά... και στα fm! Το «Μίλα μου βρώμικα» κάνει τα ερωτικά σας θέματα να ακούγονται σαν παθιαίρικο τραγούδι στο Athens Voice Radio 102.5

ΚΡΙΟΣ (20 Μαρτίου - 19 Απριλίου)

Πολλές αλλαγές που σε βγάζουν από το καβούκι σου

Εβδομάδα μεγάλων αλλαγών αυτή, καθώς ο Ερμής και η Αφροδίτη στο ζώδιό σου, Τρίτη και Τετάρτη αντίστοιχα, σε σπρώχνουν να βγεις απο το καβούκι σου και πυροδοτούν την ομιλία σου και τη θελκτικότητά σου ταυτόχρονα. Η σχέση σου, ο περίγυρός σου και γενικά η ρουτίνα σου αρχίζει επιτέλους να λειτουργεί υποστηρικτικά και δεν φαίνεται να είσαι ο χαμένος σε κάθε κουβέντα. Η διάθεσή σου για έξω, βόλτες και διασκέδαση αυξάνεται, όπως και η διάθεσή σου να ασχοληθείς με επιμόρφωση, μαθήματα και να το παίξεις καλό παιδί στους συγγενείς σου. Οστόσο η αναδρομή του Δία στις 9 λέει ότι τουλάχιστον ως το καλοκαίρι το εγχείρημά σου μπορεί να αποδειχθεί δυσκόλερο και πιο κοστοβόρο από ό,τι υπολόγιζες. Από την άλλη, βλέπεις ανοιχτές οικονομικές και νομικές σου υποθέσεις να βαίνουν προς ολοκλήρωση. Οι αλλαγές αυτές και οι συνειδητοποιήσεις και μετακινήσεις, που έχουν ως συνέπεια, αναμένεται να αναμορφώσουν τα μελλοντικά σου σχέδια με τρόπο σοκαριστικό, που εντέλει είναι υπέρ σου.

ΤΑΥΡΟΣ (20 Απριλίου - 19 Μαΐου)

Ταλαιπωρείσαι μέχρι να αφήσεις το παρελθόν, στο παρελθόν, οριστικά

Για τα λεφτά δεν μ' αγαπάς, λέει το άσμα και κάπως έτσι νιώθεις κι εσύ απέναντί στη ζωή αυτόν τον καιρό, αφού αυτό το ζήτημα παραμένει ακαθόριστο στο πλευρό σου κι αυτή την εβδομάδα. Πάντως η είσοδος του Ερμή και της Αφροδίτης στον ηλιακό σου δωδέκατο οίκο, Τρίτη και Τετάρτη αντίστοιχα, προειδοποιεί να πάρεις πρωτοβουλίες για να χαλαρώσεις και να ξεπεράσεις υποθέσεις που σε αγχώζουν, με τη λογική «ό,τι δεν λύεται, κόβεται». Όλα αυτά για να προστατεύσεις την υγεία και ευεξία σου, να εφαρμόσεις επιτέλους τις ιδέες που έχεις ενστερνιστεί τελευταία και να σταματήσεις να αναλωθείς ψυχολογικά και οικονομικά σε θέματα των ερωτικών σου που ανήκουν σαφώς στο παρελθόν. Η αναδρομή του Δία στις 9 εγκαινιάζει μία περίοδο, ως τον Ιούλιο, που μπαίνει στον πειρασμό να πάρεις πίσω ό,τι άνοιγμα συντροφικότητας, σεξουαλικότητας ή μοιρασμένων οικονομικών έχεις κάνει σε σχέσεις και συνεργασίες. Τέλος, στη δουλειά, ετοιμάσου και πάλι για την επανεμφάνιση των γνωστών προβλημάτων και την επακόλουθη αναστάτωση.

ΔΙΑΥΜΟΙ (20 Μαΐου - 20 Ιουνίου)

Πλευση προς πιο ανάλαφρα νερά, με ύψαλο τους οικονομικούς προβληματισμούς

Αλλάζει τον αέρα σου με την είσοδο του κυβερνήτη σου Ερμή και της Αφροδίτης στον Κρίο, Τρίτη και Τετάρτη. Η επικοινωνία με την οικογένεια και τα παιδιά σου βελτιώνεται και προγραμματίζετε κοινές δραστηριότητες, ενώ θέλεις να διαθέσεις περισσότερο χρόνο σε φίλους και χόμπι. Το πρόγραμμα σιγοντάρουν και τα ερωτικά σου. Η αλλαγή σου κάνει καλό, μεγαθυίνει όμως τον προβληματισμό σου για το πώς διαχειρίζσαι το θέμα του σεξ, της συντροφικότητας, το μοιρασμένο πορτοφόλι και τελικά, τις οικονομικές σου υποχρεώσεις. Ο Δίας, ανάδρομος από την Παρασκευή, σε φρενάρει και φέρνει δευτερές σκέψεις για τις αλλαγές που η σχέση και οι συνεργασίες σου δημιουργούν στην ρουτίνα σου. Ενώ αμφιβάλλεις αν τελικά μπορείς να συμβιβάσεις σχέδια, φίλους και ερωτική σχέση. Στην πραγματικότητα πρόκειται για μια πρόκληση, ώστε να αξιοποιήσεις όλο το δυναμικό σου για να κάνεις τις προσaramογές που χρειάζονται ώστε, ναι, να έχεις και την πύτα ολόκληρη και τον σκύλο χορτάτο.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ (21 Ιουνίου - 21 Ιουλίου)

**Ζογκλερικές ικανότητες για να αξιοποιήσεις
επαγγελματικές ευκαιρίες**

Η εβδομάδα φέρνει αυξημένη κινητικότητα στην καριέρα σου και την ανάγκη να αποφύγεις παρορμητικές κινήσεις για να διαφυλάξεις τις βάσεις σου και την ατζέντα σου. Δουλειά υπάρχει πολλή και, τώρα όμως υπάρχει κι η ευκαιρία να δεις αντίκρισμα, αν βέβαια δείξεις τον απαραίτητο ζήλο, χωρίς να φαίνεσαι απελπισμένος. Είναι μία λεπτή ισορροπία, γιατί ο Δίας, ανάδρομος από την Παρασκευή, σε βάζει σε πειρασμό να βάλεις στην άκρη την ουσιαστικότερη ενασχόληση με τη σχέση, τα παιδιά και τη δημιουργικότητά σου, για να εξυπηρετήσεις τη ρουτίνα σου. Παράλληλα, μέσα από τις σκέψεις και τις κουβέντες των ημερών, βλέπεις ότι χρειάζεται να σπάσεις κάποια στεγανά της σχέσης ή του γάμου σου και ίσως να ξεφορτώσεις ένα μέτρο της ευθύνης της από πάνω σου, για να μπορέσεις να ανταπεξέρθεις. Χρόνος για να πρεμπίσεις δεν φαίνεται να υπάρχει, όμως οι επιμορφωτικές σου δραστηριότητες, οι εκδρομές, οι παρέες σου δρουν αντισταθμιστικά για να σου δώσουν την ενέργεια και τις ιδέες που χρειάζονται και για να συντηρήσουν ένα μίνιμουμ θετικότητας.

ΛΕΩΝ (22 Ιουλίου - 22 Αυγούστου)

Ανανεώνεσαι με καινούργιες δραστηριότητες μέρη, κουβέντες

Τιναζείς από πάνω σου μεγάλο κομμάτι δραματικότητας και σεναριοποιολόγας με το πέρασμα του Ερμή και της Αφροδίτης στον Κρίο, την Τρίτη και Τετάρτη. Οι απαιτήσεις της δουλειάς, της τέσης και της κοινωνικής σου ζωής σε σπρώχνουν να ασχοληθείς με καινούρια αντικείμενα, μέρη και ανθρώπους, υπό τη μορφή μαθημάτων, ταξιδιών, εξόδων και γενικά πραγμάτων που σε κάνουν καλύτερο. Ευεργετείται επιπλέον η σχέση με το συγγενολό σου, ενώ υπάρχουν πρόσφορες συνθήκες για να διαπραγματευτείς νομικά και οικονομικά. Η δραστηριοποίησή σου σου δίνει νέα νηοί στα ερωτικά και τη σχέση σου, όπου βλέπεις καινούργια πεδία να ανοίγονται μπροστά σου. Το μόνο που χρειάζεται να προσέξεις είναι ότι σε ατομικό επίπεδο παραμένεις αρκετά μπερδεμένος και με μία υποπόσκουσα ροπή στις συναισθηματικές και σεξουαλικές υπερβολές, πράγμα που μπορεί να σε κάνει να αμφιβάλλεις για την καλύτερευση του κλιματος στο σπίτι και μέσα σου. Αυτό συμβαίνει στη λογική «πολύ καλό για να 'ναι αληθινό», πράγμα αντίθετο στη λιονταρία φύση σου που το «πολύ» είναι το κανονικό της.

ΠΑΡΘΕΝΟΣ (23 Αυγούστου - 21 Σεπτεμβρίου)

Ζυγίζεις πόσο οι σχέσεις σου με οικογένεια και σύντροφο υποστηρίζουν τα θέλω σου

Η εβδομάδα εστιάζει τη σκέψη και τις κουβέντες σου σε θέματα που αφορούν την τόση που συντρόφου σου και τις επιχειρηματικές σου δραστηριότητες για να δεις πως αυτά σχετίζονται με τους κοινωνικούς ή επαγγελματικούς σου στόχους. Είναι περίοδος που αναλογίζεσαι θέματα που αφορούν επενδύσεις, καθώς και τα πάρε-δώσε με συγγενείς ή οργανισμούς. Αυτά εξισορροπούνται από τη διάθεσή σου για περισσότερο σεξ και μεγαλύτερη ευγύτητα με τον σύντροφό σου, αν και ο τρόπος που αιτείσαι την προσοχή του είναι κάπως απότομος και τελικά μπορεί να δημιουργήσει αντιδράσεις. Η αναδρομή του Δία στις 9 τονίζει άλλωστε ότι επικοινωνιακά δεν είναι στην καλύτερη σου φάση κι ότι τελικά τα θέματα και η ένταση που αντιμετωπίζεις στο οικογενειακό σου περιβάλλον δεν είναι τόσο κοντά στην επίλυσή τους όσο νόμιζες. Καλό θα ήταν ωστόσο να μην μπεις στη διαδικασία να ματαιώσεις τις σχετικές σου αποφάσεις, γιατί θα έχεις την ευκαιρία να δεις πώς μπορείς να φτάσεις σε συννεύ-ησιν αναιμάκτα, ακόμη και σε βάρος της ταχύτητας.

ΖΥΓΟΣ (22 Σεπτεμβρίου - 22 Οκτωβρίου)

**Βλέπεις κόσμο και ότι το να περνάς
πραγματικά καλά δεν είναι προαιρετικό**

Το άρωμα της εβδομάδας είναι της αρεσκείας σου, αφού περιλαμβάνει νότες κοινωνικοποίησης και άφθονες κουβέντες με τον σύντροφό σου για θέματα επιμόρφωσης, συγγενικών υποχρεώσεων και γενικά για ό,τι είχατε βάλει στην κατάψυξη ως τώρα. Παράλληλα βρίσκεις έδαφος για να εκφράσεις τα θέλω σου σε ερωτικό, συναισθηματικό και οικονομικό επίπεδο στον γάμο σου τα μεν, στις συνεργασίες σου τα δε. Άλλωστε ο έντονα επικοινωνιακός και μεταβλητός χαρακτήρας των ημερών φέρνει στο προσκήνιο των σχέσεών σου σχεδόν βιαίως το θέμα έρωτας, περνάω καλά και δημιουργώ, καθώς και το πώς επηρεάζουν τα ζητήματα των παιδιών τη σχέση. Ο Δίας, ανδρόμοσ από τις 9, σηματοδοτεί μία μικρή καμπή στα έσοδά σου, λόγω καθυστέρησης σε συναλλαγές και συμφωνίες ή λόγω εξόδων που κάνει για το συγγενικό σου περιβάλλον. Από την άλλη, όμως, δημιουργεί κατάλληλες συνθήκες για να φτάσουν επιτέλους στην τσέπη σου χρήματα που έχουν συμφωνηθεί και περιμένεις εδώ και καιρό, ενώ σε βοηθάει να ρυθμίσεις καλύτερα το θέμα της όρεξης σου για φαγητό, έξω και ξόδεμα.

ΣΚΟΡΠΙΟΣ (23 Οκτωβρίου - 21 Νοεμβρίου)

Αγγραφείες που είναι απαραίτητες για να ανοιχθεί χώρο και να εκδιπλωθείς

Ετοιμάζονται να περάσεις από τη θεωρία στην πράξη αυτή την εβδομάδα, καθώς η σχέση και οι συνεργασίες σου σε σπρώχνουν να αναλάβεις δράση για να ικανοποιήσεις τις ανάγκες σου. Αυτό μεταφράζεται σε κουβέντες, σκέψεις κι ένα σωρό επαφές για να τακτοποιήσεις πρακτικά ζητήματα και να δημιουργήσεις χώρο για να ασχοληθείς περισσότερο με την υγεία, τη διατροφή, την άσκηση και γενικά με ό,τι έχεις ανάγκη αυτή τη στιγμή. Μεγάλο σου κίνητρο είναι και το να ελαττώσεις τα έξοδά σου, πράγμα που σίγουρα είναι έκκληση για αλλαγή στην καθημερινότητά σου. Άλλωστε η αναδρομή του Δία στις 9, βάζει φρένο σε κάποιες συνήθειές σου και σε ωθεί να ξαναδείς το πώς διαχειρίζαι τον εαυτό σου, ζητώντας σου να τερματίσεις την επιπολαιότητα και να εξετάσεις σφαιρικότερα και πιο ενήλικα τις ευκαιρίες που σου έχουν δοθεί, οικονομικά και συναισθηματικά. Γενικότερα, έχεις περισσότερο τρέξιμο γραφειοκρατικής φύσεως και αρκετές αγγραφείες να διεκπεραιώσεις, υπάρχει λόγος όμως, έστω κι αν η ίδια η διαδικασία σου φαίνεται σχεδόν αφόρητη.

ΤΟΞΟΤΗΣ (22 Νοεμβρίου - 20 Δεκεμβρίου)

Ο δυναμισμός και το χάρισμά σου ακτινοβολούν σε κάθε πτυχή της ζωής σου

Πολλά μπορεί να είναι η εβδομάδα που έρχεται, βαρετή όμως όχι, καθώς η είσοδός του Ερμή και της Αφροδίτης στον Κρίο είναι σχεδόν εγγύηση ότι θα αρχίσουν να περνάς καλύτερα στην καθημερινότητά σου, είτε αυτό λέγεται δουλειά, είτε σχέση. Αξιοποιείς τη δημιουργικότητα, το χιούμορ και παίρνεις πρωτοβουλίες που οδηγούν σε καθόλα ικανοποιητικές επαφές και συνδέσεις. Παίρνεις φωτιά και φίλοι κι επιδοθείς ερωτικοί σύντροφοι σε επιζητούν περισσότερο με ατζέντα καλοπέραση και διασκέδασης. Μέσα στο κλίμα αυτό, οι ηλεκτρισμένες γνωριμιές είναι απολύτως δυνατές. Η αναδρομή του κυβερνήτη σου Δία, στις 9, σε προειδοποιεί όμως να μην εγκαταλείψεις τις καινούργιες σου φροντίδες για τον εαυτό σου, ούτε να αμφισβητήσεις τα συμπεράσματα που έχεις βγάλει για το παρελθόν σου και για ό,τι δεν θέλεις να επαναληφθεί. Αντιθέτως η δημιουργικότητα και ο δυναμισμός σου είναι στη διάθεσή σου για να μετουσιώσεις στιγήποτε αρνητικό θεάλησι και να κλείσεις μία και καλή τους φαύλους κύκλους της ζωής σου.

ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ (21 Δεκεμβρίου - 19 Ιανουαρίου)

Μεταφορά της δράσης σε πιο ιδιωτικό ή σπιτικό περιβάλλον

Σε φάση οικοδοσπότη σε βρίσκει η εβδομάδα, αφού με την είσοδο του Ερμή και της Αφροδίτης στον Κρίο, στις 6 και 7 αντίστοιχα, σου βγαίνει μια ανάγκη να μείνεις και να ασχοληθείς λίγο περισσότερο με το σπίτι σου, χωρίς αυτό να σημαίνει ότι θα εγκαταλείψεις την κοινωνική και ερωτική σου ατζέντα, την οποία απλώς τείνεις να μεταφέρεις εντός των τοίχων. Επ' ευκαιρίας ανοίγεις και διάφορες κουβέντες με την οικογένειά σου για ζητήματα που αφορούν από την επιμρφωσή σου και τα πιστεύω σου μέχρι τους λογαριασμούς που έχεις να πληρώσεις και το τι θα γίνει με τη θεία Σούλα. Η αλήθεια είναι ότι τέτοια φύσεως θέματα που παραμένουν ανοικτά εδώ και καιρό, σου γίνονται πλέον στενός κορσός και τελικά διαταράσσουν την οικιακή σου γαλήνη. Ο Δίας, ανάδρομος από την Παρασκευή, σου κάνει απολύτως σαφές πόσο οποιαδήποτε εκκρεμότητα και ανεπίλυτο θέμα, ακόμη και θέμα που αφορά την υγεία σου, λειτουργεί περιοριστικά για τα σχέδιά σου και για το πώς θα ήθελες να διαθέτεις τον ελεύθερό σου χρόνο.

ΥΔΡΟΧΘΟΣ (20 Ιανουαρίου - 17 Φεβρουαρίου)

**Επικοινωνιακή δεινότητα και επιτυχίες
που σου ανοίγουν πόρτες**

Την αυλαία της εβδομάδας ανοίγει το πέρασμα του Ερμή και της Αφροδίτης στον Κρίο, την Τρίτη και Τετάρτη αντίστοιχα, και η συνεπακόλουθι βελτίωση της επικοινωνίας στη σχέση και την οικογένειά σου. Το να προσεγγίσεις, να συναντήσεις και να συνδιαλλαγείς με ανθρώπους που σε ενδιαφέρουν διευκολύνεται σημαντικά, ενώ παράλληλα παίρνεις ευκολότερα αυτό που χρειάζεσαι από την οικογένειά και τους συγγενείς σου, σε χρηματικό ή συναισθηματικό επίπεδο. Το ότι στrophάρεις καλύτερα είναι ευεργετικό επίσης για πάσης φύσεως μαθήματα, παρουσιάσεις και διαπραγματεύσεις, όσο δεν λογαριάζεις χωρίς τον ξενοδόχο, δηλαδή, αυτά που θα έπρεπε ήδη να έχεις κάνει. Δραστηριοποιείσαι παραπάνω και στις φιλίες, τα χόμπι και τις ομαδικές σου δραστηριότητες, ίσως με μία δόση υπερβολής, όμως εντέλει καταφέρνοντας να ανακαίνιεις πλήρως τους κανόνες της σχέσης. Τέλος, η αναδρομή του Δία στις 9 σηματοδοτεί μια κάποια επιβράδυνση στις εξελίξεις στην καριέρα σου, λιγότερη ρευστότητα και γενικά σε κάνει να δυσκολεύεσαι να βρεις ισορροπία ανάμεσα στο τι αξίζει να θυσιάζεις εξωπραγματικά για να πετύχεις τους στόχους σου.

ΙΧΘΥΕΣ (18 Φεβρουαρίου - 19 Μαρτίου)

**Ανοίγεις το στόμα σου και ηρεμείς
με μπινελικώματα ή πάστες**

Με την είσοδό του Ερμή και της Αφροδίτης στον Κρίο, Τρίτη και Τετάρτη αντίστοιχα, χάνεις ένα μεγάλο μέρος της διαλλακτικότητάς σου και της παθητικότητάς σου, πράγμα που σε ξεκουράζει και σε βοηθάει να ηρεμήσεις. Αφορμή αποτελεί η κατάσταση στο σπίτι και η σχέση σου, που σε ωθεί να τα πεις ένα χεράκι και να τελειώσεις. Παράλληλα, οι διαπραγματεύσεις, διακανονισμοί, συμφωνίες κι επαφές που έκανες, αποδίδουν και βλέπεις το κατίς παραπάνω να μναιστεί στον τραπέζι-κό σου λογαριασμό. Συνεχίζεις βέβαια τις προσπάθειές σου να διευρυνθείς και να ανανεωθείς επαγγελματικά, όχι όμως χωρίς κόστος για την τσέπη, τις συνήθειες και το σώμα σου. Όσον αφορά αυτό το τελευταίο, οι μέρες σου ανοίγουν την όρεξη για φαγητό κι απόλαυση, τσινώντας και τη λίμπιντό σου. Η αναδρομή του Δία τέλος, την Παρασκευή, σου δημιουργεί αρκετές αμφιβολίες για τον αν η οπτική σου γωνία είναι σωστή και για το κατά πόσο η επένδυσή σου σε συγκεκριμένες παρέες, τρόπους διασκέδασης κι επιμώρφωσης, συγγενείς, τελικά προάγει τους στόχους σου. **A**

**Για πιο ολοκληρωμένη εικόνα των αστρολογικών σου τάσεων
θα πρέπει να διαβάξεις και τον ωροσκόπο σου*

ωραία πράσινη μπλούζα Brooklyn. Το ξέρεις ότι σε κοίταζα επίμονα. Δεν βρήκα την ευκαιρία να σε γνωρίσω, αλλά να ξέρεις πως παίζω κι εγώ tichu.

VOICE RADIO
102.5

Εσείς είστε σίγουροι πως δεν υπάρχει κάποιος που θέλει να σας πει κάτι; Ακούστε τις αγγελίες που έκαναν τους Αθηναίους να κοιτάζονται στα μάτια κάθε μέρα στο **Athens Voice Radio 102.5**

**Μικρές
αγγελίες**

Για να καταχωρίσετε μια αγγελία επικοινωνήστε με το 210 3617.369 (11.00-18.00) **Χρεώσεις:** € 34 οι 20 πρώτες λέξεις και € 0,35 κάθε επιπλέον. Αγγελία σε πλαίσιο: € 45.

Σε γνωρίζω... **Αβαντάζ.** Πλούσιος 40χρονος μηχανολόγος-μηχανικός, με μεταπτυχιακά στην Αγγλία, γονιευτικός, ψηλός, €17.000 μηνιαίως, κάτοχος αμύθητης περιουσίας, επιθυμεί γνωριμία γάμου. «Πάππας». Ομήρου 38, Κολωνάκι, 210 3620.147, www.pappas.gr

46 A.V. 8 - 14 MAPTIOY 2018

ΔΙΚΗ ΜΟΥ Η ΟΜΟΡΦΙΑ, ΔΙΚΗ ΜΟΥ Η ΓΝΩΜΗ

ΔΙΚΗ ΜΑΣ Η ΠΙΟ ΑΝΑΤΡΕΠΤΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ... ΓΙΑ ΤΗΝ ΟΜΟΡΦΙΑ ΠΟΥ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΑΠΟΤΕΛΕΙ ΠΗΓΗ ΑΥΤΟΠΕΠΟΙΘΗΣΗΣ ΚΑΙ ΟΧΙ ΑΓΧΟΥΣ.

2004:

ΜΙΑ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΗ ΕΡΕΥΝΑ ΤΗΣ DOVE «Η ΑΛΗΘΕΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΟΜΟΡΦΙΑ» ΑΛΛΑΞΕ ΤΑ ΔΕΔΟΜΕΝΑ ΓΙΑ ΤΑ ΠΡΟΤΥΠΑ ΤΗΣ ΟΜΟΡΦΙΑΣ, ΑΝΟΙΓΟΝΤΑΣ ΑΝΟΙΧΤΟ ΔΙΑΛΟΓΟ ΜΕ ΚΑΘΕ ΓΥΝΑΙΚΑ.

2018:

Η DOVE ΑΝΑΤΡΕΠΕΙ ΞΑΝΑ ΤΑ ΔΕΔΟΜΕΝΑ ΜΕΣΩ ΤΗΣ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑΣ ΚΑΜΠΑΝΙΑΣ «MY BEAUTY, MY SAY», ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ ΠΟΥ ΚΑΛΕΙ ΟΛΕΣ ΤΙΣ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΝΑ ΜΙΛΗΣΟΥΝ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΑ ΣΤΕΡΕΟΤΥΠΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΟΜΟΡΦΙΑ ΔΙΑΔΙΔΟΝΤΑΣ ΤΗΝ ΙΔΕΑ: ΔΙΚΗ ΜΟΥ Η ΟΜΟΡΦΙΑ, ΔΙΚΗ ΜΟΥ Η ΓΝΩΜΗ!

ΔΙΚΗ ΣΟΥ Η ΦΩΝΗ ΓΙΑ ΝΑ ΑΚΟΥΣΤΕΙΣ ΚΑΙ ΝΑ ΕΝΘΑΡΡΥΝΕΙΣ ΚΙ ΑΛΛΕΣ ΓΥΝΑΙΚΕΣ! ΑΝΕΒΑΣΕ ΜΙΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ ΣΟΥ ΣΤΟΝ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟ ΣΟΥ ΣΤΟ INSTAGRAM ΚΑΙ ΚΑΝΕ ΤΗ ΔΙΚΗ ΣΟΥ ΔΗΛΩΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΟΜΟΡΦΙΑ ΜΕ ΤΟ HASHTAG

#MYBEAUTYMYSAY

ΕΠΙΣΚΕΨΟΥ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ FACEBOOK ΤΟΥ DOVE ΚΑΙ ΔΕΣ ΤΟ VIDEO ΤΗΣ ΚΑΜΠΑΝΙΑΣ #MYBEAUTYMYSAY

DO YOU

FOREVER FASTER PUMA®

THE MUSE.

WORN BY **CARA DELEVINGNE.**

📷 Sportswind_gr 📺 PUMA Sportswind